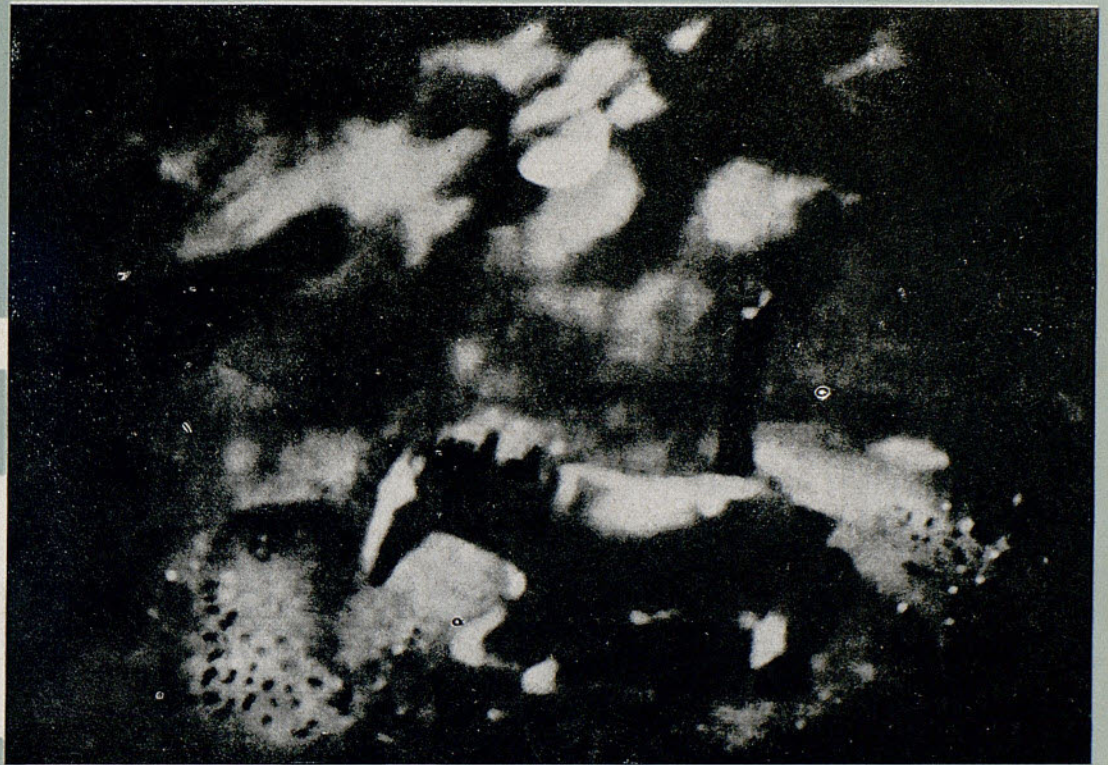

CINEMA

AMATEUR

PRIMAVERA

1 9 3 6

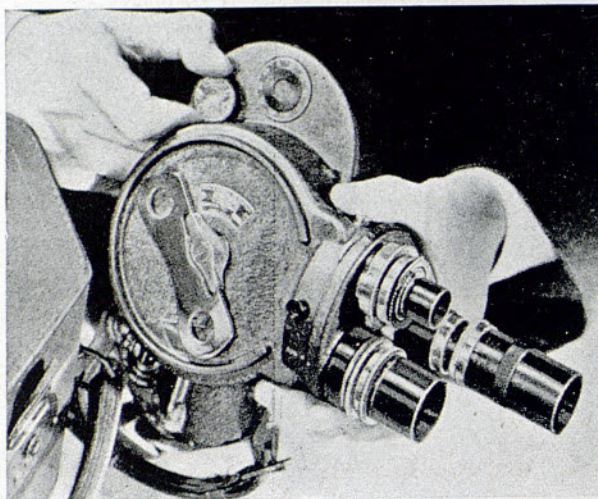
Preu **1'50** Ptes.

1-1

BELL & HOWELL

FILMO

(LA MAXIMA PERFECCIO EN CINEMATOGRAFIA)

FILMO 70-D

- 7 velocitats
- Canvi d'objectius sistema revòlver
- Visor de camp, variable
- Lupa per a enfocar la imatge

La càmera Filmo 70 D, amb òptica Cooke, és realment la més completa de totes les càmeres per a aficionats

NOVETAT

Càmera i Projector FILMO 8 mm.

Característiques

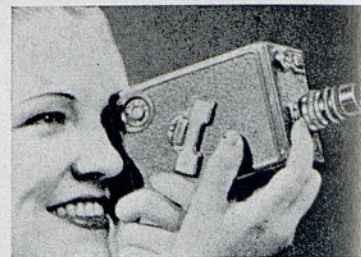
- Càmera:
- Veritable càmera de butxaca
 - 4 velocitats
 - Objectiu f. 2,5

● Preu dels 9 mts. de pel·lícula pancromàtica, inversible i de gra fi, Agfa, amb revelat inclòs, 14 Pts. En 9 mts. de pel·lícula de 8 mm. surten els mateixos fotogrames que en una de 15 mts. de 16 mm.

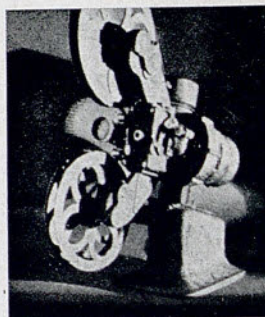
- Projector:
- 400 wats
 - Capacitat per a 60 metres
 - Objectiu f. 1,6

FILMO 121

- Òptica Cook 1:2,7
- Mida 6×9×13,5
- Pes 1'048 kgs.
- Dues velocitats: 16 i 24
- Disparador per a un sol fotograma.
- Gràcies a un xassís especial carrega els 15 metres de pel·lícula sense tocar cap ressort.

Ideal com a complement de les càmeres 70-D o 70-E, els objectius de les quals s'hi poden adaptar mitjançant una volandera especial. La Filmo 121 és la càmera per a films de 16 mm. més reduïda i a un preu reduït. Preu dels 15 mts. de pel·lícula rebaixat.

Projector FILMO J-S

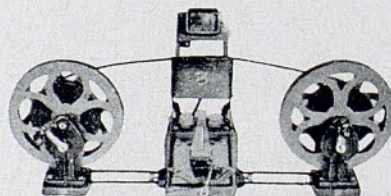
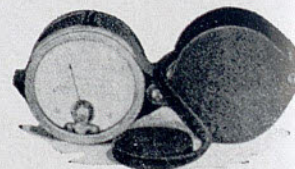
- 750 wats

El potent sistema d'il·luminació del Filmo J-S, dona una projecció nítida i per tant el valor fotogràfic de cada fotograma.

Fotòmetre Weston FILMO

de cèl·lula fotoelèctrica

Degut a la seva infal·libilitat, es fa indispensable a tot bon aficionat.

Editor FILMO

per a films de 16 mm., amb reflexió dels fotogrames, premsa i 2 bobinadores. Ultra la comoditat, assegura l'èxit de l'acabat d'un film.

Agent exclusiu per a Catalunya:
LLUÍS BALTÀ, Successor de

BALTÀ I RIBA

Avinguda Portal de l'Àngel, 42 - BARCELONA - Telèfon 12564

També tenim existència d'aparells i accessoris en 9 1/2 i 16 mm., de totes les marques i preus

CINEMA AMATEUR

LA REVISTA DE L'ART
I LA TÈCNICA DE
L'AFICIONAT

EDITADA PER LA
SECCIÓ DE CINEMA DEL CENTRE
EXCURSIONISTA DE CATALUNYA

VOLUM II • PRIMAVERA 1936 • NÚM. 11

HONORARY MEMBERS
INSTITUTE OF AMATEUR CINEMATOGRAPHERS
LONDON-ENGLAND

SUMARI

	Pàg.
Els nostres cineistes: <i>Salvador Mestres</i>	86
Editorial.	87
Música absoluta amb so dibuixat, per <i>V. Solev</i>	88
Necessitat d'escriure el guió, per <i>Josep Palau</i>	90
Gravats plàstics animats	91
Maquillatge, per <i>Delmir de Caralt</i>	92
El cinema sonor dintre del camp amateur, per <i>Josep M.ª Gal-</i> <i>ceran</i>	94
Concursos	96
Noves de tot arreu	99
Retalls de cel·luloide	110
Consultori tècnic	115
Què hi ha de nou?	117
Bibliografia	121
Noves de darrera hora	123

CINEMA AMATEUR

REVISTA TRIMESTRAL

Preus de subscripció:

Barcelona (l'any) 6'00 ptes

Fora (l'any). 7'00 »

Núm. corrent 1'50 »

Núms. endarrerits, el doble del preu ce coberta

Es reparteix gratuïtament als socs de la Secció
de Cinema del Centre Excursionista de Catalunya

Redacció i Administració - Intercanvi de revistes:

Centre Excursionista de Catalunya

Poradís, 10 — Telèfon 19385

Subscripcions: Llibreria Catalònia,

Ronda de Sant Pere, 3 — Telèfon 24647

Prohibida la reproducció parcial o total d'articles, notes
i gravats, sense citar la procedència i el nom de l'autor

Prohibida la reproducció total o parcial de les traduccions

SALVADOR MESTRES

Del film EL RAPTE DE LA DIDA SECA

En Mestres, com a bon dibuixant, en lloc d'escriure els guions dels seus films, els dibuixa. Heus aï una fulla del guió del film EPI JO TAMBE VULL ESSER UN FUGITIU.

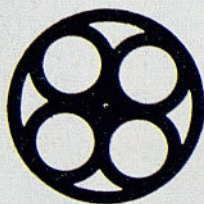
ELS NOSTRES CINEISTES

NOTES

EDITORIALS

Gràcies al V Concurs Català de Cinema Amateur hem pogut veure un excellent lot de films estrangers. Més que no els anys anteriors. Ocasíó bona que els amateurs han d'aprofitar per tal com els bells exemples han estat presents. Gràcies a l'esforç de la Secció de Cinema del C. E. de C. un intercanvi d'idees s'ha establert. Sempre poden portar un guany. Cal saber aprofitar-ho. Agraïm als cineistes estrangers aquesta prova d'amistat, i als amics del Centre l'interès que posen al servei dels nostres cineistes.

* * *

Voldríem donar a una d'aquestes notes el caràcter d'un crit d'alarma. El voldríem donar nosaltres abans no el donés ningú de fora. Un crit d'alarma sembla una cosa tràgica. No res de tragèdies, però. Ens plau més el to humorístic. I perquè ens plau més l'humor que la tragèdia volem almar el veïnat cineista contra el fals humor que aclapara cada dia més una part del cinema amateur català. S'ha confós a gràcies l'humor amb la pallassada. Estem alarmats de la manca de bon gust que s'ha demostrat reiteradament. Cal reduir aquesta taca que amenaça d'estendre's. Cal reduir-la a la proporció d'una gota. L'indispensable per a poder-hi contrastar el bon humor, el bon gust, la senzillesa, la intranscendència, la normalitat... i el sentit comú...

* * *

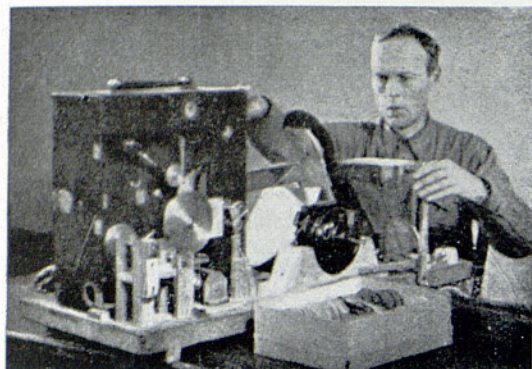
Agraïm des d'ací totes aquelles manifestacions d'aprovació i d'elogi per l'accentuació del caire tècnic i pràctic del contingut de la nostra revista. Els nostres comunicants, i els cineistes en general, veuran com recollim llurs suggeriments amb tota la illusió del qui es creu fer quelcom d'aprofitable. La tasca de publicar aquests plecs es torna més joiosa si desvetllen l'interès que ens demostren. Gràcies, amics.

* * *

A cada número donem compte de la creació de nous clubs de cinema amateur. Avui volem saludar des d'ací aquests nous nuclis i al mateix temps repetir-los en general l'oferta sincera de les nostres pàgines per a l'expressió de llurs activitats i idees. Ho saben tots els clubs i organismes existents. I ho repetim. Mai no hem refusat la publicació de cap nota. Si en ressenyar la vida dels nostres clubs hom pot observar-hi algun oblit o desproporció, no és per culpa nostra. De sempre que hem demanat als clubs les notes de llur actuació, articles i fotos per publicar. CINEMA AMATEUR no es publica amb fins lucratiu, i els qui se n'ocupen, amateurs, hi sacrifiquen hores de descans, sense altre profit que el goig de l'obra feta. Hom no pot demanar, doncs, encara, una tasca de recaders. Ningú no pot culpar-se si no és la deixadesa dels mateixos clubs. I tantes notes com es trameten a la premsa!

CINEMA AMATEUR, única revista dedicada exclusivament al nostre moviment, és la revista de tots i per a tots.

Es tramet gratuïtament a tots els clubs d'ací i de l'estranger. Interessa, doncs, que sigui, i ho procurem, l'exponent de l'activitat i del pensament del nostre cinema amateur.

E. Sholpo, de Leningrad, dibuixant la música que serà fotografiada en la banda sonora del film

COL·LABORACIO ESTRANGERA

MUSICA ABSOLUTA AMB SO DIBUIXAT

per V. SOLEV (de Moscou)

L'ENREGISTRAMENT del so damunt l'estreta banda de la pel·lícula cinematogràfica acostuma a fer-se així: l'instrument musical toca davant d'un micròfon, i les vibracions de les membranes d'aquest micròfon són transferides elèctricament a la làmpara amplificadora i després a l'aparell d'enregistrament on les diferents parts de la banda sonora de la pel·lícula són exposades a les distintes intensitats de llum per mitjà d'un oscil·lograf o d'altre mecanisme similar.

Des del començament de l'època del cinema sonor, A. Avraamov, el teoritzador musical soviètic, junt amb l'alemany Pfeinniger i amb Sholpo i Voinoff, han estat esbrinant si no fóra possible d'enviar llums i ombres sobre la banda sonora d'una forma directa, fotografiant-hi figures ornamentals, dibuixos, retalls de cartons, etc. Al principi, els sons així obtinguts eren gairebé tots del timbre de la flauta. Més endavant es provà el del piano de maneta, i el timbre del popular instrument reeixí perfectament.

Aleshores Voinoff construí el seu «piano», gran com una caps de corbates. Cada tecla o sigui cada mig to correspon a la pua d'una mena de pinta que recorda esquemàticament el veritable piano. Sols es queixa Voinoff que les notes baixes no sonen tan plenes perquè perden algunes harmòniques, i ell no ha aconseguit poder afegir les petites «dents» complementàries de les grans «dents» característiques d'aquestes notes baixes.

Per aquest procediment, ha fotografiat dos fragments de tres minuts: un Preludi de Rachmaninoff, i un fox-trot titulat «El Simi Blanc», els quals fragments són plenament reeixits, especialment el primer. La «música dibuixada» (en realitat més que dibuixada, era retallada en bocins de paper) aparegué com un dibuix abstracte de cercles divergents i prismes.

El so artificial sembla indicat per damunt de tot a l'acompanyament de films de multiplicació, com és ara «El Lladre», del mateix Voinoff, perquè les seves notes no tenen repercussions, no creen un ambient acústic (o sia una perspectiva sonora per a la imatge a la qual van lligades).

En termes generals, la música retransmesa sona agradablement

en dos casos: quan, per exemple, en posar-se hom un auricular sent una transmissió orquestral que conserva la perspectiva de la sala de concert, on hom se sent transportat, i l'altre, quan l'altaveu en una habitació crea la il·lusió que la música és tocada en la pròpia habitació. Per a això, cal una certa correspondència acústica entre l'estudi de la ràdio i l'habitació on hi ha l'altaveu. La ràdio utilitza, encantada, aquesta absència de reverberacions del so dibuixat. En retransmetre el sol dibuixat, la ràdio retransmet música sense repercussions i el radioient l'escolta amb aquelles de la pròpia habitació on el procés auditiu té lloc. La música dibuixada radiada no pot deixar d'harmonitzar en qualsevol local.

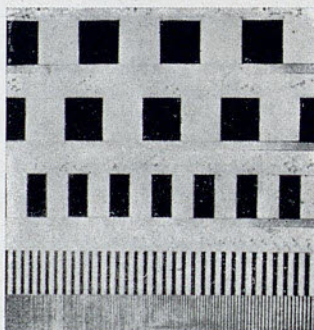
E. Sholpo, de Leningrad, ha introduït un mètode quelcom diferent i més refinat que el de Voinoff. Consisteix a fer les dents, no pas en forma de pues d'una pinta, sinó en forma d'una serra rodona amb dents de diferents mides d'acord amb el diapasó o to de l'octava que cal que la serra transmeti. Com més alt el to, més a prop les unes de les altres han d'estar les dents. Dintre de l'octava, Sholpo regula el nombre de dents per mitjà d'una més o menys ràpida rotació del disc, quedant fotografiades en la banda sonora de la pel·lícula amb una major o menor freqüència. Darrerament Sholpo ha substituït les ranures per dents, i ha obtingut el disc amb més facilitat i precisió. Treballant junts amb Rimsky-Korsakoff, el nét del gran compositor, han registrat en pel·lícula alguns fragments d'obres del seu avi i algunes peces noves, entre les quals pot considerar-se com una definitiva aportació al vast tresor del món musical la «March Trot», curta obra de jazz composta amb cants d'ocells.

ELS TIMBROGRAMES, MUSICA DEL FUTUR

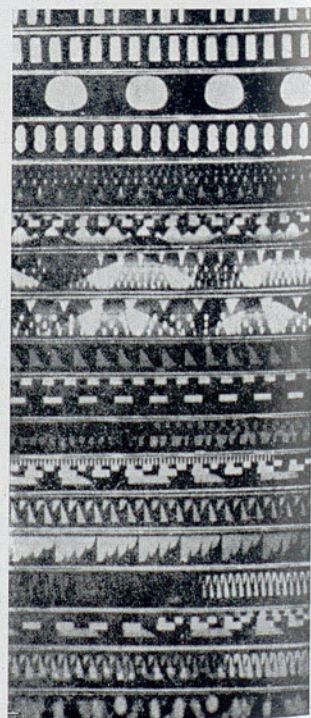
Tots els qui han treballat en el «so artificial» fins avui han emprat l'enregistrament per línies (enregistrament transversal). Avui a Potilikha, a Moscou, hi ha un individu anomenat Tager, que ha descobert unes insospitades possibilitats amb l'enregistrament de les ombres. I en lloc de dents, hi ha intensitats de matisos.

Iankovsky les fotografia en distintes escales i obté un to diferent del so, però que conserva el timbre d'aquell que serví de base al

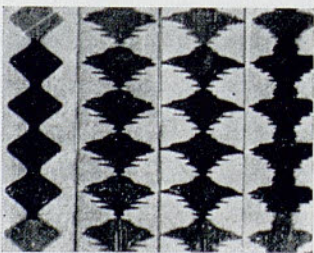
Primeres temptatives de so dibuixat, amb resultat de sons com de piano de maneta

Dels primers treballs de Sholpo

El so del corn francès

dibuix. No cal dir que escolleix la nota de més belles sonoritats de cada instrument.

Fixem-nos en la importància que té el que els «timbregrames» de Iankovsky ens donin el so de qualsevol to amb el timbre de les millors notes de cada instrument (les notes més altes del piano, per exemple, no són escollides perquè són molt seques). Ocorre el fenomen que el material de construcció dels instruments musicals (fusta, metall, etc.) reflecteix d'una forma distinta els sons de la mateixa nota. Els instruments posseeixen una major o menor quantitat d'octaves sonores, essent el piano dels que en té més, però n'existeixen que en tenen ben poques.

Pot dir-se que Iankovsky crea instruments multiplicadors sense extravagàncies acústiques perquè el seu millor so és el que es pren per base de tots.

Aquesta possibilitat és encara més interessant que la recerca abstracta de «sons nous» a la qual s'han llançat els qui treballen en el camp del «so dibuixat». Prescindint de si ha estat després d'un llarg o d'un curt procés, de si ha estat fàcil o ha calgut molt temps, feina, paciència, i audicions, el resultat és que l'orquestra que sentim avui ha escollit durant segles d'existència aquells timbres més agradables a la nostra oïda.

L'orquestra simfònica moderna és molt rica en sons i és impossible descobrir-ne algun de totalment nou de cop i volta. Però els somnis dels reformadors que lluiten per obtenir un cert grau de transició suau entre els instruments dels distints agrupaments de metall, fusta, etc., es realitza en certa manera amb la música sintètica, especialment en la de Iankovsky i la de Sholpo. La senzillesa de fer les còpies fotogràfiques del primer, unida a la rapidesa dels mètodes del segon, prometen molt en aquest sentit.

El somni daurat dels «automatitzadors» de la música podrà esdevenir una realitat. El violí avançarà fins a la viola i el cello arribarà més baix que el contrabaix. Els sons baixos de la tuba ascendiran fins a la trompeta. Els triangles cantaran i no picaran. El piano, amb la claredat cristal·lina del seu so actual, podrà obtenir, com fa ara l'harmònim, un so que vagi del pianíssimo a un fortíssimo colossals. La flauta podrà baixar per sota del segon clarinet. I el fagot sobre del flautí. I les modulacions suaus del violí al clarinet, a les trompetes i a la percussió. Els espais buits, les llacunes entre la fusta i el vent, entre l'arc, la percussió i els corals desapareixeran. I l'orquestra dibuixada del futur pot imaginar-se des d'ara com una ininterrompuda continuïtat de timbres des de la delicada flauta al contrabaix, sense cap sonoritat pertorbadora. Ara com ara no existeix cap instrument que, ultra les sons musicals, no produeixi també sorolls desordenats (els de vent xiulen, els de corda cruixeixen...; quin percentatge de sorolls no té el violí?). L'anàlisi dels fonogrames evitarà aquests sorolls. Sols caldrà escollir les «dents» corresponents als sons bons de l'instrument, i usar el fonograma obtingut, ben net i retocat. Així les cornetes i el corn anglès podran entrar en les orquestres simfòniques, perquè s'hauran descobert i eliminat les deformacions que les fan xisclar. Les notes baixes de la tuba, per exemple, tenen una sonoritat molt pobra, però fins ara ens limitàvem a saber-ho sense poder-hi fer res; Iankovsky ha mirat el seu fonograma i ha vist que sols hi ha poques dents i molt llargues i poquíssimes dents curtes, però s'ha preguntat: ¿Per què no es pot dibuixar o bé fotografiar en una escala major la imatge de les notes riques centrals registrades? La resposta és afirmativa i ja ho està fent. I el nou element de l'orquestra polifònica està preparat per a ésser escoltat. La pleníssima llibertat de la tècnica interpretativa que promet el so dibuixat revifarà els instruments que, com és ara l'arpa, havien caigut en desús. Les trompes tocaran sense la interrupció necessària a la respiració. El moviment orquestral podrà esdevenir desenvolupat com en un país d'ensomni. I creant acords amb tons de distint diapasó apareixeran noves harmonies avui inassolibles. El so dibuixat permetrà d'obtenir la melodia i l'harmonia en «glissando» amunt i avall com en els cants hongaresos i perses, com en les gui-

tarres hawaianes, en tots els instruments (això ja s'ha fet en la citada «March Trot»). Totes les possibilitats de la música en quarts de to, i tota reproducció de la música original de qualsevol país en la forma original, podran ésser practicades. I la música adquirirà una força d'acció mai no sentida.

Encara: Sota el punt de vista de la polifonia, el «so dibuixat» tindrà grans avantatges a mesura que avanci la tècnica del re-enregistrament dels sons. Amb aparells especials d'aquestes «sobreimpresions», obtingudes elèctricament sense cap destorb acústic, tots els sons quedaran registrats en un sol fonograma d'amplada normal.

Potser arribarà el dia que el so dibuixat entrarà a formar part d'una orquestra simfònica, sia com a «solista», sia com un modest incògnit que supleixi les deficiències de les possibilitats de determinat instrument que no arribi a satisfer les aspiracions del compositor (recordeu les arpes en la música wagneriana).

El «so dibuixat» permet de fer combinacions de qualsevol timbre amb els distints procediments de produir altres sons. (Un piano podrà cantar.) ¿Podeu imaginar-vos, Walt Disney, un gos miulant o bé un gat bordant? El cant sintètic (sense paraules) està arribant ja.

Quant a la situació de la veu humana, sembla que n'hi ha per a més estona. En l'enregistrament normal la música ja dona, per ara, més bons resultats que els recitats. Confessem que si és difícil la reproducció de la veu humana amb el pas d'un so a l'altre que comporta, no gens menys ho és la de la qualitat de «cant» que té el violí. El pas de l'arc sobre les cordes produeix un nombre tal d'harmoniques que no hi ha mitjà mecànic que l'aconsegueixi.

Remarquem que els estudis de l'anàlisi dels fonogrames a la Unió Soviètica no s'han limitat als camps del cinema i de la ràdio, sinó també al camp purament musical. L'Editora Nacional de Música ha publicat el llibre pòstum del Professor Rabotnov, «Tractat de la Investigació dels Fonogrames», que estudia especialment la part oral. El treball està dedicat a l'anàlisi dels discos gramfònics i de les característiques dels solcs de les parts vocals, acomplint el que en el seu temps somnià d'acomplir l'innovador de la fotografia Mogoli-Nagi. Fa uns anys a Anglaterra es feren uns estudis semblants per Mr. Humphreys, però es desconeixen els resultats per no haver estat mai publicats.

On pot escoltar-se el so dibuixat? És inclòs circumstancialment en les retransmissions de ràdio de les emissores de Leningrad. L'estudi Experimental de Moscou, després de la mitja nit (hora de Moscou), que ara i adés retransmet programes de televisió, inclourà aviat algun film curt acompanyat del «so dibuixat», el primer dels quals serà «La Marxa de les figures d'escacs», amb música de «Carmen».

Banda sonora normal del piano

Un film de multiplicació per la televisió «La Marxa de les figures d'escacs»

Un perfil dibuixat que sona com un violoncel. Observeu com corresponen els perfils blancs i negres alternant segons les lleis de l'enregistrament sonor

Del film LA VOLTA AL MON, de Francesc Argemí

NECESSITAT D'ESCRIURE EL GUIÓ

per JOSEP PALAU

El talent de l'escriptor i el talent del cineista semblen ésser del tot heterogenis. Probablement, Lubistch és incapaç d'escriure una novella, i per ara, no hi ha precedents d'un novel·lista que hagi reeixit en un film. Més aviat és tot el contrari. Aquells films en els quals hi han intervingut escriptors, no han estat precisament models de forma cinematogràfica. A priori és natural que així sigui, puix que hom exigeix facultats distintes per reeixir en un i altre camp de l'expressió artística.

Però això no vol pas dir que el cineista hagi de prescindir de l'escriptor. Podria prescindir de la literatura en tant que això és un gènere artístic, però serà convenient que sàpiga escriure un

scenario, perquè ací escriure és sinònim de pensar i pensar vol dir ordenar i justificar.

Veient la majoria de films amateurs, hom treu tot seguit la conclusió que l'autor no ha pensat a escriure el guió. Ha tirat al dreu, collint ací i allà tot el que ha pogut, sense preocupar-se de pensar si el film que així ha aconseguit, traduït en un scenario, seria quelcom de «llegible».

Esborrana precisament de pensar el que resultaria d'escriure el guió d'algun d'aquests films, a posteriori, és a dir, seguint damunt el paper el que hom veu i en l'ordre en què es veuen els motius captats per la càmera. Si aquests amateurs fessin aquesta experiència, cremarien acte seguit el film, en reconèixer que l'obra reproduceix, no la marxa d'un pensament normal, sinó la més extravagant successió d'incongruències.

Després de cinc anys d'amateurisme oficial—com podríem dir—, creiem que certes ingenuïtats són ja inexcusables. O es té la vocació de cineasta i hom aporta a aquesta activitat tota la serietat d'una labor en la qual es posa l'entusiasme, o es plega i es fa un ús exclusivament domèstic de la càmera.

Inútil dir que aquestes remarques valen per a tots els gèneres de films, i així també per al documental, que és el preferit de l'amateur. Creure que en un documental, per exemple, sobre la Costa Brava, o sobre la cria del conill, l'ordre i selecció de les escenes és indiferent, és el summum de la candidesa. Exactament com en una descripció literària, hi ha en el cinema repeticions, regressions i insistències, inexcusables. En aquests defectes incorren molts amateurs que, pel que es veu, no s'aprofiten gens de la magnífica lliçó que els donen els bons documentals professionals. No saben veure les coses i pretenen filmar-les!

I que no ens diguin que hi ha desproporció material entre el film professional que podem veure als cinemes i el film amateur rodat en el curs d'una excursió. La desproporció material ens fa indulgents, però precisament el que remarcuem, és la desproporció intel·lectual. I això no ens pot inclinar a la indulgència, perquè el sentit comú és obligatori en tothom.

L'absència de sentit comú és òbvia en aquests documentals, que divaguen i s'estenen desproporcionadament en un detall del principi, que, tot d'una, salten vertiginosament etapes essencials, que tornen enrera, que repeteixen, que lliguen contrastos violents, sense donar justificació d'aquestes disparatades associacions d'idees, que no tenen cap noció del ritme, puix que la durada de les escenes sembla determinada a l'atzar (!), etc.

No, un film no és un afegit de trossos de cel·loide. No hi ha film si no hi ha composició. Hi ha composició quan hi ha ordre, un ordre que es pot pensar o simplement intuir, quan hi ha principi i final. (On és el final en molts dels documentals amateurs?).

Naturalment que aquest ordre no és del gènere literari. Això d'acord! En un documental, la successió ha d'obeir molt les noves visuals de simetria i de contrast; les escenes s'han d'ordenar obeint afinitats íntimes que precisament el cineasta és l'home apte a descobrir. Però la fotogènia no ens ha de distreure tanmateix de la lògica. Hem de saber sempre on som i que és el que veiem. Això és el que volíem dir en fer un parallelisme amb la descripció literària.

Un capítol a part caldria concedir als rètols. La tendència a fer literatura, creient així aconseguir èxits, és nefasta. La tendència a prescindir de criteri en la confecció i distribució dels rètols, és encara més nefasta. Però això ens conduiria massa lluny.

El cinema amateur, precisament perquè és una tasca lliure i independent, perquè és una activitat que no es justifica sinó per l'afany creador del cineasta que no té altre propòsit que aconseguir resultats bells, hauria d'ésser precisament una activitat regulada solament pel control i per la inspiració de les vocacions autèntiques.

La tasca de la crítica és descobrir aquestes vocacions enmig de tants malgastadors de cel·loide, amics de perdre el temps i enemics d'instruir-se en l'exemple dels altres.

«És necessari que cada film provi el que val per contrast amb els que l'han precedit, i amb els que vindran.»

(De Hacker, comentant la creació de la Cinemateca finançada amb 100.000 dollars per la Fundació Rockefeller).

Del film d'Alexeieff, UNA NIT AL MONT PELAT, (De *Pour Vous*)

GRAVATS PLASTICS ANIMATS

Del film UNA NIT AL MONT PELAT, d'Alexeieff. (De *Cinema Quarterly*)

ESCAU de ple al caràcter d'aquesta revista de donar a conèixer aquelles obres que els artistes van creant i que poden ésser font d'inspiració als amateurs.

Avui presentem el procediment que el gravador Alexeieff, treballant a França amb la seva companya Parker, ha introduït en els films animats.

Els films de dibuixos (tipus Walt Disney) han aconseguit a un grau altíssim de perfecció la sensació del moviment, però, com que són realitzats impressionant dibuix per dibuix, tenen una limitació: sols poden ésser a base de línies senzilles i no permeten de reproduir qualitats de clarobscur ni matisos en el dibuix, als quals fóra impossible de donar «moviment» d'un dibuix a l'altre. Per altra banda, els procediments de moure ninots de fang (com aquell desgraciat Gulliver soviètic que hem vist enguany) permeten de jugar amb les ombres i els fons, i els personatges poden adquirir una vàlua superior als de línies simples, però, per contra, no aconsegueixen ni remotament la gràcia—tan important—del moviment, i queden encarcerats.

Fa un temps, s'assajà de filmar una pintura anant retocant-la a cada imatge, però era una tasca difícilíssima i s'obtenia un resultat deficient en una o altra part del quadre.

Alexeieff ha trobat una solució que té un seguit d'avantatges: qualitat de la pintura, o potser més encara, del gravat; moviment lliure que no depèn de dibuixos quietos ni d'articulacions; riquesa de tonalitats, etc.

La troballa consisteix en una substància plàstica i resistent que es col·loca dins un gran marc i sobre de la qual es componen les imatges. Aquestes, que són toves, poden deformar-se a caprici de l'artista, el qual pot fer anar tan lluny com vulgui la imaginació.

El primer film obtingut és una il·lustració visual de la música de Moussorgsky, «Una nit al Mont Pelat», tema molt adequat per a valorar les possibilitats del nou procediment, amb les seves escenes de deliri i bruixeria, on les ombres en moviment juguen un paper tan important.

«El maquillatge ha de començar allà on la Natura acaba.»

(De Max Factor, en *Cinematographic Annual*. — Vol. I.)

D'un film de masses? Bigotis pollicíacs d'un vell Charlot? No res d'això: un grup de pensaments d'un cultivador de Santa Bàrbara (Califòrnia). Clixé, sense retocar, de Louis Joy Gerson (del llibre *The Book of Wild Flowers*)

MAQUILLATGE

per DELMIR DE CARALT

ELS nostres amateurs, en general no s'han preocupat gaire del maquillatge. I si alguns s'han capficat poc, d'altres no gens. Jo sóc d'aquests. Malgrat això, i per tal com el tema no s'ha encetat ací, m'atreveixo a escriure aquestes ratlles, que si no són fruit de la pròpia experiència, resumeixen una lectura per llibres i revistes.

El maquillatge pot perseguir dues finalitats ben distintes: bé d'embellir el rostre, tot amagant els defectes i valorant les qualitats de l'actriu (l'actor no compta en el tipus d'home lleig de les pantalles d'avui), bé creant tipus de personatges, o impressions de malalties, caràcters, estats d'ànim, etc., inexistents en els actors.

Tots nosaltres ens imaginem que els professionals donen al maquillatge una importància excepcional, i no anem pas errats. Però el que desconexem els amateurs, és la forma com actuen aquests artistes anònims que són els maquilladors, i com s'ho manegen per fer-nos passar gat per llebre.

I així veiem com la majoria dels escassos amateurs que «es pinten» arriben a obtenir, a semblança dels nostres professionals, uns veritables cataclismes. Tot això prové d'ignorar que els factors que intervenen en el maquillatge són, ultra el fet d'untar-se la cara, el joc de llums, que no depèn d'ells sinó del cameraman, dels laboratoris de revelat, de la sensibilitat del film, etc.

L'actriu del *Joligit* casolà ignora totes aquestes complicacions i es limita a pintar-se la cara. No cal fer-li massa retret, perquè al Hollywood d'Amèrica tampoc l'actriu no sap res de cosmetologia. La diferència és que allà algú hi entén: el maquillador.

Que poc s'ha parlat ací de l'art i de la tècnica d'aquests artistes! Quants amateurs d'ací, a judicar pels resultats, creuen encara que el maquillatge en el Cinema és sols una variant en la tècnica de l'antic maquillatge del Teatre! I és ben diferent. El maquillatge del teatre es prepara per ésser vist directament amb els ulls de l'espectador i des d'una distància gairebé fixada, i el del cinema es concep exclusivament per ésser impressionat químicament i per ésser reproduït ampliat a base de tons blancs i negres (des d'ara en colors) sobre una superfície plana a la qual cal donar la sensació del relleu i sobre d'una figura que tantost s'allunya com s'apropa fins a traïr els defectes de la pell, captada científicament per un material menys o més sensible, menys o més pancromàtic, il·luminat per unes fonts de llum variables, la col·locació de les quals pot influir més que el mateix maquillatge a accentuar la força expressiva de la figura...

Que en són de distintes aquestes tècniques! La del teatre posseeix unes regles conegudes, i que si bé discutides en detalls, poden considerar-se clàssiques. En el cinema, ben al contrari, el maquillatge renova cada any les seves normes, com renova cada moment les seves possibilitats com Art jove i deu del moviment com és.

Resumim les evolucions més importants:

Abans, còpia idèntica del teatre (pastes que fan viure sota d'una careta de cold-cream i coloretts), i avui greixos suaus, prims.

Abans, confiança que una vegada pintat, l'artista podia ésser filmat de tota distància i amb totes les il·luminacions. Avui, superlatió a la forma d'il·luminació i utilitzar el maquillatge per a embellir allò que la llum no pot millorar.

Abans, molt groc pastós, i per a ombrear els ulls, verds inversemblants. Avui, un sol color en distints tons.

Abans, l'actor es maquillava, o bé si el maquillaven ho feien com millor els semblava. Avui, tot artista té el seu propi maquillador, o almenys té un estudi meticulós del que necessita.

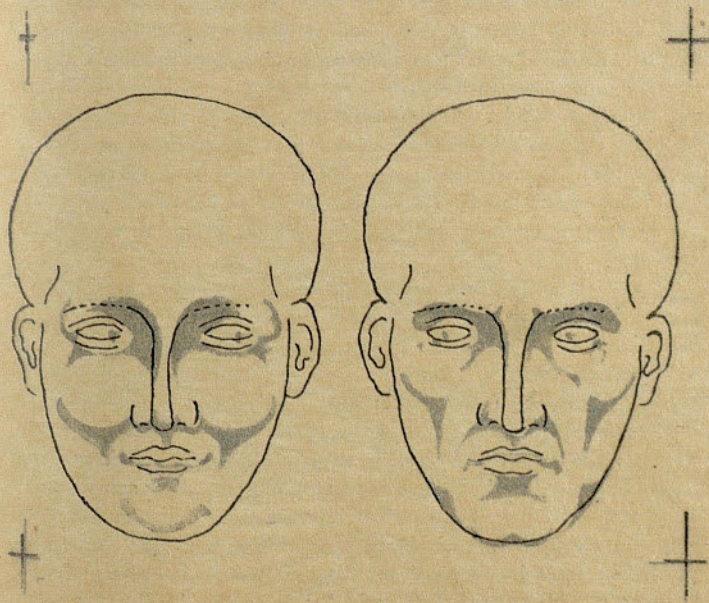
Abans, material usat pel teatre. Des de l'aparició del film pancromàtic, l'any 1928, material fabricat per ésser filmat. Revolució amb els productes introduïts per Max Factor, que avui encara dominen el mercat, basats en la particularitat que totes les ombres, de la més clara a la més fosca, no varien de color, sinó de to. El color únic és el color torrat, el color de pell colrada (color de Castelldefels, vaja!), i els colors més foscos de la sèrie s'obtenen barrejant-hi un gris neutre. Solució magnífica que obtingué unes ombres que responien uniformement als canvis de pel·lícula, de llum o de filtres.

* * *

Per il·lustrar l'article, hem escollit el més interessant dels gravats que hem trobat fullejant per la Biblioteca del Cinema que amb tant d'entusiasme ve formant la Secció de Cinema del Centre Excursionista de Catalunya. És del llibre «A Book of Make-Up», d'Eric Ward, llibre ple d'exemples gràfics i de bons consells. L'interès del gravat consisteix en això, que els dos caps del paper fi que va enganxat a aquesta pàgina són idèntics (cap clàssic d'home), i es demostra com les ombres impreses a sota li fan canviar totalment l'expressió.

Per acabar, un consell: Val més no maquillar-se que fer-ho malament.

Els dos caps clàssics dibuixats en aquest paper transparent, són idèntics. Els canvis d'expressió són produïts per les ombres impreses en el full de sota.
(Del llibre *A Book of Make-Up*, d'Eric Ward)

Nota: Sobre aquest gravat va enganxat un paper transparent

MAQUILLATGE INSOSPITAT el d'aquesta eruga que quan es posa a descansar i abaixa el cap (el cap és el petit segment de la part inferior de la foto), aixeca els anells on hi ha el *camouflage* dels ulls terrorífics amb els quals espanta els ocells i tot altre enemic. Clixé David Fairchild (del llibre *Our Insect Friends*)

«He trobat sempre d'una gran vàlua les meves experiències de joventut com a pintor de retrats. I ara m'aventuro a dir que l'experiència del pinzell i de la paleta seran essencials per als maquilladors del cinema quan el color esdevingui un fet definitiu.»

(De Perc Westmore, President de l'Associació d'Artistes Maquilladors de Cinema, en «*American Cinematographer*»)

Del film LLISCANT PEL COTÓ FLUIX,
de Lluís M. Rodés i Raimond Costa

EL CINEMA SONOR DINTRE DEL CAMP AMATEUR

per JOSEP M.ª GALCERAN

I

La Secció de Cinema del Centre Excursionista de Catalunya ha organitzat entre els seus socis un interessant cicle de conferències, la primera de les quals ens plau avui de publicar. La dissertació de Josep M.ª Galceran constà de dues parts—històrico-anecdòtica i tècnica. L'extensió del conjunt ens obliga també a nosaltres de dividir-la en dos números. Altrament, els dos aspectes del tema es presten prou bé a aquesta forçada divisió nostra.

DES de l'aparició del Cinema com a espectacle, la principal preocupació ha estat de donar-li la paraula. Edison, un dels perfeccionadors del cinema, hauria volgut que aquest fos com una mena de teatre mecànic, ajuntant el projector amb el gramòfon, però en aquell temps, mancats del valuós ajut de l'amplificació elèctrica, la idea no va poder anar endavant. Quan els nostres pares van aprendre de pronunciar «cinematógrafo», aquest art nou, que ben poca cosa tenia llavors d'art, va néixer mut. Recordo, perquè m'ho han contat, que tot Barcelona va desfilar a can Napoleón i a la Sala Mercè a admirar els primers films que vingueren a la nostra ciutat. Un «speaker», potser de millor categoria dels que ens hem d'empassar en els moderns noticiaris que ens donen actualment, anava explicant les imatges. Data d'aquell temps, i encara es recorda amb fruïció, aquella anècdota, que no explicaré, de Moscou de dia i Moscou de nit.

Passada l'època de les explicacions a viva veu, vingueren els films amb rètols. El públic, però, no estava prou satisfet. El soroll infernal que feien aquells projectors, actualment peces de museu, necessitava un altre soroll compensador, i aparegué llavors la música de complement, i amb aquesta el «pianista». No m'estendré gaire a fer l'apologia del pianista de cinema, perquè aquest tema sol podria ésser objecte d'una conferència de dues hores. Solament, de passada, vull retre un públic homenatge a aquest heroi obscur, el més humil dels humils a qui encara no s'ha dedicat cap monument dels que adornen la nostra ciutat. ¿Qui no recorda aquell pianista calb del cine «Royal» d'aquell temps d'estudiants, que hi anàvem a passar la tarda mentre la família es creia que érem a l'Acadèmia? El seu cap, brillant, aureolat pel reflex del llenç, era un blanc irresistible per a les clofolles d'avellana i cacauets que consumien els estudiants. Quantes vegades una sobtada nota discordant ens havia fet exclamar: Ja li han encertat la calba! I en finalitzar la sessió, el seu pobre cap ple de puntets vermells semblava que hagués passat la verola o el xarampió...

I amb el pianista aparegueren els diguem-ne tòpics musicals, alguns dels quals es conserven encara frescos com si sortissin de la barberia. Quan hi havia una escena de foc, amb les imatges tintades de vermell, i sempre abans que sortissin els bombers, el pianista atacava pausadament les octaves greus del piano i anava accelerant el ritme i pujant de to fins a arribar a fer un soroll trepidant i musical que posava la pell de gallina. A les escenes on hi havia un casament, i això, gràcies a Déu, encara es conserva, no hi mancava mai la marxa nupcial de Mendelssohn, i no dic res de quan sortia un enterrament, aquella marxa fúnebre al compàs de la qual han hagut de desfilar totes les personalitats d'aquest món, especialment les de la veïna república, no fallava mai. A més, quan el públic ho reclamava cridant i amb picaments de peus, i amb picaments de mans

quan li ho concedien, encara que no hi vingués a tomb, el pobre proletari de les tecles havia d'intercalar el «couplet» de moda, i aleshores el «Waia-Wais» o les cadències ramplones de «Es mi hombre!» eren corejats per la distingida concurrència.

I un bon dia, per allà l'any 1916 o 17, si la memòria no em falla, va arribar al nostre país el cinema sonor dins de la maleta d'un tal senyor De Forrest, «soi-disant» inventor del cinema parlat per banda. Portava alguns films musicals i parlats, un de cantat per la Conxita Piquer, i es feren algunes exhibicions públiques. La nostra gent del cinema professional de llavors—no gens diferent de la d'avui—, amb aquella visió clara de les coses, convingueren, amb una aclaparant unanimitat, que el cinema sonor mai no arribaria a ésser una cosa comercial. I... ja ho veieu; l'únic que encara no és ben bé sonor és el cinema amateur, i ja no li'n falta gaire... No crec convenient posar la qüestió de si el cinema, en ésser xerraire, s'ha elevat artísticament o ha fet el contrari. És innegable, però, que el cinema sonor és un fet consumat i amb unes possibilitats infinites.

En organitzar-se seriosament el cinema amateur a casa nostra, l'any 1930, en ocasió de les sessions de fall del primer Concurs Català de Cinema Amateur, els cineistes començaren a sonoritzar llurs films per mitjà de discos gramofònics i una maleta. L'any següent, dos plats moguts elèctricament, dos «pick-ups», un amplificador i l'altaveu col·locat al llenç componien, a la projecció, l'equip de sonorització. I mentre alguns amateurs sabien treure un excel·lent partit de la sonorització amb discos, altres han caigut en falles lamentables que no em sé estar d'esmentar. El disc de sonorització ha de tenir un paper completament secundari. El disc musical no suggereix pas la imatge, però la completa enriquint-la amb les seves harmonies, si aquestes lliguen amb les imatges del film. No obstant, cal posar compte a fer una sonorització, car la música pot produir un efecte contrari. Existeixen en el mercat discos de sorolls, crits d'horror, esclats de riure, sorolls de màquina de tren, xiulets, etc., però ben poques vegades els hem sentit emprar adequadament pels cineistes. La música imitativa, això és una opinió meua, és detestable aplicada al cinema. En tots els noticiaris i films professionals i en molts films amateurs, en aparèixer un avió hem tingut el gust de sentir el soroll d'un motor d'aviació que incansablement ens ha martellejat el cervell i ens ha crispats els nervis com si ens hi fessin pessegolles amb l'agulla del gramòfon, amb la particularitat que sonava tan fort quan l'avió era en primer pla com quan era un punt gairebé imperceptible. El soroll era invariable. Recordo també un reportatge de Barcelona en el qual en aparèixer el mercat del Ninot, al cineista se li acudí posar el disc «En un mercado persa». En un documental de la Costa Brava, acompanyant unes imatges d'uns estiuejants passejant en barca, sentírem els «Remers del Volga». En un completíssim guió d'un film amateur on, a més dels plans, assumpte a interpretar, metratge, etc., hi constava la música apropiada, he pogut veure el que vaig a llegir:

ESCENA 86

Pla general: Una cambra amb un llit, etc. 2 metres. Disc, Bolero.

Travelling: Fins agafar el peu del llit. 1 metre 49 centímetres. Continua Bolero.

Gros pla: Un peu descordant-se la sabata. 54 centímetres. Continua Bolero.

Gros pla: Mà apagant el llum. 38 centímetres. Bolero.

Pla general: Escena a les fosques. 3 metres. La música va baixant lentament.

Pla americà: Escena a les fosques. 3 metres. Sense disc.

Gros pla: Escena a les fosques, però que suggereixi que el protagonista, Marcel, somnia. Disc «El somni d'una nit d'estiu».

Del film *COSTUMS TÍPICS*, d'Agustí Fabra

Pla mitjà: Una finestra que es tanca. Continua mateix disc.

Pla mitjà: Marcel encén el llum. Continua mateix disc.

Gros pla: Un despertador que assenyalava les tres. Disc «Las tres de la madrugada».

etcètera, i d'anècdotes com aquestes en podria explicar més d'una dotzena. Tinc la convicció que més que la música imitativa, l'amateur ha de cercar una música que serveixi per a crear una atmosfera que correspongui amb les imatges produint una emoció que no sigui superior a la visual. Quantes vegades, després de veure un film mediocre, no hem pogut fer més que aquest comentari: La música ha estat molt bona! Ara m'adono que estic parlant sobre la música i el cinema, i com que no és aquest el meu propòsit i a més l'amic Palau té l'exclusiva d'aquest tema, li demano perdó per haver-me ficat en els seus dominis, i deixant el tema hauré de parlar de les serioses qüestions de la tècnica del sonor.

Algun amateur ha arribat fins a voler fer films parlats doblant el diàleg sobre discos. Un fracàs absolut ha estat el resultat, car la manca de sincronisme entre el projector i el disc ha estat tan evident que, malgrat la bona voluntat que succeís el contrari, ha destruït la il·lusió d'aquells cineistes que amb un film parlat presentat en un concurs de cinema amateur, volien donar el cop i col·locar-se en primer rengle.

TERCER CONCURS D'ESCENARIS ORGANITZAT PER «CINEMA AMATEUR»

Els treballs rebuts al nostre tercer Concurs d'Escenaris han estat els següents:

Desillusió; lema: «Beethoven». — *Lastre*; lema: «Al florecer la vida». — *Domingo y lunes*; lema: «C. E. A. — Ni per Nadal; lema: «Eulàlia». — *Dalt el cim*; Rostres adolorits; lema: «Una vida». — *Camino de luz*; lema «1936».

VEREDICTE:

Copa al millor tema.—Al treball «Camino de luz», que té per lema «1936», i del qual és autor Francisco Lahoz, de Bilbao.

Copa al millor guió.—Al treball «Desillusió», que duu el lema «Beethoven», i del qual és autor Joan Baqués Torrella, de Sabadell.

Medalla del Centre Excursionista al millor tema cultural.—Declarat desert.

Els treballs no premiats poden recollir-se tots els dimecres, de set a nou, a la Secretaria de la Secció de Cinema del Centre Excursionista de Catalunya. Si per tot el mes de juliol no han estat retirats, CINEMA AMATEUR entendre que els autors els destinen a la nostra biblioteca de cinema.

Felicitem els autors guanyadors, tots ells de fora de Barcelona —cosa que demostra la difusió de CINEMA AMATEUR—i agraïm a tots la cooperació a l'èxit d'aquest tercer concurs d'escenaris.

Al número pròxim publicarem una completa ressenya dels treballs presentats.

CINQUE CONCURS CATALA DE CINEMA AMATEUR

Pel seu caràcter general i lliure, el Concurs Català de Cinema Amateur que cada any organitza la Secció de Cinema del Centre Excursionista de Catalunya, ha estat, des del primer al cinquè, suau celebrat, seguit amb tot l'interès que li dona de reflectir l'activitat cineasta d'ací. Mirar l'història dels concursos anteriors és mirar tota la història de la vida—jove tanmateix—del nostre cinema amateur. Un altre aspecte, enguany d'interès augmentat, és el de la col·laboració que hi aporten els cineastes estrangers.

Cal veure amb simpatia aquesta aportació de films estrangers al Concurs anual del Centre, pel que d'ensenyança ens pugui dur. No res tan vivificador com l'intercanvi d'idees a què dona lloc l'ocasió de poder veure produccions d'altres països.

Els films presentats al V Concurs Català de Cinema Amateur han estat els següents:

De Barcelona: Pilletes; Excursió a l'Aneto; El que jo he vist;

Viatge a Egipte i Palestina; Estimaràs el proïsme; Excursions des de Núria; El rapte de la dida seca; El caos; El somni d'una nit d'estiu; Setè Art; Rapsòdia Mickey.

De Terrassa: Costums típics; La Fira de Verdú.

De Vilanova: El carrer; Apunts.

De Manresa: Fira; Recordança; Manresa.

De Madrid: Cuenca y la Ciudad Encantada; Castillos de Castilla; Caza de la perdiz con reclamo.

D'Anglaterra: Birland Homes; Moods of Nature; Happy Day; Close-Ups.

D'Austria: Bergbanern; Vistes de Viena; Venice; Un voyage au lac de Zurich; Der Zertochere Spiegel.

D'Irlanda: H2o; Your telling me; The river Liffey.

Del Japó: In the Beginning; In an Alpin Brizzard.

A la Secció de «Noves de tot arreu» donem una impressió de conjunt dels films presentats al Concurs d'enguany.

VEREDICTE

D'acord amb l'esperit de la convocatòria del V Concurs Català de Cinema Amateur, organitzat per la Secció de Cinema del Centre Excursionista de Catalunya, el Jurat qualificador ha emès el següent veredict:

Medalla de Vermeil: IN AN ALPIN BRIZZARD, de Khoji Tsukamoto.

Medalles d'Argent: COSTUMS TIPICS, d'Agustí Fabra; IN THE BEGINNING, de Freed C. Ells; MOODS OF NATURE, de Paul Burnford; BIRDLAND HOMES, de S. Phillips.

Esmements Honorífics: EL RAPTE DS LA DIDA SECA, de Salvador Mestres; EL CAOS, d'Enric Sabater i Francesc Gibert; LA FIRA DE VERDU, d'Agustí Fabra; ESTIMARAS EL PROISME, de Salvador Mestres; HAPPY DAY, de J. Lawrenson; EXCURSIO A L'ANETO, de Miquel Font; EL CARRER, de Manuel Amat; BERGBANERN, d'Alois Karl Gaischar; CASTILLOS DE CASTILLA, de Daniel Jorro.

Premi extraordinari: Desert.

Premis de Cooperació:

Lluís Baltà: Copa a la millor interpretació d'actors amateurs; al senyor Manuel Sojo, per la seva actuació en el film EL RAPTE DE LA DIDA SECA.

Medalla del C. E. de Catalunya: Al millor film característic de coses de Catalunya; al film LA FIRA DE VERDU, d'Agustí Fabra.

Cinematografia Amateur: Un fotòmetre al film que deixi de premiar-se per la seva fotografia irregular; al film FIRA, de Josep Arola.

Delmir de Caralt: Tisores d'argent al film al qual no sobri ni un pam. Declarat desert.

Eumig (Pau A. Wehrli): A la millor sonorització; al film COSTUMS TIPICS, d'Agustí Fabra.

Filmo (Lluís Baltà): Una empalmadora Filmo al film de millor muntatge; al film ESTIMARAS EL PROISME, de Salvador Mestres.

Premi Gevaert a tots els films premiats amb medalla de Vermeil. *Kodak, S. A.*: Copa al film de millor qualitat fotogràfica; al film EXCURSIONS DES DE NURIA, de Miquel Font.

Paillard-Bolex (Germà Ramon): Al film que desenrotlli la millor idea. Declarat desert.

Premi Serrahima: Al millor film humorístic. Declarat desert.

Joan Sabat: Copa al film més cinematogràfic. Declarat desert.

A aquests premis de Cooperació no hi entraven els films estrangers.

El Jurat estava compost pels senyors Jeroni Moragues, Josep Palau, Rafael Tassis Marca, Josep M. Soler Coll, Albert Oliveres, Josep M. Vilaseca, Santiago Quadras, Domènec Giménez i Josep Aymerich, secretari.

PRIMER CONCURS SABADELLENC DE CINEMA AMATEUR

La Secció de Cinema del Centre Excursionista del Vallès convocà amb caràcter local aquest concurs, el veredict del qual és com segueix:

LES AVENTURES D'EN SITU. Medalla de Vermeil. Premi d'Honor.

ANY NOU. Medalla de Vermeil. Premi argument. (Cinematografia Amateur).

TIN L'INTREPID. Medalla plata. Premi Eumig.

UN DISSABTE A SABADELL. Medalla plata. Premi Ajuntament.

CONTORNS DE SABADELL. Medalla plata. Premi Fotografia (Gevaert).

COM ELS OCELLS. Medalla coure.

BLAT CATALA. Medalla coure.

VIDA BREU. Medalla coure.

Els altres films presentats són: VALENCIA, DE TOT ARREU, UN DIA A NURIA.

VEREDICTE DEL PRIMER CONCURS DE FILMS D'ARGUMENT, PAS 9.5 mm. ORGANITZAT PEL CINEMATIC CLUB AMATEUR

El dia 29 del passat febrer, els senyors Francesc Carrasco de la Rubia, Antoni Castells Casas, Josep Coves, Jaume Colomer, Ramon Sarsanedas i Josep Torrella com a membres del Jurat i assistits per Joan Vives com a secretari sense veu ni vot, van dictar veredict del Primer Concurs de Films d'Argument, pas 9'5 mm., 1936, organitzat pel Cinemàtic Club Amateur.

En virtut d'aquest veredict, han estat guanyadors dels premis destinats a tal fi, els films i les persones següents:

Premi Cinemàtic Club Amateur al millor film del Concurs: LES AVENTURES DE SITU. Autor: Joan Llobet.

Premi Bolex-Paillard al millor film d'un soci del C. C. A.: PER TERRES D'AFRICA. Autor: Miquel Iglésias.

Premi Lluís Balta, Suc., de Balta & Riba, a la millor direcció: UN PANTALON PARA DOS. Director: Miquel Iglésias.

Premi Eumig, al millor argument: UN PANTALON PARA DOS. Autor: Miquel Iglésias.

Premi Cinematografia Amateur a la millor fotografia: LES AVENTURES DE SITU. Autor: Joan Llobet.

Premi Joan Casals a la millor interpretació d'home: PER TERRES DE L'AFRICA. Rol: Explorador, interpretat per E. Aycart.

Premi Miquel Iglésias a la millor interpretació de dona: UN PANTALON PARA DOS. Rol: Nati, interpretat per Pilar Gallemí.

El Cinemàtic Club Amateur, vista la puntuació assolida per Alfons Llobet en el paper de Situ del film LES AVENTURES DE SITU, ha cregut convenient crear un premi especial d'interpretació.

A més, el Jurat classificador ha volgut cooperar a aquest Concurs

Acte de repartiment de premis del Concurs Internacional per la Copa Sant Esteve, de Budapest

Premi del Concurs de Budapest atorgat als films catalans MEMMORTIGO?, L'HOME IMPORTANT I SISIF

creant un premi consistent en una medalla, que s'atorga al film ANY NOU, l'autor del qual és Emili Puig.

DEL TERCER CONCURS DE FILMS DE L'ASSOCIACIO DE CINEMA AMATEUR

L'Associació de Cinema Amateur ha efectuat darrerament el seu III Concurs anual, que enguany tenia caràcter estrictament social.

Formaren el Jurat qualificador d'aquest Concurs els senyors Jaume Marco, Angel Ferran, Eusebi Ferrer, Enric Fernández Gual, F. Carrasco de la Rubia, Jaume Herp, Josep Sala i Joan Cabrer, el veredict dels quals distingí les pel·lícules següents:

Tema argument: BRUIXOT!, d'Amadeu Real i J. M. Ponseti; CIVILITZACIO, de Josep Arrufat.

Tema humorístic: LA MEDICINA, de Joan Serra i J. M. Ponseti.

Tema reportatge: EIVISSA, de Joan Serra.

Tema lliure: BAIX LLOBREGAT, d'Amadeu Real.

El jurat qualificador acordà distingir amb una medalla els protagonistes senyors Domènec Real, Enric Moret, senyoreta Aurea Garcia i el nen Amadeu Real, vista llur meritòria interpretació en els films BRUIXOT i LA MEDICINA.

FEDERACIO CATALANA DE CINEMA AMATEUR

El dia 31 de març passat acabava el termini d'admissió de films per al Concurs convocat per aquest organisme entre els seus clubs afiliats.

A l'hora de tancar l'edició d'aquest número—maig—cap altra notícia no hem rebut. Esperem poder ressenyar-ne el resultat al pròxim número.

CONCURS DE FILMS PER A DEBUTANTS

L'Associació de Cinema Amateur, després de l'èxit assolit en el seu primer Concurs per a debutants, gràcies al qual es destacaren nous elements, té el plaer de convocar el II Concurs dedicat exclusivament als amateurs que comencen, insistint amb tot interès sobre la necessitat d'aquestes competicions pel convenciment que li ha brindat l'experiència del I Concurs, en el qual es veieren confirmades les nostres esperances en suposar que entre els aficionats hi ha valors que resten ignorats per no atrevir-se a iniciar llur concurrència als Concursos que anualment celebrem.

Les Bases d'aquests Concurs són iguals a les del primer (pàgina 44, núm. 9), les dades més interessants de les quals són:

Els films seran lliurats a l'A. C. A. per tot el dia 15 d'octubre de 1936, i tindran una llargada mínima de 30 metres i màxima de 120 metres.

Llovet-Gràcia rodant un film de ninos

DEL CINQUE CONCURS INTERNACIONAL DEL MILLOR FILM D'AMATEUR 1936

CRIDA A LES ENTITATS

Rebudes les dades oportunes dels organitzadors del Cinquè Concurs Internacional del Millor Film d'Amateur 1936, que enguany tindrà lloc a Berlín, la Secció de Cinema del Centre Excursionista de Catalunya, encarregada, com cada any, d'organitzar la selecció nacional, es plau de dirigir una crida a totes les entitats de Cinema Amateur existents a Espanya, per tal de procedir conjuntament, segons els acords del Primer Congrés Internacional de Cineistes Amateurs, Barcelona, 1935, a la selecció dels films amateurs que s'hagin de trametre a Berlín en representació del nostre país.

Per tal d'informar els Clubs que els desconeguessin, reproduïm a continuació els acords del Primer Congrés Internacional de Cineistes sobre la forma d'organitzar les seleccions nacionals que vulguin concórrer al Concurs Internacional del Millor Film Amateur:

BASES FONAMENTALS DEL CONCURS

Cal exposar davant dels països que encara no prenen part a aquest Concurs, les seves característiques bàsiques, amb l'esperit de les quals ha d'estar compenetrat l'organisme que vulgui assumir la representació nacional d'un país al Concurs.

El Concurs Internacional del Millor Film d'Amateur és una organització autènticament internacional, ja que cura de portar-la a terme, cada vegada, una nació distinta. No s'hi cerca, per tant, cap interès local ni nacional.

És una organització veritablement amateur, ja que en la seva realització sols intervenen els amateurs.

És una organització absolutament independent, perquè no està sota cap influència ni rep cap ajut.

És el lligam que a través del seu Congrés agrupa periòdicament tots els amateurs del món per resoldre les qüestions d'interès col·lectiu.

I és, per últim, el que fa que dins de cada nació TOTS els seus Clubs es reuneixin cordialment cada any per tal de procedir a la selecció dels films participants. Aquest darrer punt és la pedra fonamental del Concurs Internacional del Millor Film d'Amateur, i ho és per dos motius: primer, perquè la selecció, en prendre-hi part TOTS els Clubs, es pot considerar com a veritablement nacional, i segon, perquè obligant a reunir-se els Clubs, ajuda a conservar la bona relació entre aquests.

El que hi hagi un SOL Club, o bé una agrupació de Clubs, com a representant exclusiu de cada nació, és un acord pres de bon principi per facilitar les tasques d'organització i que l'Assemblea acorda mantenir vist el bon resultat que ha reportat en la celebració dels Concursos celebrats fins a la data.

Si no fossin aquestes característiques essencials del Concurs In-

ternacional del Millor Film d'Amateur, característiques que no posseeix cap altre Concurs del món, creu l'Assemblea que hauna desaparegut la seva raó d'existir.

REGLAMENT DEL CONCURS

Les Bases o Reglaments dels futurs Concursos Internacionals del Millor Film d'Amateur hauran de fer constar la següent decisió, la qual garanteix el caràcter autènticament nacional de les representacions trameses:

«La selecció dels films representants de cada nació haurà de fer-se entre TOTS els films amateurs de TOTS els Clubs existents, quedant sols exceptuats els presentats en un Concurs Internacional del Millor Film d'Amateur celebrat anteriorment. El Club o l'Agrupació de Clubs que accepti la representació d'una nació es compromet formalment a invitar, sia directament, sia a través d'una revista o d'altra forma, tots els Clubs nacionals de cineistes amateurs. El Club o agrupació de Clubs que no cregui convenient acceptar aquesta responsabilitat, refusarà immediatament la representació que se li hagués conferit. La nació que no pugui organitzar una selecció autènticament «nacional» no podrà trametre altra selecció al Concurs Internacional del Millor Film d'Amateur. Mentre un Club o agrupació de Clubs no refusi la representació conferida, s'entendrà que la segueix acceptant per al Concurs i Congrés següents.

«La representació nacional, acceptada i portada a terme per un organisme, li serà conservada mentre no la refusi. Aquesta representació li podrà ésser retirada en el cas de no complir els Reglaments i en el de no haver participat efectivament en el Concurs anterior.»

La Secció de Cinema del Centre Excursionista de Catalunya, representant del nostre país des de l'any 1932 al Concurs Internacional del Millor Film Amateur, d'acord amb la lletra i l'esperit dels acords del Primer Congrés Internacional de Cineistes que hem reproduït, convoca tots els Clubs o Agrupacions de Clubs a una reunió prèvia que tindrà lloc el dia 22 de juny, a les set de la tarda, al seu estatge, carrer Paradís, 10, Barcelona, per tal de començar conjuntament les tasques d'establir la selecció de films que hagin de participar al V Concurs de Berlín.

Totes les entitats existents rebran l'oportuna invitació, però dirigim aquesta nota a totes aquelles que, de recent constitució, ens puguin ésser desconegudes, per tal que es posin en contacte amb la nostra entitat, per carta o personalment, els dimecres, de 7 a 9

Junt amb el V. Concurs Internacional del Millor Film d'Amateur 1936, tindrà lloc a Berlín el II Congrés Internacional de Cineistes Amateurs, sota el protectorat del Ministre professor Dr. Lehnich, president de la Cambra del Film del Reich. Ens anuncien per a dintre de poc la tramesa dels programes complets d'aquests actes la data dels quals serà del 23 al 29 de juliol, durant la celebració dels Jocs Olímpics.

Del film SISIF, de F. Gibert

CONCURS PER A UN FILM AMATEUR D'ENGINYERIA

La Secció d'Ensenyament i Higiene Industrial de l'Associació d'Enginyers Industrials de Barcelona, d'acord amb la Junta Directiva de l'esmentada entitat i l'Escola d'Enginyers Industrials, convoca un Concurs per a premiar un film amateur d'Enginyeria.

Aquest Concurs es regirà per les següents bases:

1.ª El film amateur haurà de desenrotllar un tema d'enginyeria que es deixa al lliure arbitri de l'autor, amb la limitació, però, que sigui desenrotllat sota l'aspecte tècnic-didàctic.

2.ª Podran prendre part al Concurs únicament els enginyers industrials que siguin socis d'alguna Associació d'Enginyers adherida a la Federació d'Associacions d'Enginyers Industrials d'Espanya.

3.ª Podran presentar-se films fins al dia 30 de setembre del 1936.

4.ª Els films hauran d'ésser inèdits i no contenir cap indicació que pugui donar lloc que sigui conegut l'autor. Els films seran lliurats a la Secretaria de l'Associació d'Enginyers sota un títol i un lema que constaran en un sobre clos que els acompanyarà, dintre del qual consti el nom de l'autor.

5.ª Serà concedit un premi únic consistent en una Copa donada pel Comitè del Cinema de la Generalitat de Catalunya i quatre-centes pessetes aportades per l'Escola i per l'Associació d'Enginyers Industrials de Barcelona. El premi no podrà ésser dividit, però sí podrà no adjudicar-se, si el jurat estimés que cap dels films presentats no fos creditor de tal distinció.

6.ª En el número d'octubre de la Revista Tècnica es publicarà la llista dels films rebuts i en la del següent novembre el veredict, contra el qual no cabrà recurs de cap mena.

7.ª La propietat del film premiat correspondrà al seu autor, però la còpia que lliuri a l'Associació quedarà propietat d'ella i de l'Escola per a poder projectar-la, si ho creu convenient, en la forma, manera i temps que acordi, sense més requisit que el lliurament del premi. L'Associació o l'Escola i l'autor, en projectar la pel·lícula, hauran de fer-hi constar, en el seu començament, que ha estat premiada en aquest Concurs.

8.ª Formaran el Jurat dos representants de l'Associació d'Enginyers, dos de l'Escola i el President del Comitè del Cinema de la Generalitat de Catalunya.

9.ª Els films no premiats podran ésser retirats pels seus autors acreditant la condició de tals davant la Secretaria de l'Associació d'Enginyers. Passats sis mesos de la publicació del veredict, l'Associació podrà inutilitzar els no retirats.

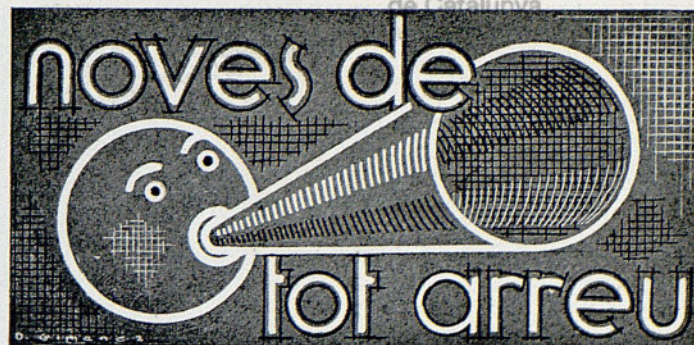
10.ª La presentació d'un film representa l'acceptació total de les presents bases.

COMITE CENTRAL DE CINEMA AMATEUR DE LLIGA CATALANA

El Concurs que oportunament donàrem compte que organitzava aquesta entitat, ha estat ajornat indefinidament. Segons la nota tramesa pels organitzadors, la causa fou de dedicar tota l'activitat a la passada campanya electoral. El concurs era de cinema amateur!

LA HISTORIA DEL
POLL DEL CEL
CERVERI, film de
Claudi Gómez

SECCIO DE CINEMA DEL CENTRE EXCURSIONISTA DE CATALUNYA

L'obra de la nostra secció, silenciosa però sempre activa, no ha estat pas interrompuda un sol moment. Les sessions portades a terme—exclusives per als nostres associats—els segons i quarts dijous de cada mes, s'han succeït sense interrupció i ens han dut una sens fi d'ocasions d'apreciar i descobrir l'obra dels nostres socis, que d'altra manera haurien restat ignorades. Aquella dita de tants caps tants barrets podria ésser transformada i aplicada a la nostra secció en una altra que podria dir: tants socis, tantes càmeres. Per tant, films a veure. A voltes films iniciats només i sense acabar; proves o assaigs, però que donen la mesura exacta de les activitats dels socis, de llurs preferències i llurs maneres de veure i comprendre el cinema amateur. És així com comprenem una entitat viva. És així com a cada número d'aquesta revista tenim el goig de constatar, en fer la ressenya dels nostres actes, que la Secció de Cinema del Centre Excursionista de Catalunya demostra una actuació. Ressenya de fets; no de propòsits que no es compleixen.

SESSIONS INTIMES

Sessió del dia 9 de gener

En aquesta sessió es projectaren per primera vegada films dels socis senyors Juanola i Clavell. Del primer es passà un film de la Costa Brava. Film purament objectiu, escenes viscudes en un marc natural d'una bellesa sòbria de formes i rica de llums. VIATGE PEL RHIN és el títol del primer film projectat del soci Clavell, ple d'interès pel contingut i per la forma. Un reportatge sobre l'autogir La Cierva fou el tema del segon film. Reportatge molt complet i segur.

Salvador Mestres ens donà les primícies del seu film MALLORCA, concís, dens, breu, esmaltat d'ací i d'allà per imatges bellament cospades.

Sessió del dia 23 de gener

Sessió de proves, fragments i reculls d'un valor d'arxiu apreciable. Per aquest aspecte destacarem unes bobines d'en Caralt sobre la vida dels animals rars del nostre parc zoològic. Del mateix cineista es projectà una cinta demostrativa de la utilitat dels objectius de llarg abast, unes escenes filmades amb la llum de la lluna—una lluna autèntica—i unes excursions a Collsacabra i al Far, demostrant el relleu que donen els primers termes foscos a les vistes panoràmiques.

De Salvador Rifà es projectà la primera bobina d'un film d'ambient rural. Bella captació del paisatge i contrallums i reflexos de bona factura tot animat per una gentil pageseta.

CASAMENT A CELRA és el títol d'un reportatge amb el qual Josep Aymerich inicia la seva obra cinematogràfica.

Galceran ens projectà un reportatge familiar i Giménez un recull d'escenes de la Costa Brava.

Sessió del dia 13 de febrer

Sessió de revisió. Per aquest caràcter assenyallem els films LUXOR, de Rivière; L'APRENENT DE BRUIXOT, de S. Rifà; DIA I NIT, de Rodés i Bros; OMBRES, de J. M. Giménez, els quals es reveieren amb interès. Més coneguts que aquests, i, per tant, menys interessants en aquest aspecte de revisió, es projectaren FUMS DE GLORIA, de D. Giménez, i MONTSERRAT, de Delmir de Caralt.

Per acabar es projectà uns films en color directe pel procediment Dufaycolor, del qual explicà les característiques Claudi Gómez. En un altre lloc d'aquest número en donem una referència.

Sessió del dia 27 de febrer

A aquesta segona sessió del mes de febrer es projectaren uns interessants films del soci Manuel Bertrand i Mata, explicant uns creuers marítics. D'aquestes bobines—un conjunt format en diverses i ben distanciades èpoques—destaquen uns bells contrallums dintre un ritme una mica lent.

Del cineïsta Joan Prats hom admirà un documental meticulós sobre la collita de l'oliva i l'obtenció de l'oli. Les olives són realment fotogèniques, i en Prats ho sabé aprofitar plenament.

S'inicià la sessió amb un film suís sobre la formació geològica dels Alps.

Sessió del dia 12 de març

Hom havia descobert una mina. No res de petroli. Una mina de capses de llauna, boterudes i plenes de teranyines... i de pel·lícules d'una mida estranya: 28 mm. Semblava que amb el temps s'havien encongit. Era l'antic pas dels films que en deien familiar. I quins films!

Feta la descoberta—i que algú creu feta en unes excavacions arqueològiques—i organitzar una sessió fou cosa immediata. I val a dir que no ens dol pas. I potser se'n celebri alguna altra.

Vegeu els títols d'alguns d'aquests films: CUPIDO POR PODER, DECEPCION QUE MATA, LA HERMOSA BRETONA, EL AMOR VENCEDOR DEL TIEMPO, LA VENGANZA ME PERTOCA, NO BESEIS A LA CRIADA, DE QUE PROVIENEN LOS COLICOS, LA VENGANZA INSATISFECHA, MANO NEGRA QUE BEBE, MAX CONDECORADO, EL DEBER O EL AMOR i així per l'estil, tota una mina d'uns tres-cents films!

Vàrem riure de debò. I es feren descobertes sensacionals, entre elles un film—el primer?—d'en Chevalier, EN EL PAIS DEL LILLIPUT. Films curts còmics i tràgics. Molt tràgics. Tant, que tothom acabava amb llàgrimes als ulls... de tant riure.

Una sessió que esperem no serà l'última. I sabem que hi ha el propòsit de comentar-los durant la projecció. En aquesta sessió es projectaren acompanyats d'uns discos també de la prehistòria gramofònica, que foren una delícia.

PRIMERA SESSIÓ DEL CICLE DE CONFERÈNCIES A CARREC DELS SOCIS DE LA SECCIÓ

El dia 28 d'abril inicià la Secció de Cinema del Centre E. de C. el curs de conferències a càrrec de socis de l'entitat. Aquesta primera sessió, la qual es confià al soci Josep M. Galceran, fou dedicada a un dels aspectes que més apassionen els aficionats: El cinema sonor a l'abast dels cineïstes amateurs. La conferència es compongué de dues parts, en la primera de les quals el conferenciant féu una àgil història del cinema des del temps en què els films eren comentats, passant pel pianista, heroi anònim d'una època de bona memòria, fins a l'actual cinema, que, com alguns peixos, ja es porta l'oli—el sonor.

En la part tècnica, Galceran explicà als cineïstes l'actual sistema d'impressió de so, amb les seves variants de densitats fixes, variables. Explicà també la tècnica de la reproducció del so—projectors—

Sis fotogrames d'altres tants films retrospectius projectats al Centre en la sessió del dia 12 de març

i hom passà a demostrar-ho pràcticament projectant uns films sonors per banda del pas 16 mm. amb un aparell Philips. El conferenciant fou molt aplaudit i hom elogià el progrés que representa de poder posar a l'abast dels amateurs una qualitat que fins ara no era més que una aspiració: el so.

En un altre lloc d'aquest número, reproduïm la primera part d'aquesta conferència, i en guardem per al pròxim la part tècnica.

CINEMA AMATEUR AL PALAU DE LA MÚSICA CATALANA

El cinema amateur va guanyant llocs. Activitat essencialment íntima—el cineasta amateur filma pel propi gaudi—, ha estat prou inquieta per a despertar un interès als nuclis més allunyats del cinema. Assenyalem avui amb satisfacció la projecció de films amateurs que tingué lloc la tarda del 9 de febrer al Palau de la Música Catalana, organitzada pel «Noticiari» de l'Orfeó Català.

Els films projectats en aquesta sessió—una mica heterogènia—foren: EL REPORTER MECANICO i MEMMORTIGO?, de Delmir de Caralt.

SESSIONS A FORA

Manresa

Dia 12 de maig. Organització: Secció de Cinema del Centre Excursionista de la Comarca de Bages. Teatre Conservatori. Programa: FIRA, de Joan Arola; PLUJA, de J. Prats; POEMA HOMEOPÀTIC, de Josep Amat; RECORDANÇA, de Josep Ferrer; EP, JO TAMBE VULL ESSER UN FUGITIU!, de S. Mestres; SISIF, de F. Gibert; ESTAMPES DEL BLAT, de S. Rifà; AQUESTA NIT NO SURTO, de Francesca Triau de Prats; LA DANSA MES BELLA, de Delmir de Caralt; L'HOME IMPORTANT, de D. Giménez.

Igualada

Dia 27 de maig. Organització: Agrupació Fotogràfica d'Igualada. Teatre del Círcol Mercantil. Programa: PLUJA, POEMA HOMEOPÀTIC, EP! JO TAMBE VULL ESSER UN FUGITIU, SISIF, ESTAMPES DEL BLAT, AQUESTA NIT NO SURTO, MEMMORTIGO? i L'HOME IMPORTANT. Fora de programa es projectà el film de Ramon Godó, d'Igualada, APUNTS DEL MOVIMENT.

Homenatge a Lluís Lumière

Hom parla d'aquest projectat homenatge a l'inventor del cinema Lluís Lumière, junt amb el del primer català que en féu ací, Fructuós Gelabert.

Sabem que els treballs d'organització estan molt avançats. La Secció de Cinema del Centre Excursionista de Catalunya té un lloc al Comitè d'Honor de l'homenatge, nomenament que agraïm sincerament.

Butlletí Internacional d'indicacions i documentació del Cinema Amateur

Celebrem l'aparició d'aquest Butlletí—vegeu els acords del Primer Congrés Internacional de Cineistes, Barcelona, 1925—i ens sentim orgullosos com si fos obra nostra. Bona part hi tenim. Que visqui molts anys i que arribi a ésser un lligam veritable entre els amateurs de totes les nacions.

Tenim el goig de constatar que de totes les informacions que hi publiquen Alemanya, Àustria, Bèlgica, Espanya, França, Holanda, Hongria, Japó, Suïssa, Txecoslovàquia i Iugoslàvia, la del nostre

Dos cineastes a Puig Llançada: Joan Prats i Francesca Triau de Prats

país és la de major interès en llur contingut. Heus ací el resum de les matèries que s'hi exposen, redactades en francès i castellà: Salutació; Història del Cinema Amateur a Espanya; Idees per a una col·laboració internacional: a) ¿Quina nació ha d'organitzar el pròxim concurs?; b) Intercanvi de films entre distints països; c) Premis oferts per les cases comercials als concursos; d) Discussió sobre la classificació de les nacions guanyadores; e) Una confusió sèria; f) Un consell com a comiat.

Aquest Butlletí, publicat en francès, alemany, anglès i castellà, és publicat dintre l'edició de «Ciné-Amateur», gener, 1936, París.

SESSIONS DE VEREDICTE DEL CINQUE CONCURS CATALÀ DE CINEMA AMATEUR

Hi havia interès per a veure els films presentats al concurs del Centre. Un interès ben manifest per tal com les sessions, que estaven reservades aquest any solament als socis i als autors, es veieren concorregudes per tots aquells que s'interessen pel cinema amateur. El Concurs Català de Cinema Amateur polaritza l'atenció de cineistes i dirigents de les nostres entitats. Quelcom de viu hi ha en ell que el fa imprescindible. Reflex del moment. Baròmetre anual que ens assenyalava d'una manera inequívoca l'estat del moviment amateur a casa nostra.

Enguany aquest baròmetre no ha pujat massa enlaire. A cada sessió de veredictes el filet de mercuri del nostre interès amb prou feines es movia. Fins havíem pensat que no fóssim nosaltres els qui no sabíem llegir l'escala graduada de l'estri. Miràrem a fora. L'aire també era fred en tots els indrets. El baròmetre del concurs no ens enganyava. Els nostres cineistes no havien tingut un any afortunat. D'ací i d'allà els buits sensibles de les abstencions, explicables després del curs passat, d'una activitat al roig viu.

Uns havien descansat, altres no s'hi havien amoïnats gaire. El

Foto Delmir de Caralt

Del film LA FIRA DE VERDU, d'Agustí Fabra

Concurs ha acusat, fidel, l'ambient de l'any. Les notes optimistes hi foren tanmateix. Més destacades, encara, per la grisor del conjunt.

Molts films estrangers al Concurs d'enguany. Nota simpàtica que tradueix en fets l'amistat sincera dels clubs de moltes nacions envers la nostra Secció.

El relleu donat per aquests films al V Concurs Català de Cinema Amateur fou tanmateix apreciable. Bones lliçons de cinema. No res de coses extraordinàries. Però potser ací radica el mèrit d'alguns films que, dintre la seva senzillesa, són perfectes. Diríem que són normals, ja que l'anormalitat no hauria d'ésser, com ens passa ací, el film reeixit, sinó els films mancats dels més elementals aspectes.

Haviem dit alguna altra volta: «Els films d'argument són els més personals i, per tant, on més fàcilment es troben les qualitats i els defectes dels autors com a cineistes. Obres filles completament del pensament, els films argumentals ens donen, més que cap altre aspecte del cinema, la mesura exacta dels conceptes cinematogràfics dels autors.»

Sens dubte, en els films d'argument és on el cineista és posat a tota prova. D'ací que per a nosaltres, cineistes, sempre trobem més defensables les falles en els films d'argument que, per exemple, en un documental, on, precisament per la seva major simplicitat, cal exigir una major perfecció. Ara bé: sempre també preferirem un cineista que, conscient del que pot, fa un documental, a aquell altre que, amb unes pretensions que no justifica, s'embarca en temes fora del seu abast. Els intents són sempre lloables i cal encoratjar les nobles aspiracions. Però tot intent, per a ésser lloable, ha d'ésser dirigit vers una idea. Quan falla la idea, l'intent fallarà també i, el que és pitjor, el farà inútil. Perquè voler intentar de reeixir en una cosa de la qual la base és absent, és anar al fracàs.

Potser els termes d'aquestes ratlles semblaran quelcom durs. Creiem, però, que després de cinc anys de cinema amateur valdria la pena de començar de donar-li un sentit. Potser els pretensiosos som nosaltres. Llavors caldria convenir que per a no tenir davant un ideal a assolir, més valdria plegar. No ens veiem amb cor de bastir res damunt del no-res.

Fem aquestes notes amb un optimisme interior malgrat la disfressa de «papu» que ens hem posat. Optimisme basat en la creença de la capacitat dels nostres cineistes. Basat també en la infal·libilitat de les reaccions dels cossos sans. Fem de «papu», però voldríem que

se'ns veiés la trampa. Voldríem que fos clara la nostra intenció d'ajudar en el que puguem a donar un sentit a l'obra dels nostres cineistes. I ja ens posem contents només de pensar que, com a bons amateurs, alguns també faran la trampa de fer l'ofès sols per fer-nos més agradable la sorpresa—sorpresa esperada—al pròxim concurs, de nous avanços, de nous impulsos, de nous milloraments. I estem tan convençuts del que pot venir, que si algú ens preguntés què ens ha semblat el concurs d'enguany respondríem que segurament ha estat el més profitós.

Molt cal que aprenguin els nostres cineistes del concurs d'enguany. Cal aprofitar la lliçó. Res no ensenya tant com saber el que no cal fer. I val a dir que el que no cal fer són moltes coses que hem vist més clares que mai.

El programa de les sessions fou combinat com segueix:

Dijous 26 de març: CUENCA Y LA CIUDAD ENCANTADA, BERGBRANERN (Austria), EL VALLES, BIRDLAND HOMES (Anglaterra), PILLETES, MOODS OF NATURA (Anglaterra), EL PALLARS, VISTES DE VIENA.

Dijous 2 d'abril: LA FIRA DE VERDU, CLOSE-UPS (Anglaterra), CASTILLOS DE CASTILLA, IN THE BEGINNING (Japó), COSTUMS TIPICS, FIESTA INFANTIL.

Dijous 16 d'abril: EXCURSIO A L'ANETO, EL QUE JO HE VIST, FIRA, RECORDANÇA, MANRESA, IN AN ALPIN BRIZZARD (Japó), VIATGE A EGIPTE I PALESTINA.

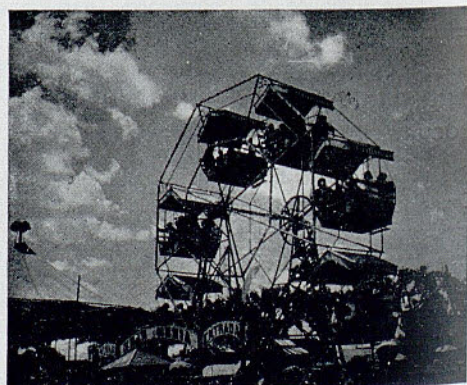
Dijous 23 d'abril: UN VOYAGE AU LAC DE ZURICH (Austria), EL CARRER, ESTIMARAS EL PROISME, CAZA DE LA PERDIZ CON RECLAMO, THE RIVER LIFFEY (Irlanda), H 20 (Irlanda), YOUR TELLING ME (Irlanda), APUNTS, EXCURSIONS DES DE NURIA.

Dijous 30 d'abril: EL RAPTE DE LA DIDA SECA, EL CAOS, HAPPY DAY (Anglaterra), EL SOMNI D'UNA NIT D'ESTIU; SETE ART, DER ZERTOCHENE SPIEGEL (Austria), RAPSODIA DE MICKEY.

Heus ací una visió de conjunt dels films projectats en aquest V Concurs Català de Cinema Amateur.

Films nacionals

Destacaren, en els documentals, els dos films d'Agustí Fabra, COSTUMS TIPICS i LA FIRA DE VERDU. Continuació del seu recull folklòric, el primer, té totes les característiques dels seus films anteriors. Meticulós, sense excés, en l'aspecte narratiu. Simple en la manera. Correcte. Els reculls folklòrics d'en Fabra tenen tota la frescor de la cosa directa. La càmera és allà on interessa que sigui. I, encara, l'agradable impressió que la càmera no existeix; que ningú, almenys, no en queda engavanyat. Tot dóna la sensació

Del film FIRA, de J. Arola

de naturalitat, d'espontaneïtat, cosa ben difícil en els reportatges on intervé gran nombre de públic. És el mateix que podríem dir de LA FIRA DE VERDU. I, encara, una altra qualitat que traeix la mateixa mà: la sonorització. En el primer film, tota la música—tan important en temes de folklore—ha estat editada expressament per al film. Esforç que cal lloar, perquè expressa tota la dignitat volguda amb què Fabra filma. En el reportatge de la fira de Verdú, un acompanyament parlat, valora el film. Creiem que amb algunes pauses guanyaria aquest comentari, que, per altra part, és tot un exemple.

EXCURSIO A L'ANETO, de Miquel Font, té el valor de la correcció narrativa. Els plans s'alternen amb agilitat. Igual que en EXCURSIONS DES DE NURIA, del mateix autor, on, encara, a més d'una fotografia excellent, Font anima el film amb petits detalls de la mateixa manera que anima el paisatge amb les persones.

L'interès del lloc filmat és sovint el major atractiu dels documentals. Per aquest aspecte cal assenyalar CUENCA Y LA CIUDAD ENCANTADA i CASTILLOS DE CASTILLA, del cineista madrileny Daniel Jorro, el qual justifica un avanç com a cameraman.

És difícil d'animar els documentals. Però l'amateur se les pensa totes. Assenyalen la nota d'humor de la càmera que apareix als llocs més impensats en el film EL QUE JO HE VIST, reportatge bastant mogut d'Andorra; EL VALLES, animat per uns esplèndids fotogrames i primeríssims plans; EL PALLARS, per detalls ben vistos dintre un tema poc explotat. Bona, també, la idea del mapa que s'acosta amb la taca constant de la ciutat, la qual també s'acosta fins a fer pas a les vistes reals del film MANRESA.

Dos pols oposats són els films APUNTS i VIATGE A EGIPTE I PALESTINA. Mentre en aquest últim l'interès del lloc és el de sempre, és a dir, sense que la visió personal de l'autor hi afegeixi res, APUNTS fuig força del corrent quant a les imatges captades. Sols trobarem a mancar-hi un lligam més sòlid que el de simples apunts.

FIRA, del cineista manresà Josep Arola, té tot el dinamisme que segueix el tema. Bons detalls, breus, bigarrats, fugaços, com la mateixa fira...

Quan es troba enfront d'un tema que és essencialment acció, Daniel Jorro també sap animar el seu estil. N'és una prova LA CAZA DE LA PERDIZ CON RECLAMO.

Un tema tot just encetat i de grans possibilitats és el del film EL CARRER, de Manuel Amat. Els carrers són, realment, una mina d'imatges i d'anècdotes. Només cal tenir ben despert les dots d'observació. I una càmera sempre a punt. El que ha fet l'Amat. Imatges i anècdotes. I, encara, intenció.

Hi ha temes que necessiten el cinema per a expressar-se. Temes, encara, que si l'autor no sent el cinema no pot explicar. Tal és el cas del film ESTIMARAS EL PROISME i el del seu autor, Salvador Mestres. Aquest film podríem dir que ha estat el més cinematogràfic del concurs. No pel tema, sinó per la forma d'expressió, sobretot, de la primera meitat del film. Cinta purament de muntatge. Cada retall xoca violentament amb el que segueix i una es-

CINEISTES ESTRANGERS

Mr. Mouchon autor del film
«L'HOMME ET LA FORCE»

purna d'expressió concreta fereix l'espectador. Cinema cent per cent.

En els films d'argument anotem la bona idea que és la sàtira dels pintos surrealistes, en el film EL CAOS, d'Enric Sabater i Francesc Gibert. La càmera assoleix molt bons moments d'expressió. La interpretació força ajustada a la lentitud impresa al film pels seus autors.

Ben al revés d'EL RAPTE DE LA DIDA SECA, de Salvador Mestres, on aquest cineista intenta un tipus de film de dinàmica comicitat. La primera meitat d'aquest film és força acurada en els aspectes purament cinematogràfics. L'interpret central, Manuel Sojo, molt segur en el seu doble paper de rodamón i de «gangster».

Mai no es gaudeix ni es riu tant com quan, lluny de preocupacions de concurs, es roden entre amics uns metres de pur esbarjo. Així ho pensem dels autors del film EL SOMNI D'UNA NIT D'ESTIU. Com devien riure, entre ells! Però a nosaltres mateixos ens ha passat molt sovint de tenir la desillusió de veure que allò que ens feia riure tant, als altres no acabava de fer el pes. Aquesta desillusió, però, ens féu el gran servei de fer-nos veure clara la diferència que hi ha entre el bon i el fals humor.

Hom ha estat afortunat en la troballa del «gag» central del film SETE ART. Més curt, guanyaria en intensitat. Bona la sonorització d'alguns fragments d'aquest film.

Pocs són els cineistes que tenen cura de sonoritzar correctament llurs films. Per aquest aspecte assenyalen també el film RAPSODIA MICKEY, les imatges del qual—una senzilla acció entre rates blanques—foren justament valorades per una música adient.

Per alguns moments encertats de muntatge—molt dinàmic i amb forts primers plans—assenyalen el film PILLETES.

Films estrangers

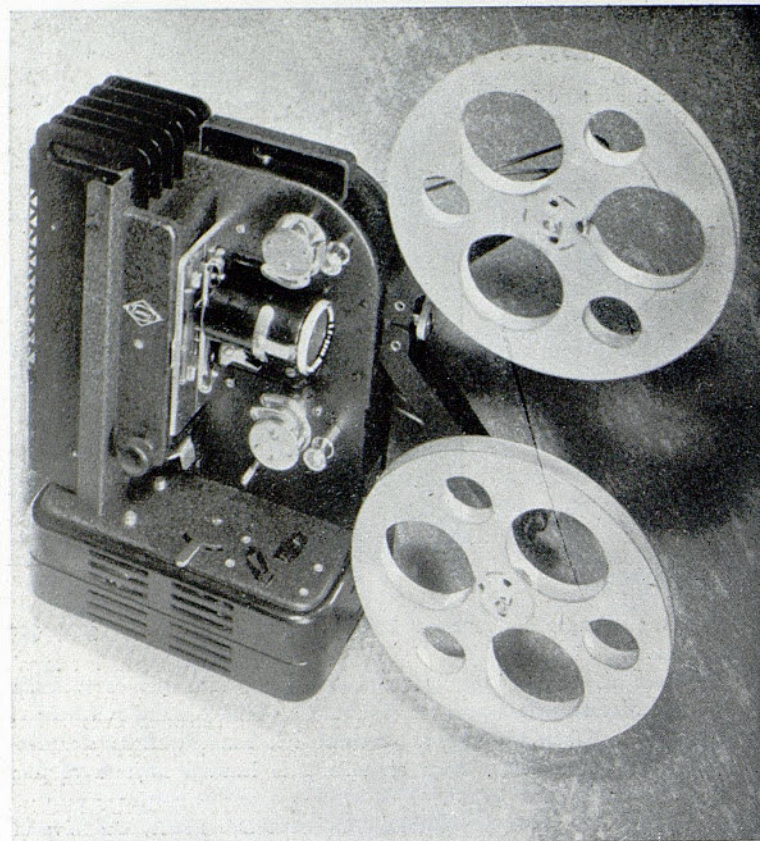
Nombrosa i variada ha estat la col·laboració estrangera al V Concurs Català de Cinema Amateur. Heus ací una breu impressió de cada film.

BERGBRANERN, d'Alois Karl Gaisch (Austria). Film en dues parts: Festa en el poble i Treballs al camp, respectivament. Els costums i vestits que reporten—exòtics per a nosaltres—li donen un interès força sostingut també per una bona presa de vistes. La primera bobina és per a nosaltres la millor.

BIRDLAND HOMES, de A. S. Phillips (Anglaterra), és un bon documental de la vida dels ocells. Minucios i ben realitzat. Del primer aspecte anotem les escenes de les ocelles alimentant llurs fillots. Del segon, l'excellent utilització dels teleobjectius.

Del film
EPI JO TAMBE VULL
ESSER UN FUGITIUI
de Salvador Mestres

SUPER PROJECTOR MODEL A 400

8, 9,5 ó 16 mm.

Llum directa 400 w. Parada a voluntat. Marxa enrera. Objectius intercanviables 1:6 de focus 20, 35, 50 i 65 mm. Guia pel·lícules patentat. Preu: 845 pessetes (sense làmpara)

ELS APARELLS CINEMATOGRAFICS QUE S'IMPOSEN
PER LLURS INNOVACIONS UNIQÜES
I PER LLUR QUALITAT

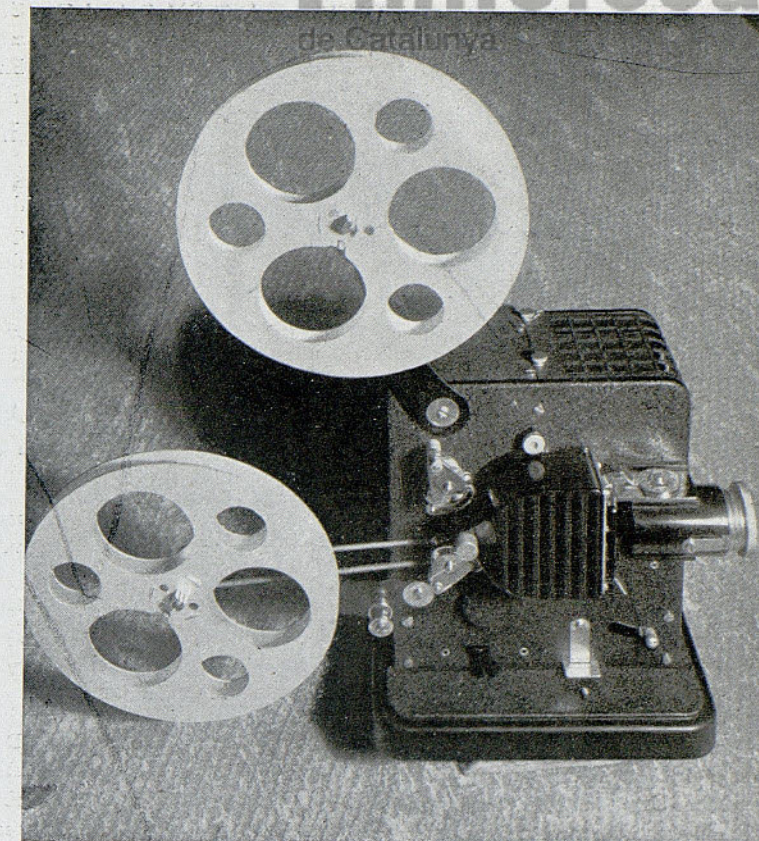
MOTOCAMERA 9,5 MODEL N

Objectius intercanviables. Dispositiu per a dibuixos animats (imatge per imatge). Dispositiu per a autoimpresió. Comptador de metres oïble. Preu amb Objec. Meyer Trioplan 2:8 F. 20 mm Pts. 395

MODEL P III 8, 9,5 ó 16 mm.

Làmp. 250 w. Parada automàtica i a voluntat. Objectius intercanviables de focus: 20, 35 50 i 65 mm. Lluminitat 1:6 i 1:8. Guia pel·lícules patentat. Preus: Objectiu 1:8 - 650 pts.
» 1:6 - 695 »

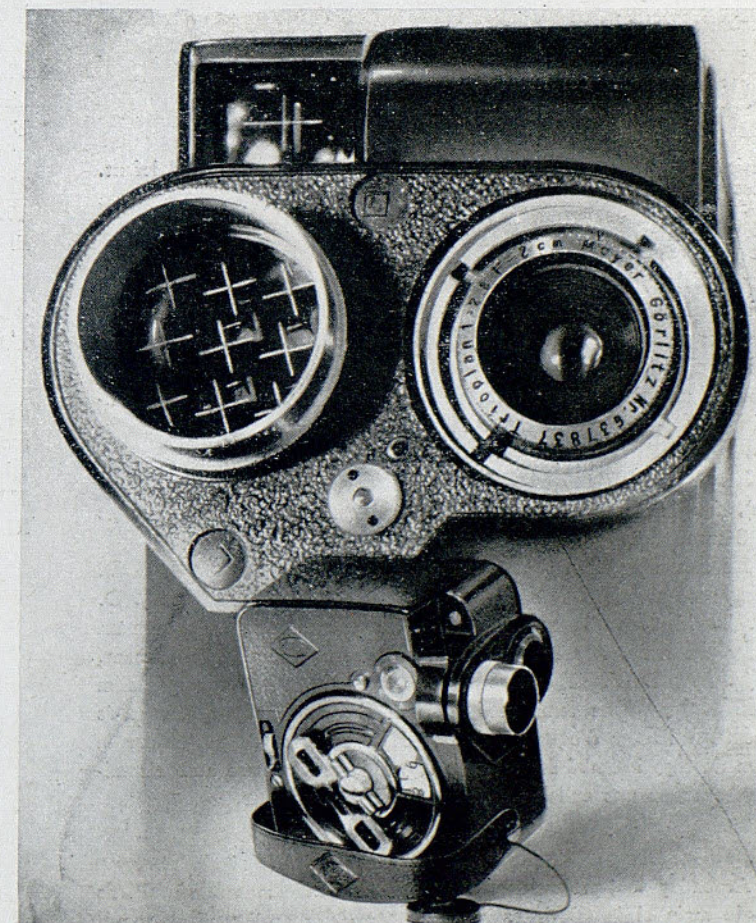

MODEL D A

L'única motocàmera de 9,5 amb fotòmetre de cèl·lula acoblat a l'objectiu. Impossible fer errors de diafragma

Preus:

Objectiu 2:8 - 675 pt.
» 1:5 - 1100 »

MOTOCAMERES

Del film **RAPSO-
DIA MICKEY**, de
Francesc Flò

MOODS OF NATURE, de Paul Burnford (Anglaterra). El tema d'aquest film—aspectes de la naturalesa—és força vist. Potser el film ens ha vingut amb retard. Amb tot, és una obra molt ben resolta, amb moments d'excel·lent muntatge.

No res de nou a anotar del film **VISTES DE VIENA**, d'Ernst Hausknot (Austria).

CLOSE-UPS, de H. P. Hughes (Anglaterra) té poc contingut per a merèixer el títol de film. Proves de llum i d'angles al rostre d'una noia.

Molt d'interès havia desvetllat l'anunci del film **IN THE BEGINNING**, de Freed C. Ellis (Japó), car venia precedit de molt bones referències. El film és realment esplèndid en les seves imatges. Cada fotograma és una lliçó d'angle i de llum. El tema, però, és molt ambiciós: la creació del món. L'autor ha tingut més en compte la part material del film i ha negligit el sentiment. A part la seva excessiva llargada hi ha falles que molt bé s'haurien pogut evitar: el cristall que es veu quan el pop, i la paret de maons quan l'elefant.

IN AN ALPIN BRIZZARD, de Khoji Tsukamoto (Japó). Sense cap mena de dubte, el millor film del concurs. I el millor film d'esquí que hem vist. A part del paisatge de meravella i de les fantàstiques formes dels arbres coberts de glaç, la part purament d'acció del film és quelcom de definitiu. El ritme—que va creixent per moments i abassega l'espectador i l'emociona—és el gran secret d'aquest film. I el que ens dóna la mesura exacta del gran valer d'aquest amateur japonès. Aquest film, pel que té de modèlic, ha estat adquirit per a la Cinemateca de la Secció de Cinema del Centre Excursionista de Catalunya.

UN VOYAGE AU LAC DE ZURICH, de M. V. Hovevar (Austria), fou la confirmació de la perfecció que han assolit els films de 8 mm. Com a tema, massa vist.

Els tres films enviats per Irlanda, **THE RIVER LIFFEY**, de E. D. Hosey; **H 20**, de W. A. Allen, i **YOUR TELLING ME**, de J. D. Fitz-Gerald, tenen la rara virtut de llur poc metratge corresponent a llur poc tema. A tema curt, film curt. No tothom ho té present.

HAPPY DAY, de Lawrenson (Anglaterra), és un model de film familiar. No hi ha tema modest quan el cineasta sap què cosa és cinema. I l'autor d'aquest film ens demostra com es pot filmar la nena de casa i també fer un film digne de comparar-se amb els millors. Anotem uns enllaços d'escenes molt ben pensats.

Acabades les projeccions, la Secció de Cinema celebrà el dia 14 de maig el ja clàssic sopar en honor del Jurat Qualificador del

Concurs. Enguany tingué lloc a l'Hostal del Sol. Hi regnà, com sempre, l'ambient de més agradable companyia i de bon humor. En acabar es féu donació als autors dels premis atorgats.

El sopar del cineista

Ha continuat celebrant la nostra Secció els seus mensuals sopars del cineista, els quals són molt concorreguts pels nostres socis. Com que és prohibit de parlar de cinema—per alguna cosa és el sopar del cineista—, nosaltres tampoc no parlem d'aquests actes.

—I aquesta nota, doncs?

—Bé, sí... però és que també als sopars es parla de cinema.

Però no ho diem a ningú. Coses dels amateurs.

ASSOCIACIO DE CINEMA AMATEUR DEL FOMENT DE LES ARTS DECORATIVES

El dia 20 de març celebrà aquesta entitat la Junta general reglamentària per tal d'elegir nou Consell Directiu. Els càrrecs foren proveïts de la següent manera:

President: Eusebi Ferré; vice-president, Ramon Puiggrós; secretari, Amadeu Real; comptador, Jaume Herp; vocals: Robert Senties, Josep M. Ponseti, Josep Arrufat i Joan Cabré.

Amb motiu del trasllat al nou estatge del Foment de les Arts Decoratives, l'A. de C. A. anuncia un vast programa d'actuació, en el qual hom preveu curssets sobre distints aspectes del cinema, conferències, sessions de teatre, de dansa, concerts, etc., i ens plaurà de ressenyar-ho tot a mesura que vagi esdevenint una realitat, la qual cosa esperem en benefici del cinema amateur.

SECCIO DE CINEMA DE LA UNIO INDUSTRIAL

Amb un èxit complet—el programa fou dels més brillants que s'han projectat—es celebrà el dia primer de febrer una sessió organitzada per la Secció de Cinema de l'Agrupació d'Alumnes de la Unió Industrial. Els films foren els següents: **PLUJA**; **EP! JO TAMBE VULL ESSER UN FUGITIU**, **AUSTRIA**, **LA VOLTA AL MON**, de Francesc Argemí; **MEMMORTIGO?** i **L'HOME IMPORTANT**. La projecció anà a càrrec de la Secció de Cinema del Centre Excursionista de Catalunya.

SECCIO DE CINEMA DE L'A. A. E. D. B. A. DE BARCELONA

El dia 29 de gener, a les set de la tarda, organitzada per la Secció de Cinema de l'Associació d'Alumnes de l'Escola de Belles Arts, amb la col·laboració dels cineistes del Centre Excursionista de Catalunya, es celebrà a la Sala Kino's una sessió en la qual projectaren **FUMS DE GLORIA**; **EP! JO TAMBE VULL ESSER UN FUGITIU**, **REPORTER MECANICO** i **L'HOME IMPORTANT**.

Del film **EL CARRER**,
de Manuel Amat

Del film **EL SOMNI D'UNA NIT D'ESTIU**, de Josep Bros

CINEMA UNIVERSITARI

Els nostres estudiants ja han iniciat llurs tasques dins el cinema amateur. Ja donàrem compte als nostres lectors de la constitució d'aquest Comitè de Cinema Universitari l'activitat del qual sembla prometre una obra seriosa. L'acte inaugural de la seva actuació pública fou celebrat el dia 8 de febrer a la Sala Kino's, que omplí totalment un selecte públic universitari. Hi assistiren també nombrosos professors de la nostra Universitat, una representació del Rectorat accidental.

Els films que es presentaren foren els següents: **PLUJA**, de J. Prats; **EP! JO TAMBE VULL ESSER UN FUGITIU!**, de S. Mestres; **MEMMORTIGO?**, de D. Caralt, i **L'HOME IMPORTANT**, de D. Giménez, de la Secció de Cinema del Centre Excursionista de Catalunya.

L'acte, lubricat per l'optimisme i la simpatia que inspira tot principi d'actuació, assolí l'èxit que s'esperava del zel desplegat pels organitzadors.

El dia 18 d'abril tingué lloc a l'aula de Química de la Universitat la segona sessió de cinema amateur. El programa, força complet i valuós, fou el següent: **LAIE BARCINO** i **CERAMICA SERRA**, d'E. Ferré; **DIARIS**, de Joan Salvans; **CATLLARAS**, de R. Puiggrós; **CONCERT COSTA**, d'Ignasi Salvans, i **LA VOLTA AL MON**, de Francesc Argemí. Els films, com s'ho mereixen, plagueren força al públic universitari que omplí el local.

El Comitè de Cinema Universitari no desaprofita pas les ocasions per a filmar la vida interna de la nostra Universitat; té cura principalment de registrar totes aquelles visites i fets que són l'exponent de l'activitat estudiantil.

TOSSA EN CINEMA

El dia 24 de març, a l'esplèndida sala de projeccions Kino's de Cinematografia Amateur, tingué lloc una sessió de cinema dedicada especialment als estiuejants de Tossa, en ocasió de donar-se la primera projecció pública del film que el conegut cineasta Josep Fontanet rodà aquest estiu en aquella meravellosa vila de la Costa Brava. El film va retolat amb textos extrets d'un article publicat per Josep Palau a «Mirador».

Un film que no pretén ésser un reportatge complet, sinó una simple rapsòdia d'imatges del paisatge i de la vida de Tossa. No cal dir com va plaure a la nodrida concurrència que assistí a aquesta projecció que l'amabilitat de la direcció de Cinematografia Amateur féu possible en la seva espaiosa i còmoda sala de projeccions.

Un film d'Agustí Fabra i els mai no prou lloats films de Delmir de Caralt, **MEMMORTIGO?**, i de Domènec Giménez, **L'HOME IMPORTANT**, completaven el programa d'aquesta sessió.

Assistí a la projecció l'il·lustre filòsof alemany Paul Ludwig Landsberg amb la seva esposa.

SECCIO DE CINEMA DEL CENTRE EXCURSIONISTA DEL VALLES

Per primera vegada en els cinc anys d'existència d'aquesta entitat, es llançà a convocar un concurs de Cinema Amateur, purament local, amb la intenció de celebrar-lo anualment, a fi de valorar i d'estimular les produccions amateurs de Sabadell independent de les d'altres ciutats catalanes on va estenent-se la cinematografia amateur i sense perjudici que els films que s'hi presentin puguin ésser-ho també a altres Concursos de Barcelona, amb les dates dels quals procuraran de coordinar-los.

Aquest primer concurs sabadellenc, el resultat del qual donem a la Secció de Concursos, pot dir-se que ha revifat l'activitat i l'entusiasme una mica decaiguts l'any passat.

No cal dir com ens alegrem d'aquesta represa activa dels cineistes sabadellencs.

CINEMATIC CLUB AMATEUR

El 18 de març, i en l'estatge del Casal de les Comarques Catalanes es presentà en sessió pública una selecció dels films presentats al Primer Concurs de Films d'Argument pas 9'50, organitzat pel C. C. A.

Heus ací el programa: **CABALLEROS A LA MODERNA**, de R. Hoppe; **TIN, L'INTREPID**, de Llobet-Gràcia; **EGOISME**, de J. Casals; **ANY NOU**, de E. Puig; **PER TERRES D'AFRICA**, de M. Iglésias; **UN PANTALON PARA DOS**, del C. C. A., i **LES AVENTURES DE SITU**, de J. Llobet.

La impressió del conjunt de la sessió no fou pas massa falaguera. Remarquem que hem dit del conjunt perquè en bona part dels films s'endevina una o altra qualitat digna d'estima: hi ha el bon tema d'**ANY NOU**, i el de **TIN L'INTREPID** (aquest és potser el film que més ens agradà, malgrat les seves indecisions que el desvaloren); hi ha el bon humor de l'encantador de llonganisses de **PER TERRES DE L'AFRICA** i el del fantasma treballant la terra de **LES AVENTURES DE SITU**, i en aquest, bons moments d'interpretació del noi; hi ha les dobles impressions, excessives, però oportunes, d'**ANY NOU**...

Les falles del conjunt, però, les considerem prou essencials com per deixar d'anomenar-les, sempre a fi de bé. No és pas la fotografia tan deficient en molts dels films projectats un defecte cabdal, perquè aquest detall pot fàcilment millorar-se. És la manca de sentit

Del film **RECORDANÇA**, de Josep Ferrer

LA CASA ESPECIALITZADA

CINEMATOGRAFIA AMATEUR

EN CINEMA D'AFICIONATS

VENDA DE TOTA MENA D'APARELLS
DE CINEMA :: LLOGUER DE FILMS
DE 9'5 I 16 m/m. :: LABORATORI
AMB REVELAT AUTOMÀTIC I COR-
RECCIÓ PER CEL·LULA FOTOELECTRI-
CA (8, 9'5, 16 m/m.)

BOLEX -
PAILLARD
FILMO
EUMIG
KINOCROME
KODAK
PATHE
GEVAERT
VICTOR
CORONET
AGFA
PERUTZ
PHILIPS

TIRATGE DE
RETOLS : CO-
PIES SOBRE
IMPRESSIONS
ETC., ETC.

IMPRESSIÓ DE
FILMS PER
ENCARREC

PROJECCIONS
A DOMICILI

Sala KINO'S, a la disposició dels cineis-
tes i clubs de cinema amateur. Cabina
de projecció amb dispositius per a la
sonorització. Taules de muntatge a la
disposició dels clients

RONDA UNIVERSITAT, 24

cinematogràfic, el desconeixement de la utilitat dels rètols, la divagació del muntatge, pretendre fer esgarriar o fer riure amb elements poc adients. És tot això el que produeix aquesta sensació d'angúnia en molts films amateurs. Si aquest comentari es limita a la sessió que ressenyem, no el fariem tan cru, perquè no és la nostra missió de desanimar, i encara menys, els principiants, però parlem d'aquesta sensació d'angúnia perquè també ens l'han produïda molts films dels altres concursos que celebren les altres entitats de casa nostra, i confessem amb el cor a la mà que alguna vegada, davant de certs films estrangers tramesos al Concurs Català del C. E. de C., i àdhuc davant de films estrangers seleccionats pel Concurs Internacional, també ens hem preguntat: «¿Voleu dir que valia la pena de fer aquest film, o d'enviar-lo a un Concurs?» El cineasta, tot divertint-se de la mateixa manera i, amb les mateixes despeses, entusiasme i temps, ¿no podria haver dedicat uns moments més a decidir el tema, a estudiar millor el que havia de dir amb la càmera i com ho havia de dir, i a agafar les tisores més estona per suprimir o canviar de lloc o escurçar les escenes ja impressionades? ¿És que potser l'autor no sent el Cinema?»

Aclarim que tot això no ens hagués tornat a la memòria davant de films com TIN L'INTREPID, ANY NOU, i tampoc del PER TERRES DE L'AFRICA i LES AVENTURES DE SITU, els autors dels quals cal empènyer perquè segueixin amb la càmera als dits, lliurats a aquesta activitat que ens té el cor robat.

NOVES ENTITATS

MADRID

Sota el nom de «Agrupación de Cine Amateur», acaba de constituir-se a Madrid un nou club de cineastes amateurs.

La Junta Directiva d'aquest nou agrupament ha estat formada pels senyors següents:

President: Carlos Mahou.

Vice-President: Daniel Jorro.

Secretari: Juan Agràs.

Comptador: Francisco Miralles.

Jefe de material: José Val del Omar.

Vocals: Rafael Besora i Rodrigo Meler.

Saludem cordialment els amics cineastes de l'«Agrupación», i en oferir-los de nou la nostra revista, és amb la mateixa sinceritat del desig que llur actuació sigui del tot profitosa, sobretot en els moments actuals que el cinema amateur madrileny tot just obre els ulls a unes possibilitats que ací ja han esdevingut fets vius.

El mes d'abril rebérem la visita del senyor Verdugo, de l'«Agrupación de Cine Amateur» de Madrid, el qual gestionà de la Secció de Cinema del Centre Excursionista de Catalunya la celebració d'una sessió de films amateurs catalans a Madrid.

La proposta fou cordialment acollida, i la sessió tindrà lloc el dia 7 de juny.

En el proper número CINEMA AMATEUR inaugurarà una secció dedicada exclusivament a l'activitat del Cinema Amateur a Madrid, pàgina en la qual col·laboraran els cineastes madrilenys i que estarà redactada en castellà.

BARCELONA

STUDIUM AMATEUR FILM

Sota aquest nom, acaba de constituir-se un nou club de cinema amateur, les activitats del qual, segons les notes que s'han publicat a la premsa diària, seran dedicades a la producció de films «en tots els seus aspectes».

Saludem la nova entitat i responem a la seva cordial salutació

Als jurats de cinema amateur, senyors d'una bona fe admirable, els acostuma a créixer la barba... Els cineastes concursants, però, els somnien com uns veritables «papus»

amb l'oferta sincera de les nostres pàgines per a tot allò que interressi els cineastes en general.

CINEMA CLUB A. C. U.

(Aficionats Cinematogràfics Units)

En una extensa nota ens assabentem de la creació d'aquest nou club dintre el qual s'ha format també una Secció de Cinema Amateur, la qual—diu la nota—prendrà part en tots els concursos i congressos que es celebrin. Diu que també organitzarà concursos i que seleccionarà els films amateurs de diversos valors, els quals seran presentats en diferents sessions.

Diu la nota que «fins avui la nostra ciutat ha romàs sorda davant l'afició i l'admiració que ha desvetllat la cinematografia» i que «no volem que duri més aquest estat d'indiferència envers el que el dia de demà pugui tenir una preponderància i un respecte, i per aquest motiu hem creat un club o lloc de reunió per a tots els aficionats a la cinematografia en general».

Celebrem que hi hagi qui s'ocupi d'acollir—com diu la nota—«els qui posseïnt qualitats suficients quedaven al buit totes les iniciatives, tots els treballs, i s'havien d'acontentar tan sols amb una il·lusió».

I ara seriosament: CINEMA AMATEUR, revista de tots, ofereix sincerament les seves pàgines al nou club per a tot el que sigui d'interès per al cinema amateur.

AKADEMIO LABORISTA ESPERANTO

Dintre aquesta entitat ha estat creada també una Secció de Cinema que saludem cordialment, i com a totes fem l'oferta sincera d'aquestes pàgines.

SANT JOAN DE LES ABADESSES

A Sant Joan de les Abadesses ha estat creada, sota el nom de Cinema Amateur Esplai, una nova entitat dedicada a aquesta activitat que tant estimem. Estem segurs que també ho és per aquests cineastes de Sant Joan, els quals saludem des d'ací amb tota la simpatia que cal veure tot inici d'activitat i d'expansió del cinema amateur a tots els recons de la nostra terra.

No cal dir com veuríem amb goig que poguéssim veure en aquestes pàgines, al costat dels noms de Sabadell, Terrassa, Manresa, Igualada, Vilanova, Badalona, Mataró, etc., la nostra simpàtica d'una actuació a Sant Joan de les Abadesses.

LA NOVA MOTOCAMERA

DEKKO

PER A 9,5 mm. ES UN MODEL
DE PERFECCIO A UN PREU
A L'ABAST DE TOTHOM

VELOCITATS de 16 a 64 imatges per
segon.

CORDA per als 10 metres amb tota
regularitat.

DISPOSITIU per a fer imatge per
imatge.

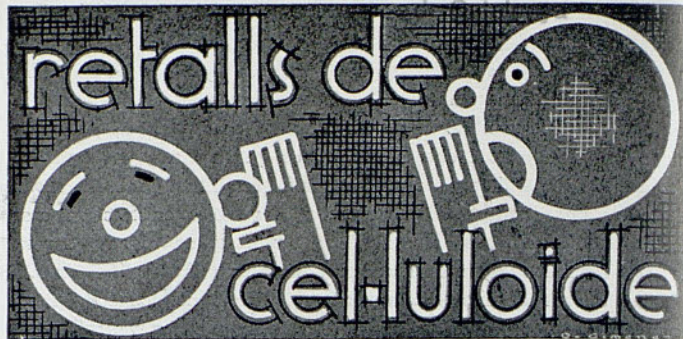
OBJECTIUS intercanviables a mon-
tura Standard.

COMPTADOR DE METRES
ROSCA PEL TRIPODE - Etc.

Representant:

GERMA RAMON CORTES

Passeig Gràcia, 78-BARCELONA-Tel. 78662

Es amb tot sentiment que consignem el traspàs del fillet Ricard del nostre amic i col·laborador Josep M. Galceran. CINEMA AMATEUR es fa seu el dolor que afligeix en aquests moments la llar dels nostres amics, i hi oposa la fermesa d'un afecte sincer i perdurable.

Ha mort Mr. Hiram Percy Maxim, el fundador i sempre president de l'Amateur Cinema League, d'Estats Units, entitat editora del nostre col·lega «Movie Makers», al qual des d'ací enviem l'expressió del nostre sentiment.

Nota pregada del Centre Excursionista de Catalunya

D'un temps ençà vénen publicant-se—abusant de l'amable acollida i benevolència de tota la premsa—articles i notes, sovint anònims, en els quals es fan, entre errors voluntaris, insinuacions, preguntes i crítiques d'orientació de les diverses Entitats de Cinema Amateur, que no condueixen a cap obra constructiva i de valoració ni a fomentar la simpatia envers la idea d'agrupament entre els cineistes amateurs, ja que es deixen entreveure preocupacions i maldecaps que no lliguen amb la manera d'ésser de l'amateurisme. L'amateur fa cinema per satisfer un desig de creació i no per crear-se dificultats entre els seus conciutadans.

D'acord amb aquest criteri, la Secció de Cinema del Centre Excursionista de Catalunya creu que les notes que les Entitats cineistes desitgin publicar, així com també els treballs dels articulistes, haurien de tenir, essencialment, dirigits com van al públic en general, un interès informatiu i un caràcter constant d'orientació i divulgació que estimulé la simpatia envers un moviment que, sense ambicions fora de lloc, ha sabut crear per a Catalunya un lloc digne i seriós.

Existeixen avui, a casa nostra, moltes Entitats cineistes amateurs, una bona part de les quals la Secció de Cinema del C. E. de C. s'honora d'haver ajudat a formar i créixer. Si alguna raó pot justificar l'existència nombrosa d'aquestes Entitats, aquesta hauria d'ésser la diversitat de llurs orientacions i unes característiques pròpies en cadascuna. D'ací la necessitat del respecte mutu.

La Secció de Cinema del C. E. de C. creu que l'amateur ha de tenir la màxima llibertat i, creient de bona fe en això, no ha pensat ni pensa immiscir-se en les tendències característiques de cada Entitat. Però demana, també, un mínim de respecte per a les seves.

No som partidaris de donar publicitat excessiva a les actuacions i als èxits de les Entitats i dels cineistes—altra cosa no plau als veritables amateurs—, però si alguna Entitat desitja manifestar-se públicament, caldria que curés de donar a conèixer la seva obra i enaltir-la basant les seves manifestacions en la realitat de la pròpia obra. Desvaloritzar l'obra dels altres no ajuda, certament, a donar prestigi a l'obra pròpia.

L'actuació pública de la Secció de Cinema del Centre Excursionista de Catalunya, ací i a l'estranger, és prou seriosa i coneguda

per tothom per a creure's autoritzada a fer pública aquesta nota, en bé del moviment cineista amateur a casa nostra.

A propòsit de «Cine-Clubs», llegirem a L'Instant:

«Es parla de «Cine-Clubs». Compte amb els analfabets! Enlloc, com en aquest terreny, cal oferir garanties.

«Cine-Clubs» per nomenar «Miss Cinema», no!!

Cada cosa al seu lloc, no ho trobeu?»

No tenim pas el costum de xiular durant la projecció d'un film. Sostenim que, de voler fer-ho, cal esperar que s'hagi acabat per a no amoinar aquells als quals poguéu agradar la pel·lícula.

Però no ens sabem estar de fer-ho en un cas excepcional. Ho avisem públicament perquè a les fosques no se'ns coneix. Quan sentin xiular en el moment que enraoni aquell «speaker» de la Fox o la seva infel·lix companya, som nosaltres.

Subscriuiu-vos a aquesta Revista que fullegeu. Com més serem, més riurem,

Ja sabeu que CINEMA AMATEUR es publica sense fi lucratiu?

¿Ja sabeu que com més compradors i subscriptors tingui, més podrà anar millorant?

Ja sabeu que subscriuen a la Llibreria Catalònia?

Recordem que tota la correspondència i l'intercanvi de revistes cal dirigir-los al Centre Excursionista de Catalunya. Per a subscripcions, a Catalònia, Ronda de Sant Pere, 3.

Els socis de la Secció de Cinema del Centre Excursionista de Catalunya reben gratuïtament aquesta revista.

Retallem de «Cinegramas»

«Como he dicho en otras ocasiones, los amateurs de Cataluña están divididos en dos grupos, en los que se acusan dos tendencias respecto a la orientación y concepto del cinema amateur. Pues mientras unos pretenden encasillarlo, reducirlo, en una palabra, destruirlo — porque delimitar los caminos del arte, pretender que el cinema amateur vuelva a su posición infantil, a aquellos primeros rollos de celuloide en donde aparecía el niño, a los dos, a los tres, a los cuatro y a los ocho meses, es retroceder a las ingenuas películas de recuerdos de familia, que sólo sirven para distraer a la abuelita y dormir a los invitados, que, pese a la cortesía, no son capaces de reprimir el bostezo—, otros desenvuelven el cinema amateur encauzándolo por el verdadero camino.

Es el primer caso, el del Centro Excursionista de Cataluña, expuesto en las bases para su V Concurso Catalán de Cinema Amateur.»

Signat per Carrasco de la Rabia.

No volem afegir cap comentari. Per què? Si teniu dubtes, però, llegiu les bases a les pàgines 42 i 10 del núm. 9.

La Cinemateca del «Centre»

La Secció de Cinema del Centre Excursionista, atenta sempre a les actuacions que puguin ésser profitoses als nostres cineistes, no limita cap esforç a la creació d'una Cinemateca que reculli tots

aquells films amateurs que signifiquin quelcom d'exemplar i de testimoni de les diverses fases del nostre moviment.

Entre els darrers films adquirits, figura el formidable film japonès IN AN ALPIN BRIZZARD, de Tsukamoto, que tant s'ha destacat al V Concurs Català de Cinema Amateur.

Recordem alguns dels films d'aquesta única Cinemateca Amateur d'Espanya, modèlics tots ells dins cada tema, com els documentals ABELLES, BLAT i LEON, donatiu, aquest últim, del seu autor Daniel Jorro; MONTSERRAT, i films cinema cent per cent com MEMMORTIGO? i L'HOMME IMPORTANT.

Vaga de cineistes

S'ha comentat moltíssim l'abstenció de molts cineistes en els concursos d'enguany. Després d'innombrables recerques, n'hem pogut esbrinar la causa. Hi ha declarada una vaga de cineistes per no haver-se acceptat unes Bases de Treball que havien presentat. Aquestes Bases consten solament d'uns 450 articles, i a continuació donem a conèixer les més interessants per als nostres lectors.

Base núm. 1. Els cineistes constituïts en Sindicat C. N. C. (Confederació Nacional de Cineistes) acorden presentar aquestes Bases i declaren que són les reivindicacions mínimes a què poden aspirar. De no arribar-se a un acord, en el termini que assenyala la vigent llei de vagues, es declararan en vaga d'objectius tancats.

Base núm. 39. Tot film presentat a un concurs haurà de tenir almenys un premi. Si aquest és una copa, l'alçada mínima ha d'ésser de 43 centímetres, sense comptar el peu de fusta. No s'acceptaran copes de llautó cromat; almenys han d'ésser d'argent. Si el premi és en metàl·lic, haurà d'estar en relació amb l'edat del cineista, d'acord amb la següent escala:

De 10 a 15 anys	25 pessetes
De 15 a 25 anys	32'50 ptes.
De 25 a 40 anys	51 ptes.
De 40 a 50 anys	72'25 ptes.

En arribar a 50 anys el cineista quedarà jubilat i serà membre d'honor del seu Club, i formarà part de tots els jurats dels infinits concursos que es celebrin anualment. Els seus films seran declarats monuments nacionals.

Base núm. 118. Els cineistes sol·licitaran dels poders públics l'ajut necessari per a obligar els fabricants a modificar la mida del film. Què és això de 9'5 mm.! Almenys 10 mm. Abans d'un any s'ha

Del film BOUS PER LA VILA, de J. Arnau

UN PAS DE GEGANT EN LA CINEMATOGRAFIA D'AFICIONAT

Kodak presenta un aparell cinematogràfic — basat en un principi completament nou — que registra quatre imatges sobre la mateixa àrea de pel·lícula de 16 mm. que fins ara solament en podia registrar una. El

CINE - «KODAK» VUIT

veritable meravella de precisió mecànica i òptica, empra rotilles de 7,5 metres de pel·lícula de 16 mm. que representen

una economia de 60 per 100.

Una petita escena documental, d'uns dotze segons, costa poc menys que una fotografia ordinària de mida $8 \times 10 \frac{1}{2}$ cm. La pel·lícula pancromàtica

Cine «Kodak» 8, de seguretat, té una emulsió de gra tan fi, que permet ampliar, en forma insospitada, les imatges en projectar-les amb el

«KODASCOPE» VUIT

sense minvar la seva brillantor i gran riquesa de detalls. El preu de la pel·lícula Cine «Kodak» 8 comprèn el del seu revelat en qualsevol laboratori Kodak del món, i

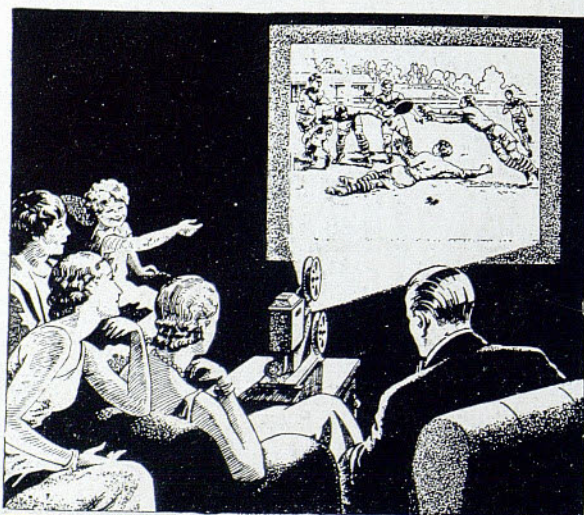
solament costa 22.50 pessetes.

Unicament veient-ho pot apreciar-se la meravellosa qualitat fotogràfica i el gran valor artístic de les pel·lícules fetes amb el Cine «Kodak» Vuit.

CINE-«KODAK» VUIT. Pessetes 400
«KODASCOPE» VUIT. Pessetes 400

Demani una demostració gratuïta en els bons establiments d'articles fotogràfics, o directament a

KODAK, Soc. Anòn. - Fivaller, 3 - Passeig de Gràcia, 22 - BARCELONA
Central a Madrid - Sucursals a Sevilla i Bilbao

d'anar a una modificació radical de mides dins del camp amateur. No s'hi val que les dretes emprin el pas de 16 mm., i el 9'5 mm. sigui el pas del proletariat. Un pas únic s'imposa. S'ha de partir la diferència i adoptar el pas de 12'75 mm.

Base núm. 194. Cada cineista tindrà el dret de fundar un club exclusiu per a ell. Es podrà ell mateix nomenar President si porta barba. Podrà organitzar com a màxim sis concursos cada any i entrar a la Confederació.

Base núm. 244. Tot xassís que s'encalli a la filmació, haurà d'ésser substituït per un altre en perfectes condicions, per la casa revedora. La sensibilitat del film verge haurà d'ésser de 65.º per a poder impressionar interiors, encara que sigui a les fosques.

Base núm. 333. No es toleraran pifiades en el revelat. Els laboratoris hauran d'abonar per cada film que no estigui bé, 25 pesetes per metre si la pel·lícula és d'argument, 2'50 per metre si és familiar. Si és un viatge i el revelen malament, el cineista serà indemnitzat amb l'import de les despeses, per tal que pugui repetir-lo.

Base núm. 421. Quan es faci un «bolo» a més de 3 quilòmetres de distància, l'entitat organitzadora anirà a cercar, i els tornarà a casa amb cotxe, els cineistes que tinguin la bona fe d'anar per aquests mons de Déu a divertir la gent que va a veure cinema amateur perquè és gratis. Hauran de pagar-los el sopar en un restaurant de primera categoria. La sessió començarà sempre mitja hora després d'haver sopat els expedicionaris, per tenir temps de fer la deguda digestió. Les sessions no podran acabar més tard de les 12'43 de la nit.

Plantejada la vaga per no haver-se arribat a un acord, si tenim prou espai en el número vinent, publicarem el laude.

Copiem un comentari publicat a *L'Instant*:

«Costa més de fer riure que no de fer plorar. Aquest lema, que val en termes generals, troba una aplicació particular en el cinema amateur. No que els amateurs aconsegueixin de fer plorar (ni ganes!), però sí que quan volen fer riure rarament ho aconsegueixen. Confonen l'humor amb la barroeria i la bestiesa. Naturalment, parlem en termes generals, tot reconeixent els trets de grans poetes de l'humor que han manifestat alguns dels nostres cineistes, els noms dels quals ens abstenim de mencionar per no incórrer en alguna omisió, que podria tenir caràcters d'injustícia.

Solament hem volgut indicar el que, per altra banda, és elemental: que l'humor és una arma fina que costa més del que sembla de manejar en forma pertinent. Més que voler fer riure, alguns amateurs s'haurien, mal per mal, d'accontentar de fotografiar pedres. És avorrit, però, almenys, no és tan arriscat.»

Un cas vergonyós

Amb el cinema amateur tothom ja s'hi veu amb cor. Fins i tot els especuladors. El mes de gener passat alguns cineistes reberen la visita d'un jove que els demanà films per fer la sessió de presentació d'una nova entitat de cinema amateur que acabava de crear-se amb el nom pompós de «Agrupació Catalana de Cinema Amateur». A cada cineista li deia que ja tenia l'autorització dels altres. Comprovada la inexactitud del cas, hom decidí no deixar els films ni en broma. De sobte aparegueren uns ben impresos programes amb l'anunci de la sessió al Casal de les Comarques Catalanes i amb uns films no autoritzats. Dos o tres amics, si bé els prestaren, tingueren l'encert d'anar-hi personalment i llurs films no desaparegueren com ho féu el d'un incaut cineista. Els aparells, llogats, foren

abandonats. Fem constar que l'entrada era pagant, raó de més que decidí alguns cineistes a no prestar llurs films.

Ens sembla el cas prou vergonyós per a posar-lo en coneixement dels cineistes i cridar-los l'atenció sobre nous possibles desaprofitejats. El fet que hom hagués fingit la creació d'una nova entitat, dóna al cas, encara, un altre aspecte no menys interessant.

Es creen a Barcelona tantes entitats de cinema, que hom creu la cosa ben fàcil per a fer-ne una base d'especulació. Seria ben dolorós que el cineista hagués de veure amb recel cada anunci de noves entitats. És cosa de meditar-hi.

Cosetes del Concurs d'enguany

L'any de la lletra menuda. Ja és sensible que l'amic Jorro imprimeixi un tipus tan menut. Però encara és pitjor aquells que per dir tres paraules en tot el rètol empen una lletra il·legible de tan menuda.

Un «gag» deixa d'ésser «gag» quan es transforma en el tema del film. Un «gag» és un incís o una idea intercalada, però alguns amateurs quan tenen una pensada la fan durar mitja bobina. Això és poca consciència del ritme o sia de la llargada del film i de les escenes que el componen. (L'olla del «Setè Art», el mirall trencat del film estranger, etc.)

Cal remarcar el seny dels «H20» i dels ninots animats de fang, dels films d'Irlanda, que a tema curt fan curt metratge.

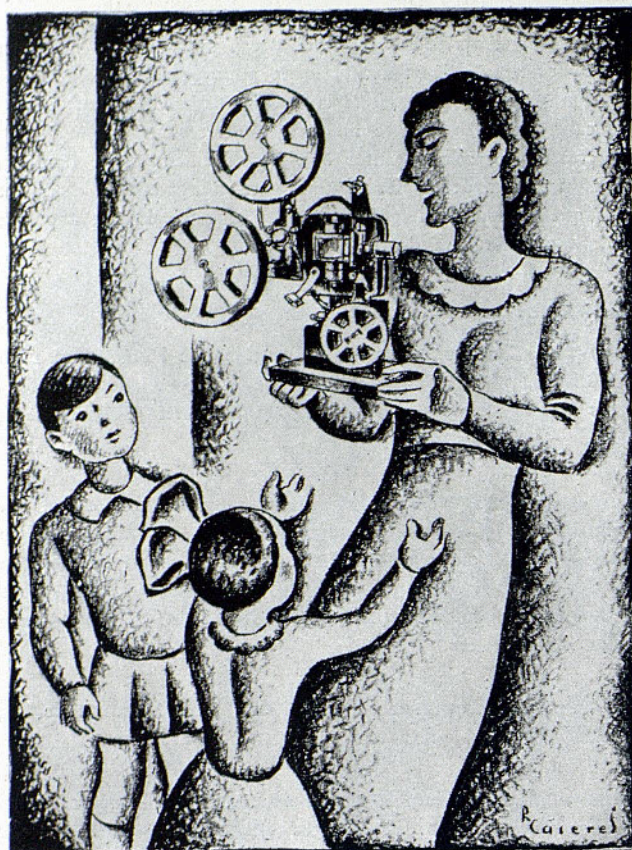
Per què filmar la família en un banc del jardí i després filmar una excursió sense uns personatges que l'animin amb discreció? Un film modèlic de la barreja és l'excursió a Núria d'en Font.

Films d'infants!! Escolteu, nombrosos cameramen que sols feu un rotlle de tant en tant dels vostres infants: ¿No heu après res del meravellós «Happy Day», anglès? Una nena no és pas una Shirley Temple, però si el pare és un bon cineista, i escriu el guió, escena per escena, i fa les transicions d'uns llocs a altres amb una nota ben trobada, i hi intercala visions del que volta l'infant i el distreu, ¿no pot obtenir un film distret que interessi i no faci badallar propis i estranys?

L'abús d'aigüetes i nuvolets s'ha arreglat. I algú dirà que no serveix de fer brometa?

— Voldria un accessori pel sant del noi, però que no em costi gaires «quartos».
— Per què no el volum relligat de *Cinema Amateur*? Li farà més servei que molts accessoris i «fa molt bulto»...

Cèsar Vicente

Discos - Ràdios - Gramoles

APARELLS ALEF

de 9 1/2 i 16 mm.

Tots els discos que necessiteu per a acompanyar els vostres films

Passeig de Gràcia, 4

Es podria saber...

...per què és segur de trobar a cada programa de cinema amateur un film aquàtic?

...per què els cineistes amateurs accepten les crítiques elogioses com or de llei i consideren les altres mancades de la més elemental cortesia?

...per què un film individual és generalment bo, i un film col·lectiu és generalment fallat?

(De «Ciné-Amateur»)

Quan començarà la campanya contra els TRIPLES?

No sabeu què són els *triples*? Són aquells espectadors que, no satisfets que l'artista no parli sinó que un altre ho fa per ell (aquests són els *dobles*), es posen a enraonar amb un company en veu alta, profitant el que passarà i fent sentir llur opinió a tots els qui hem anat al cinema a veure i a sentir el film i no pas el veí.

Tots els films, tots els autors, tots els gravats, tots els articulistes, totes les activitats, tota la vida del cinema amateur nostre es troben meticulosament classificats en l'Index del Volum I (números 1 al 8).

Cal que l'adquiriu abans de relligar la col·lecció. Demaneu-lo al C. E. de C., o a Catalònia S. A.

Que és gran Barcelona!

No passa número de la nostra revista que no hàgim de registrar la creació a Barcelona de nous clubs de cinema amateur. Si només ens fixéssim en la corba ascendent de la formació de nous nuclis, hauriem de creure que el cinema amateur català és el més actiu del món. Si ens fixem, però, en les produccions que ens revelen els concursos, veurem que els cineistes no són pas tants com sembla. Una altra prova és que les sessions que els nous clubs acostumen de celebrar per donar fe de vida, no són compostes amb films propis. I resulta, encara, que passa el temps i cap actuació no és portada a terme per a justificar el nom de club de cinema amateur. Fora de fer sessions amb films dels altres, no res. Alguna que altra vegada s'aventuren a convocar concursos, però els han d'ajornar indefinidament.

No som pas enemics de la creació de noves entitats—nous clubs, noves orientacions—, però creiem que quan un grup d'amics decideixen de constituir-se en club, haurien d'estar segurs de tenir vida pròpia, una orientació precisa, ganes de treballar, entusiasme, una mica d'estima al cinema i una altra mica, també, de respecte pel que molt ha costat de crear.

Moltes entitats, pocs cineistes, i, encara menys, films d'algun valor.

I si en lloc de fer clubs féssim films, amics?

ANALITZAR UN FILM AMATEUR ES FER L'AUTOPSIA A UN PALLER (*Moralia d'en Mestres en acabar el seu «Rapte de la dida seca»*).

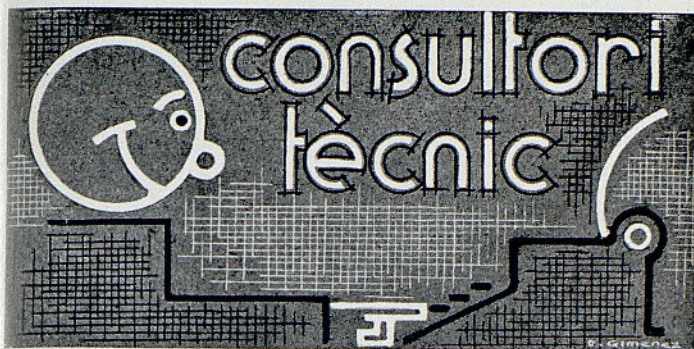
I nosaltres afegim: I en quants films és ben veritat!!

Que vas a pescar?

Hom feia una demostració d'un aparell sonor de 16 mm. Entre els invitats hi havia un cineista una mica sord, i l'operador, sabent-ho, donà el màxim de potència a l'altaveu. Acabada la projecció li preguntaren què li havia semblat.

—No està mal...—digué fent el desmenjat—, però jo havia vingut per sentir un projector sonor que anunciaven...

No l'havia sentit!

A D. D., de Barcelona (Traduccions)

Si no traduïm res de la revista francesa que anomenau, és perquè creiem que les llengües llatines són de bon entendre per a la majoria dels amateurs, i preferim traduir de l'anglès, de l'alemany i del rus, creient que hem de divulgar allò que més difícilment arribaria a conèixer-se.

A més, bé és veritat que moltes revistes són cares, però la que citeu és molt econòmica i us recomanem que us hi subscrigueu.

Al filmar de prop coses en moviment

No ens ho ha consultat ningú—siguem francs—, però creiem que ha d'ésser d'utilitat per a molts. Hem vist repetidament als concursos escenes de coses en moviment filmades de molt a prop, moviment que al llenç augmentava en velocitat a mesura que eren filmades de més a prop, produint un efecte poc agradable.

L'experiència ens ha ensenyat la necessitat de filmar amb la càmera accelerada, de 24 a 32 imatges per segon, per a donar una sensació de normalitat, per exemple, al reflex d'unes lletres a una aigua moguda, el fum d'una cigarreta, la lluita entre animalets petits, etc.

Aquesta mateixa remarca serveix en filmar en gros pla un rostre o una mà. Amb la diferència que en aquest cas no és la càmera el que cal accelerar, sinó l'actor el que cal és que alenteixi i no exageri el gest i el moviment. L'expressió d'un rostre filmat en gros pla, és millor que pequi per estàtica que per dinàmica. No res tan lleig com les ganyotes, augmentades per la proximitat dels actors que es creuen genials. Mesura! Discreció! L'ull de la càmera és traïdor. No ajuda a obtenir qualitats i sí augmenta els defectes. Acostar-se amb la càmera a un objecte és multiplicar la seva expressió. Tingueu això en compte i procureu compensar-ho, ja sigui amb la càmera ja amb l'objecte.

Es una bona precaució, també, filmar amb la càmera un xic alentida les panoràmiques. Cal alentir la càmera tant més, com més llarga és la distància focal de l'objectiu que s'empra, puix que evita els trontolls donant a la presa de vistes la suavitat de moviment tan necessària en aquesta classe de vistes.

A J. A., junior (Buenos Aires)

No us han enganyat. És ben cert que s'ha filmat sense càmera. En el pròxim número us en parlarem amb calma. Encantats amb la vostra subscripció.

D'interès per als metges

Ampliem la consulta que ens féu un radiòleg fa molt temps. En el mes de gener, en el Publi-Cinema, hem vist un film que mostra tot allò que aspiràveu que es pogués filmar. Hem vist una radiografia filmada, amb els moviments d'un estómac, i amb els que fan els ossos del peu quan es puja un esglafó.

Dibuixos animats (per A. C., de Barcelona)

¿Quin procediment m'aconselleu que segueixi quan en dibuixos animats vull fer com si el personatge s'acostés o s'allunyés de l'espectador?

RESPOSTA (donada pel mateix Walt Disney). Podeu, naturalment, seguir el conegut sistema d'acostar la càmera al dibuix o el dibuix a la càmera, però és molt millor procediment conservar-los fixos i obtenir l'aparent acostament o allunyament per mitjà del dibuix, exactament com per mitjà del dibuix produïu la sensació de qualsevol altre moviment. Si és el personatge el qui s'acosta a la càmera, cal deixar fix el fons i anar augmentant la grandària del personatge. Però si és la càmera la que se li acostava, cal anar augmentant exactament la grandària del personatge, però animar el fons variant-hi l'escala i la perspectiva. Cal que vigileu que no doni la sensació que la terra s'escorre per sota els peus del personatge.

A Josep M.ª Llobet (Girona)

Les làmpares de què heu sentit parlar són les anomenades «de sobrevoltatge», amb les quals s'obté el màxim d'activitat amb el mínim de watts. Al comerç tenen el nom de Nitraphot. A continuació us donem una taula amb els diafragmes a posar segons els watts emprats i la distància de les làmpares a l'objecte a filmar. No cal dir que per a obtenir el màxim rendiment, és necessari que us proveïu de reflectors. Llegiu si us plau l'article que publicarem a la pàgina 160 del primer volum.

Diafragmes a emprar, a la velocitat de 16 imatges segon, per a filmar amb llum artificial NITRAPHOT

TAULA

Distància de les làmpares a l'objecte	Diafragmes a emprar amb:					
	200 w.	300 w.	400 w.	500 w.	750 w.	1000 w.
0.30 m.	4.5	4.5	5.6	6.3	—	—
0.40 m.	3.5	3.5	4.5	5.6	6.3	—
0.50 m.	2.8	3.5-2.8	3.5	4.5	5.6	6.3
0.60 m.	1.9	2.8	3.5-2.8	3.5	4.5	5.6
0.80 m.	—	1.9	2.8	3.5-2.8	3.5	4.5
1.00 m.	—	—	1.9	2.8	3.5-2.8	3.5
1.25 m.	—	—	—	1.9	2.8	3.5-2.8
1.50 m.	—	—	—	—	1.9	2.8
2.00 m.	—	—	—	—	—	1.9

A Tomas Gavalda (Barcelona)

Els trontolls, de què ens parleu, tan enutjosos, no tenen altre motiu que d'haver filmat amb teleobjectiu sense trípode.

És inútil que ens assegureu que teniu bon pols i que no sou

Filmant DEPORTISTA POR AMOR. de Teodor Alcántara

Reversal Pan Supersensible GEVAERT

El nou film de cine 9 1/5 mm.
PANCROMATIC
de sensibilitat insospitada per a:

TEMPS NEBULOS
VISTES DE NIT
INTERIORS
REPORTATGES

Indústria Fotoquímica Nacional, S. A.
Buenos Aires, 18 INFONAL Barcelona

nerviós. La raó que us trontollin les vistes fetes amb teleobjectiu —i a mà—és ben clara.

Si filmeu una persona posada a 2 metres amb un objectiu de 20 mm. de focus, i suposant que solament la càmera us hagi trontollat 0,01 de mil·límetre, tindrem que, en realitat, als dos metres, el trontoll ha estat de 1 mm., cosa tolerable i que no esborra pas la imatge filmada. En canvi, filmant amb un tele de 100 mm. a 200 metres de distància, el trontoll és, en realitat, de 10 cm. I això sí que cal evitar-ho. Per a filmar amb «tele» cal el «trípode». I, per acabar, un altre consell. No feu mai, amb «tele», cap panoràmica.

A LL. S. P., de Barcelona

Ampliem la consulta que ens féreu sobre l'ús dels fotòmetres a cèl·lula amb els següents

CONSELLS PRACTICS SOBRE L'US DELS FOTOMETRES A CEL·LULA

La principal dificultat amb què topa el cineista en impressionar els films, és de posar el diafragma d'acord amb la llum de cada escena. Els fotòmetres de cèl·lula fotoelèctrica, han vingut a salvar aquesta dificultat, però hom ha de saber emprar-los adequadament.

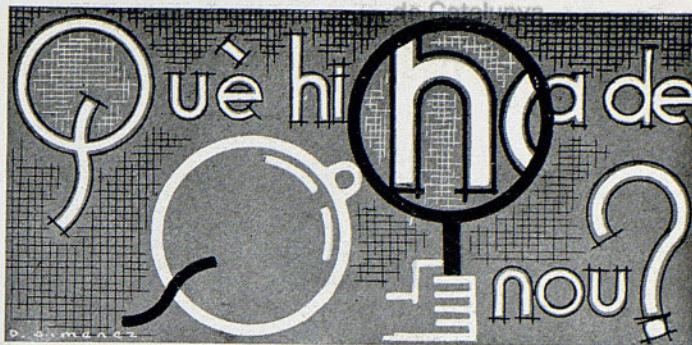
El fotòmetre està compost d'una cèl·lula fotoelèctrica de les anomenades industrials, la qual en ésser atacada per la llum, emet un dèbil corrent elèctric que és suficient, però, per a fer oscil·lar l'agulla d'un galvanòmetre molt sensible. Aquest corrent elèctric anirà augmentant d'intensitat seguint la de la llum rebuda, i l'agulla s'anirà desplaçant indicant així el diafragma.

Cal tenir en compte que el fotòmetre no és més que un mitjà mecànic per a mesurar la llum i, per tant, en certs casos s'ha de saber interpretar. Per exemple, si volem impressionar una persona damunt un fons blanc, el fotòmetre ens indicarà el diafragma pel coeficient de llum rebut, i com que en aquest cas dominarà el clar ens donarà un diafragma apropiat per al fons i no per a la figura. Si interessa que aquesta no quedi una silueta negra, hauréu d'acostar-nos amb el fotòmetre a poca distància del subjecte i llavors ens indicarà el diafragma apropiat per a la persona, prescindint del fons. En el cas de voler impressionar un contrallum, el fotòmetre indica sempre un diafragma massa tancat. Cal evitar que els raigs del sol donin directament sobre la cèl·lula. En aquest cas ens ha donat molt bon resultat de posar damunt la cèl·lula el mateix filtre —groc o vermell, segons el grau de contrast que es desitgi obtenir— que posaríem damunt de l'objectiu en impressionar el contrallum.

En emprar el fotòmetre, dirigint-lo vers l'escena que anem a filmar, s'ha d'inclinar lleugerament cap a terra. És molt convenient de no exposar el fonòmetre innecessàriament a la llum. Cal guardar-lo en un lloc sec, ja que la humitat produeix una sobreoxidació a la cèl·lula que arribaria a inutilitzar-la o almenys a fer-li marcar un diafragma totalment incorrecte.

Del film X 4,
d'Eusebi Ferré

Dominant a voluntat la llum diürna

La Societat Eastman Kodak ha construït un filtre —écran— d'un sistema completament nou: el filtre «Pola». És una làmina construïda d'un material perfectament transparent per a la llum ordinària, però que no pot travessar la llum polaritzada quan el filtre és orientat al pla de polarització.

La llum polaritzada existeix en la naturalesa. Dintre unes certes condicions, una part de la llum reflectida per l'aigua, per un mirall o per un metall polit, és més o menys polaritzada. El mateix que amb la llum provinent d'un cel blau. Si hom vol filmar un objecte destacat sobre un cel blau, per exemple, el filtre «Pola» permet, inclinant-lo simplement, d'atenuar més o menys la intensitat de la llum irradiada del cel, de manera, però, que la llum provinent de l'objecte travessa en tots els casos el filtre sense sofrir alteracions. Hom pot així graduar a voluntat l'efecte de contrast entre l'objecte i el cel.

Per als aficionats a la Microcinematografia

Als amateurs que s'ocupen de la microcinematografia, una firma anglesa proposa un accessori a intercalar entre el microscopi i la càmera. Consisteix en un prisma lleugerament argentat que desvia una part dels raigs lluminosos vers un ocular emplaçat lateralment que permet de mantenir en tot moment la imatge convenientment centrada durant la presa de vistes. Aquest interessant accessori sols té un lleuger inconvenient: costa 45 lliures esterlines!

DUFAYCOLOR

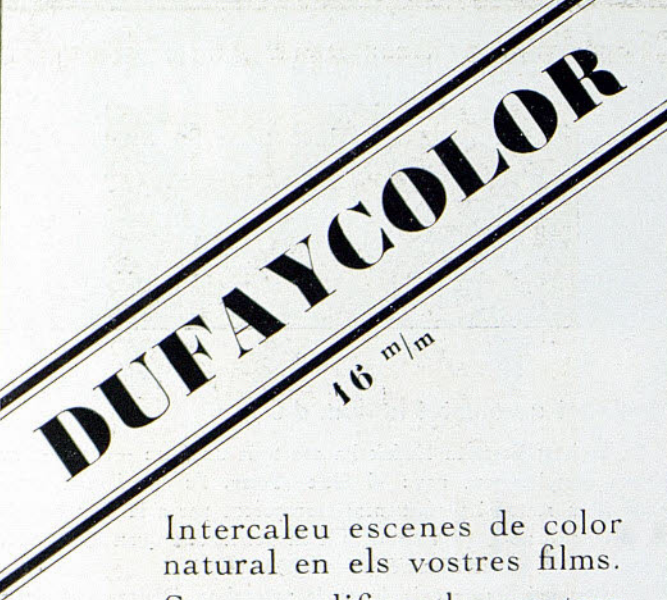
En el número anterior ja donàrem compte d'aquest nou procediment per a filmar en color, aparegut al mercat amb el nom de Dufaycolor. Aquest film és de 16 mm. i poden projectar-se sense necessitat de cap filtre a l'objectiu, ja que els colors són ja a l'emulsió. Permet, per tant, d'afegir alguns fragments en color a films normals.

Per a la impressió, cap dificultat no se'ns presenta quant a les condicions de llum, puix que la sensibilitat del film 18 Scheiner és més que suficient per tal que puguem des d'ara endavant filmar coses en moviment i a l'ombra sense necessitat d'emprar objectius extralluminosos.

El revelat dels films Dufaycolor és simplement el mateix que per als films reversibles.

Revelat automàtic del 9,5 mm.

Els nostres amateurs que empren per a llurs produccions el film de 9,5 mm. estaran d'enhorabona. Sabem que una casa de la nostra ciutat, especialitzada en cinema, ha inaugurat ja el revelat mecànic amb correcció automàtica d'eventuals errors de diafragma, per a films de 8, 9,5 i 16 mm. És a dir, que les condicions d'inferioritat de què es dolien els que prefereixen el 9,5 mm. hauran desaparegut

DUFAYCOLOR
16 mm

Intercaleu escenes de color natural en els vostres films. Sense modificar les vostres càmeres ni projectors. Senzill revelat per reversió.

J. MAS NIETO
Condal, 32 - Telèfon 14283 - Barcelona

Casa Alexandre

Compra-venda de tota classe de material fotogràfic i cinematogràfic nou i usat • Lloguem moto-càmeres, cines; impressionem pel·lícules en casaments, bateigs, etc.

Casa Alexandre
Sant Pau, 50. pral. - Telèf. 13539

i s'aconsegueix, pel que respecta a aquest pas de film, un treball de laboratori tan perfecte com és habitual en 16 mm.

Per tal que els nostres lectors puguin tenir una idea exacta d'aquesta novetat, donarem una explicació tècnica del sistema emprat fins ara en el revelat de 9,5 mm., en comparació amb el revelat automàtic.

En el revelat per inversió existeixen dos sistemes: el revelat per rest i el de segona exposició. Fins ara el primer sistema era l'únic emprat per al revelat dels films de 9,5 mm. Una volta impressionat, el film ha de sofrir l'acció d'un bany revelador que redueix les sals d'argent que han estat atacades per la llum. En el revelat per rest, el temps del primer revelat ha d'ésser controlat escrupolosament, ja que d'aquesta operació depèn l'èxit final del tractament. Naturalment, doncs: si, per exemple, en un film de 10 metres hi ha impressionades tres escenes diferents i el diafragma no està en relació entre una i les altres, en el primer revelat apareixerà primer l'escena que hagi rebut més llum, després l'altra i potser que la tercera, per haver estat impressionada amb poca llum o amb un diafragma incorrecte, tardí molta estona a aparèixer. Cada escena, doncs, necessitaria un temps distint de revelat, però com que el film no es pot tallar una volta submergit en el revelador, o s'ha de revelar per l'escena de més llargada o per l'escena que interessi més, en perjudici de la resta del film.

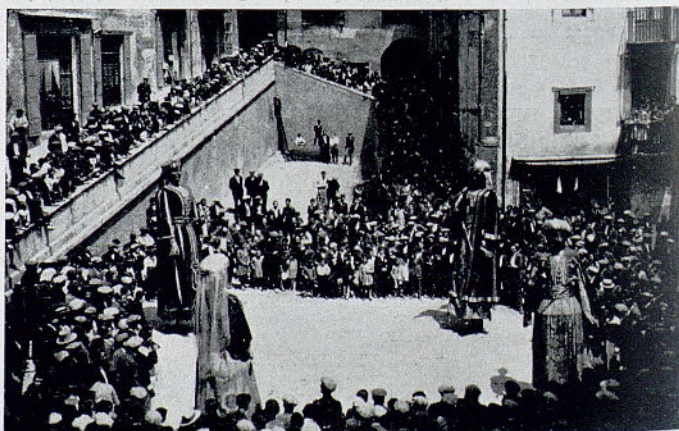
El sistema d'inversió per segona exposició, que és el que s'aplica en revelar automàticament, consisteix a no ennegrir en el segon revelat totes les sals d'argent que no ha reduït el revelador. En el primer revelat s'obté un negatiu dur, però superficial, és a dir, sense deixar que el revelador actuï fins a arribar al fons de la gelatina. Després de la inversió el film ha de rebre una llum dosificada. És evident que un error de diafragma pot corregir-se en aquest moment, per mitjà d'un dispositiu automàtic que doni més o menys llum segons la densitat del film. El segon revelador ennegrirà les sals d'argent que hagin rebut aquesta llum dosificada i la resta serà eliminada per un bany d'hiposulfit.

A més d'aquests avantatges tècnics de correcció, el revelat automàtic té, sobre l'altre sistema de rest, el d'una seguretat absoluta, perquè el resultat no depèn del criteri de l'operari que efectui el primer revelat. Una netedat i un secatge perfecte permeten d'obtenir un resultat satisfactori, qualsevol que sigui el format emprat per l'amateur.

Film de 16 mm. a bon preu!

S'ha posat a la venda a la nostra ciutat un film de 16 mm. a un preu veritablement excepcional: 30 metres de film, amb carregador i caixa metàl·lica, revelat comprès, per 35 pessetes! Aquest film té una sensibilitat de 16/10 o 24 Sch., capa d'anti-halo i registra exacta-

Del film DANSES I FESTES, d'Agustí Fabra

ment totes les gammes dels colors sense necessitat d'emprar filtres. Té, a més, la garantia d'un perfecte revelat automàtic.

—Qui no faci setze, serà perquè no voldrà!

Càmera DITMAR

Aquesta motocàmera, de fabricació austríaca, que acaba de posar-se a la venda, no dubtem que tindrà un èxit entre els nostres aficionats per la seva acurada presentació i els seus excel·lents detalls tècnics.

Té dues velocitats, 16 i 32 imatges per segon. La característica essencial és que el diafragma i el comptador de metres són llegibles a dins del visor, cosa que permet un ràpid canvi de diafragma sense deixar de vista el que s'impressiona i se sap en tot moment el film que es va gastant.

Càmera EUMIG 9.5 mm. amb cèl·lula i objectiu Kino Plasmatic Meyer

La marca Eumig, ben coneguda dels nostres cineistes de 9,5 mm., ha resolt les dificultats que suposa l'acoblament d'una cèl·lula foto-elèctrica a un objectiu de focus variable, i acaba de llançar al nostre mercat la càmera Eumig amb objectiu 1,5 Meyer, de 20 mm., diafragma automàtic. Les altres característiques són les mateixes que les de la càmera D. A. amb objectiu 2,8.

Càmera DEKKO

Aquesta càmera, que fa poc s'ha posat a la venda a la nostra ciutat, és l'única de 9,5 mm. que impressiona a 8, 16 i 64 imatges per segon. És a dir, que pot fer-se el moviment retardat. Normalment va equipada amb objectiu 2,8 de focus fix, però s'hi poden adaptar tota mena d'objectius i teles de pas de rosca standard. És de fabricació anglesa.

Aquesta Revista es complau a publicar la nota de les activitats de TOTS els Clubs i Entitats de Cinema Amateur. Repetim, com a cada número, que la nostra aspiració és que «CINEMA AMATEUR» sigui la publicació de TOTS els cineistes. Agraïrem, però, que per facilitar la nostra tasca es serveixin enviar-nos mensualment un detall de llurs actuacions, única forma de no silenciar-les per oblit o desconexença, a desgrat de la nostra voluntat.

Del film
MONTSENY, de
Sirvent i Morera

Cineistes europeus... llegiu

la més antiga de les revistes de cinema amateur d'Europa

Subscriu-vos a la vostra llibreria o a CINEMATOGRAFIA AMATEUR, Ronda Universitat, 24 - Barcelona

EXEMPLARS ENDARRERITS DE

CINEMA AMATEUR

Queden poquíssims exemplars d'alguns números, que venem a doble preu de coberta. Alguns números estan ja exhaurits, però pot obtenir-se la

COL·LECCIO COMPLETA

relligada, al preu de 30 Ptes.

Preu de l'INDEX del Primer Volum (núm. 1 al 8), 0'50 Pessetes

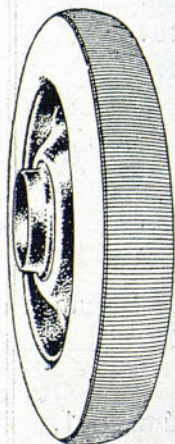
COMPREM exemplars del número 1, en absolut bon estat, a preu de coberta.

*su coche
no patinará
más!*

SURCO ANTIDERRAPANTE

(rayado horizontal)

TÉCALEMIT

P. CAMPÁ

Provenza, 245

Teléfono 72364 - BARCELONA

CINEMATOGRAFIA A M A T E U R

HA INAUGURAT
EL NOU SISTEMA DE RE-
VELAT AUTOMATIC AMB
CORRECCIO D'ERRORS
PER CEL·LULA
FOTOELECTRICA
(8 - 9,5 - 16 mm.)

El revelat automàtic ha deixat d'és-
ser privilegi de determinat pas de film

El 9,5 mm., revelat automàtica-
ment, dona un resultat immillorable

KINOCROME 16 mm.

UN NOU FILM A L'ABAST
DE TOTS ELS CINEISTES
SUPERCHROMATIC
ANTI-HALO
INVERSIBLE

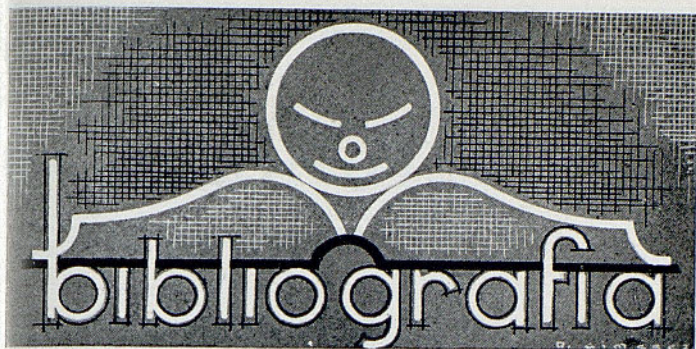
Preu exclusiu per als nostres clients

35 ptes.

la bobina de 30 metres
revelat automàtic inclòs

CINEMATOGRAFIA A M A T E U R

Rda. Universitat, 24 — Tel. 21470

FILM PRODUCTION, d'Adrian Brunel (Londres, març 1936)

És massa substanciós aquest llibre com per no reproduir-ne quelcom en el pròxim número. Per avui limitem-nos a traduir una pàgina que ens revifa allò tan bo que ens digué Karl Freund en el número anterior sobre el muntatge dels films russos. Ens diu Brunel:

«Els canvis rítmics de les imatges visuals són encara més importants en els films documentals i en els de viatges. Un exemple: DASSAN, el film ben conegut del matrimoni Kearton, de qui, amb Ivor Montagu, havíem ja tallat i muntat TEMBI. Aquesta parella de naturalistes retornaren de l'Àfrica amb mil metres de pel·lícula impressionada en una illa habitada únicament per centenars de pingüins, i en la qual, com s'endevina, no hi mancava pla ni angle imaginable. Però havia ocorregut una tragèdia sense remei: a cada metre de pel·lícula fallava el mecanisme de la càmera (xassís encallat que diria el «Xut», N. del T.), i el film saltava durant cinc o sis imatges que resultaven absolutament borroses. Contemplant la catàstrofe, rumiàvem com comunicàrem al matrimoni Kearton que no hi havia res a fer, quan ens decidírem a fer una prova, ja que sabíem la molta confiança que ells tenien en el poder màgic del nostre muntatge.

«Després de diverses setmanes de treballar amb aquells bocins tan nombrosos com els pingüins de l'illa, el film fou projectat... i fou aplaudit i considerat com el màxim exponent de la previsió i del muntatge. Els Kearton i nosaltres havíem superat el muntatge de Pudovkin!!»

TEORIA DE LA MUSICA, de J. M. Llorens (Lleida 1933)

Són nombrosos els cineistes que no tenen una sensació de la durada i de la força de les escenes de llurs films. Cineistes que llegeixen i parlen del mot *ritme* sense haver mai pensat ni lleugerament què vol ben bé dir la paraula. Ens atrevim a recordar-los el que hem repetit altres vegades, i és que la teoria del Cinema té moltíssims punts de contacte amb la teoria de la Música. Per això, res no s'hi perd de fullejar un llibre com el que ressenyem i substituir mots d'intensitats, de durada, de temps, amb termes nostres de gros pla, d'escenes, travellings, etc.

Copiem-ne un fragment:

«Què és el ritme? Ritme, en general, és l'ordre i proporció que existeix entre el temps d'un moviment i el d'un altre temps diferent. O, més breu: ritme és l'ordre en el moviment. Són, com es veu, dos els factors primordials o fonamentals del ritme: el moviment i el temps. El temps, que no té existència sinó en tant que ell mesura els moviments dels éssers. El moviment, que dona existència al temps, dividint-lo en fraccions iguals o desiguals.

«Què és el ritme musical? És la relació que estableix el nostre esperit entre sons percebuts successivament i distints entre ells per llur duració, llur acuitat o llur intensitat

«Té molta importància l'estudi del ritme? Té una importància bàsica, ja que el ritme pot dir-se que és un element previ, o preexistent a la música, car el ritme independentment de la música existeix en tot ordre de coses. L'existència de la música, en canvi, independent del ritme, és quelcom d'inconcebible, d'absurd.»

EL ARTE DE QUEDARSE SOLO, de G. Díaz Plaja (Barcelona 1936)

Recull d'articles i conferències d'aquest gran amic del cinema que és el nostre amic Guillem Díaz-Plaja, de contingut concís i agut com tot el que surt de la seva ploma. El darrer article és un assaig pedagògic sobre el cinema i l'adolescència, que havíem llegit en la desapareguda Revista Internacional del Cine Educativo, que editava a Roma la Societat de les Nacions. Malgrat que Díaz-Plaja és inextricable, retallem:

«Però el control de la censura és, generalment, de tipus negatiu. I caldria posar, junt a les restriccions negatives, una legislació positiva d'entusiasme creador dels exemples educatius. Tasca que cal dur a terme, així en l'eliminació de perills com en la d'exaltació de valors.»

«...l'equivocació dels films d'ensenyament que radica precisament l'excessiva preocupació pedagògica amb què són concebuts...»
«¿Quina cinemateca «pedagògica» podria oferir-nos un film com «Remordiment»?».

«Molt s'ha escrit estudiant el fenomen «cinema» en totes les seves branques (moral, higiènica, social, política, sanitària, educativa), i contrasta aquesta esplèndida floració amb la relativament escassa destinada a analitzar el fenomen «infant» davant la pantalla educadora.»

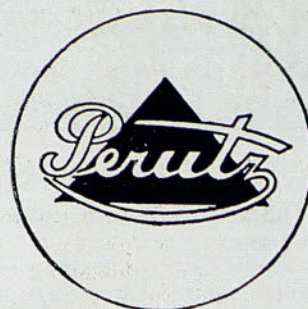
Invitem les publicacions que creguin que poden interessar els nostres amics i que vulguin quedar arxivades a la biblioteca especialitzada en Cinema que anem formant d'una manera decidida, que vulguin trametre regularment un exemplar i nosaltres acceptem l'intercanvi des d'ara.

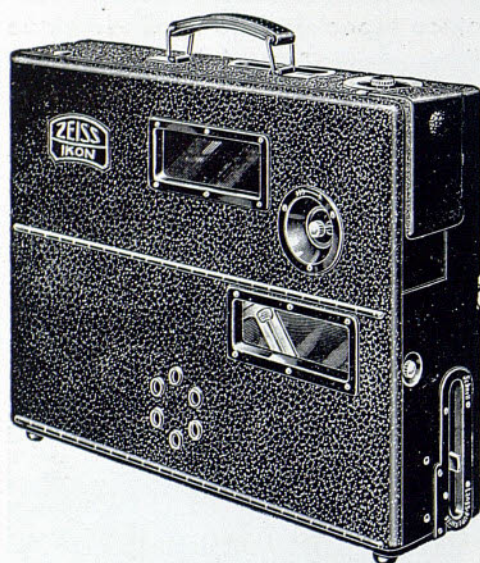
D'un film inèdit
de Salvador Rifa

Pel·lícula cinematogràfica RECTEPAN

9 1/2 i 16 m/m

Nova emulsió rectepancromàtica completament anti-halo i pràcticament sense gra. Reprodueix amb tota exactitud les valors dels colors per mitjà d'una extensa gamma de grisos. Pot utilitzar-se com a negativa o inversible.

KINOX,

Un projector en forma de maleta

per a pel·lícula de 16 mm., reuneix qualitats especialment avantatjoses. Per la seva gran lluminositat es presta igualment a projeccions a la llar com a l'escola o en sales majors. Es pot projectar fins a 20 metres de distància, obtenint un quadre d'imatge fins a 4 metres d'amplada.

Demanen fullets il·lustrats al vostre proveïdor o al representant de

ZEISS IKON A.-G., DRESDEN-A.

CARLES ZIESLER. FERNANFLOR. S - MADRID

NOVES DE DARRERA HORA

MADRID

LA SESSIO PUBLICA DE FILMS CATALANS

Organitzada per la «Agrupación de Cine Amateur de Madrid», es va celebrar, el diumenge dia 7 de juny, al matí, al cinema Gong, una sessió de cinema amateur a càrrec de la Secció de Cinema del Centre Excursionista de Catalunya. El programa estava compost dels films EP! JO TAMBE VULL ESSER UN FUGITIU!, de Salvador Mestres; RITMES D'UN DIA, de Domènec Giménez; SISIF, de Francesc Gibert; PLUJA, de Joan Prats; POR TIERRAS DE TALAVERA, de Daniel Jorro; MEMMORTIGO?, de Delmir de Caralt; IN AN ALPIN BRIZARD, de Isukamoto; L'HOME IMPORTANT, de D. Giménez, i REPORTER MECANICO, de D. Caralt.

El nombrós públic—més de set-centes persones—que emplenava totalment el cinema, aplaudí frenèticament les produccions dels nostres amateurs, i seguí amb veritable atenció el desenrotllament de cada film. Gosem dir que fins ens sorprengué l'extremada sensibilitat del públic, no tot ell preparat per a veure cinema amateur, i que, no obstant, elogià i sobretot comprengué el camí emprès per la Secció de Cinema del C. E. de C., demostrat pràcticament en aquesta sessió.

En el proper número parlarem més àmpliament d'aquesta sessió i de les impressions que n'hem recollit. No volem, però, acabar aquest ràpid comentari sense fer constar que augurem molts èxits a la «Agrupación de Cinema Amateur de Madrid», car l'entusiasme que demostren els seus dirigents i la bona companyonia que regna entre els cineistes són la base més ferma per a perseverar en el camí emprès. La nostra cordial felicitació als amics Mahou, Jorro, Besora, Agràs, Miralles, Martínez, Verdugo, González-Bàrcena, Atienza, etc., per l'èxit obtingut, i al mateix temps els expressem el nostre agraïment per les innombrables atencions que tingueren envers els delegats de la Secció de Cinema del C. E. de C., Prats, Aymerich, Galceran i Giménez.

El Cinema Amateur a Madrid és ja una realitat!

RESULTAT DEL II CONCURS NACIONAL DE CINEMA AMATEUR 1936, ORGANITZAT PER LA FEDERACIO CATALANA DE CINEMA AMATEUR

PUNTUACIO

Argument:

Copa Warner Bros: BRUIXOT, d'Amadeu Real, A. C. A.-B., 64'30.

Medalla d'argent: DE L'AULA A LA FAULA, de Josep Donadeu, A. D. L. A.-T., 61.

Medalla de coure: L'ENEMIC DE VENUS, de Joan Salvans, A. D. L. A.-T., 60'70.

Humoristic:

Copa Cinema Star: MITGES DE SEDA, d'Alfons Real, A. C. A.-M., 41'15.

Medalla d'argent: PER TERRES DE L'AFRICA, de Miquel Iglesias, C. C. A.-B., 34'28.

Medalla de coure: LA MEDICINA, de Josep M. Ponseti i Joan Serra, A. C. A.-B., 34.

Documentals i culturals:

Copa Ufa: UNS INFANTS, d'Ignasi Salvans, A. D. L. A.-T., 47'58.

Medalla d'argent: POR TIERRAS DE TALAVERA, de Daniel Jorro, A. C. A.-M., 41'83.

Medalla de coure: EL MERCAT DEL RAM, de F. Xavier Bach, G. C. A.-Vic, 34'92.

Viatges, Excursions i Esports:

Copa Projector: MONASTERIO DE PIEDRA, de Josep M. Guix, A. D. L. A.-T., 41'85.

Medalla d'argent: BAIX LLOBREGAT, d'Amadeu Real, A. C. A.-B., 39'08.

Medalla de coure: EIVISSA, de Joan Serra Oller, A. C. A.-B., 37'61.

Reportatges:

Copa Popular Film: BOUS PER LA VILA, de Jacint Arnau, A. C. A.-B., 46'77.

Medalla d'argent: ESCOLA DE MAR, de Joan Serra Oller, A. C. A.-B., 45.

Medalla de coure: SEGOVIA, de Daniel Jorro, A. C. A.-M., 31'46.

Tema lliure:

Copa Cinegrames: LA VIDA ES UN JOC DE MANS, d'Eusebi Ferré, A. C. A.-B., 59.

Medalla d'argent: MI PRIMER FILM, d'Alfons Real, A. C. A.-M., 36.

Medalla de coure: CIVILITZACIO, de Josep Arrufat, A. C. A.-B., 35'69.

Premi a la millor interpretació:

Copa Ràdio Film, a Amadeu Blasi, intèrpret d'Aspés en el film DE L'AULA A LA FAULA, A. D. L. A.-Terrassa.

Trofeu Comitè de Cinema de la Generalitat de Catalunya, a l'entitat de la Federació Catalana millor classificada: Associació de Cinema Amateur, Barcelona.

Entitats classificades en aquest concurs:

Associació de Cinema Amateur de Barcelona.
Amics de les Arts de Terrassa.
Centre de Lectura de Reus.
Associació de Cinema Amateur del Casal Catalunya de Madrid.
Agrupació de Cinema Amateur de Madrid.
Cinemàtic Club Amateur de Barcelona.
Grup Amateurs de Vic.
Centre Excursionista del Vallès de Sabadell.
Atlàntida Films de l'Orfeó Atlàntida de Barcelona.
Akademio Laborista Esperanto de Barcelona.
Cinema Club Canarias.

El jurat estava format pels següents senyors: Josep Virós, Ramon Sarsanedas, Serracant, T. Montiel, F. Xavier Gibert, Francesc Carrasco de la Rubila, Joan Cabré, Mateu Segura, Francesc Argemí, Ricard Ferré, Josep M. Sanjuan, Josep Bosc, Rafael Besora, Joan Llagostera.

EL COMPLEMENT DELS VOSTRES FILMS

serà una col·lecció de discos de la

CASA IZABAL

Bonsuccés, 5 - Telèfon 14032 - Barcelona

SECCIÓ ESPECIAL DE DISCOS DE CONCERT
RADIOS - PIANOS - GRAMOLES - PIANOLES

Senyora:

Els productes de Maquillatge i Bellesa

MAX FACTOR

usats per les estrelles del cinema als
estudis de Hollywood, els trobarà a

“PERFUMERIA PELAYO”

Pelayo, 56

Barcelona

LA MARCA

PAILLARD

BOLEX

EN ELS

PROJECTORS

I EN LES

CAMERES

VOL DIR

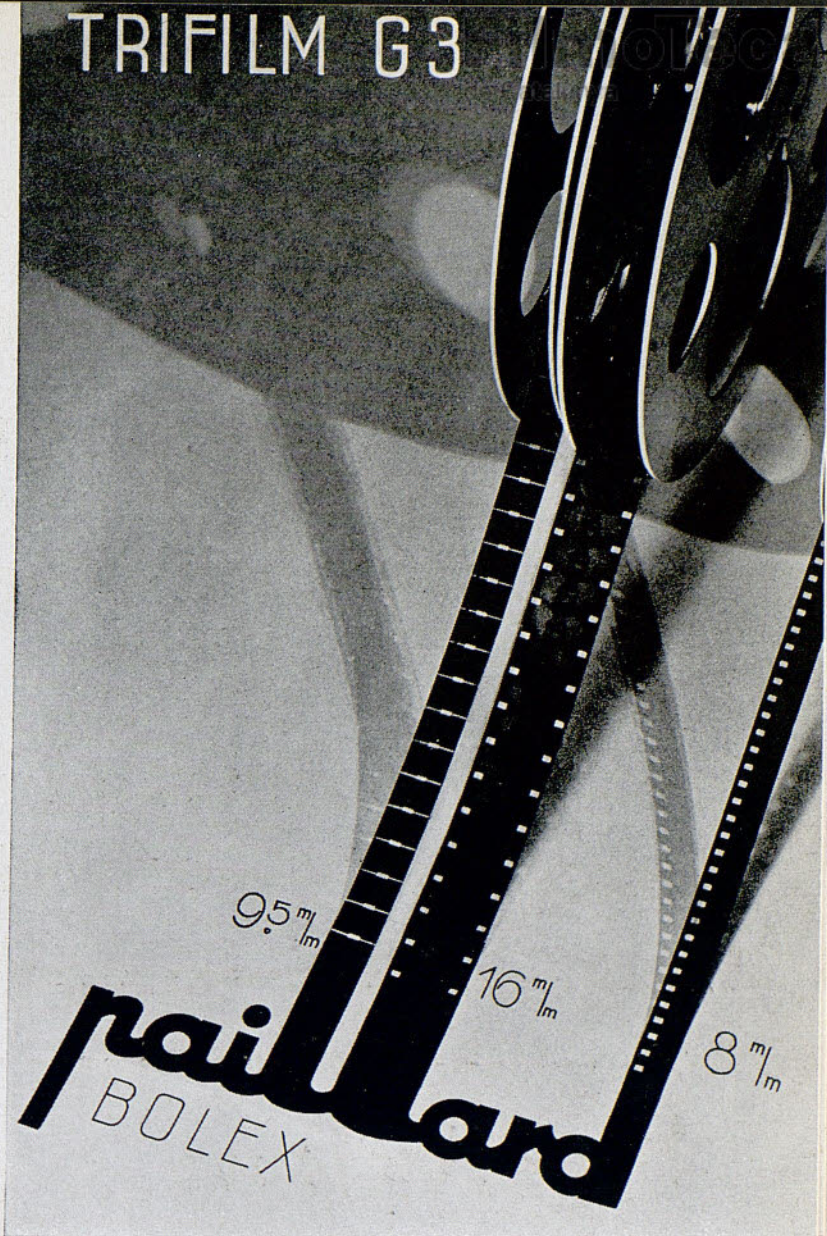
QUALITAT

8

9,5

16 m/m

TRIFILM G3

MODELS DE PROJECTOR:

D. A.	250 w.	per a projectar films de	9,5 i 16 m/m
D. A.	400 w.	per a projectar films de	9,5 i 16 m/m
P. S. A.	400 w.	per a projectar films de	9,5 m/m
K. S.	400 w.	per a projectar films de	16 m/m
G. 9 16	500 w.	per a projectar films de	9,5 i 16 m/m
G. 3	500 w.	per a projectar films de	8, 9,5 i 16 m/m

Representant:

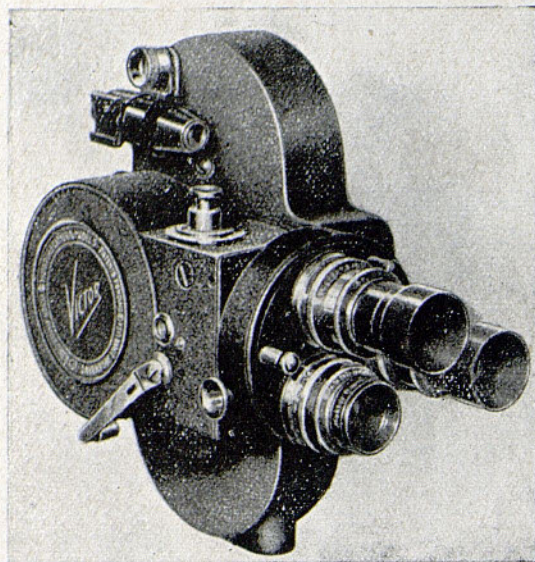
GERMA RAMON CORTES

Passeig de Gràcia, 78 - BARCELONA - Telèfon 78662

MOTOCAMERA

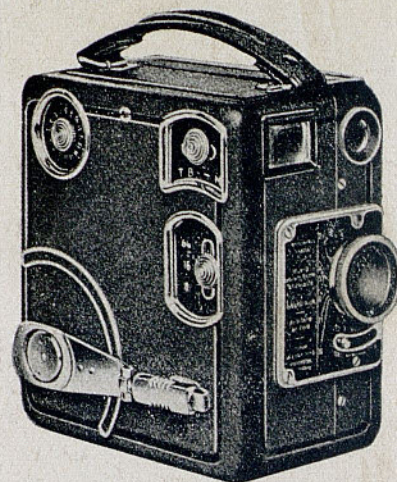
PAILLARD-BOLEX, amb tots els perfeccionaments. 5 velocitats. Carregament automàtic. Marxa enrera. «Tourelle» per a 3 objectius. 9,5 m/m 16 m/m

LES ULTIMES NOVELTATS EN CINEMA AMATEUR

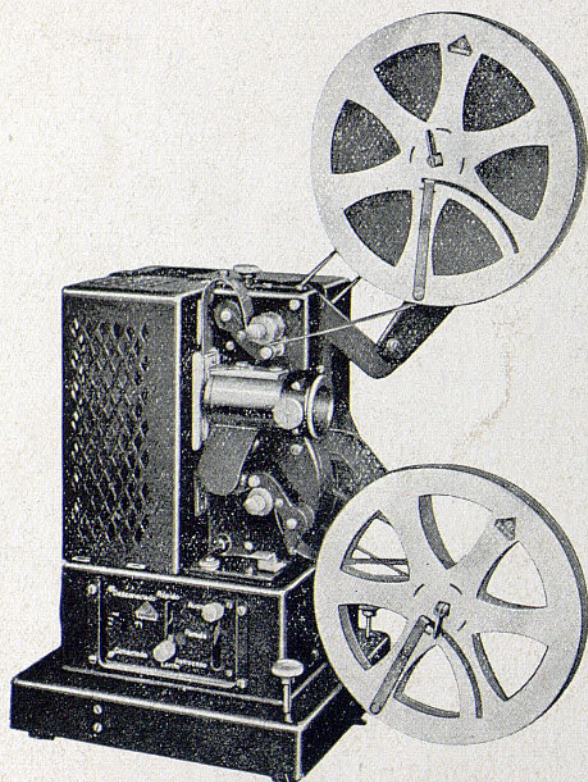

La càmera
VICTOR
amb objectius
LEITZ
L'ideal del
bon cineista

La càmera **SIEMENS**
de 16^m/m. La més petita i la
de més avantatges. Càrrega
automàtica del film. Veloci-
tats i diafragmes regulables

AGENT DE VENDA EXCLUSIU
DE LES CAMERES I PROJECTORS
VICTOR I SIEMENS
J. SABAT
FONTANELLA, 18 • BARCELONA

Projector
SIEMENS
Standard 16^m/m
De quali-
tats com un
professional.
Màxima po-
tència de llum.
Arrossegament
sense grapes

CAMERES I PROJECTORS
PATHE-BABY
NOUS PROJECTORS
BOLEX

Model D, de 400 watts
per a 9 1/2 i 16^m/m

Gran model G, de 500
watts per a 9 1/2 i 16^m/m

Gran assortiment d'accessoris
Pantalles, Bobinadores, Prem-
ses, Trípodes i Fotòmetres.
LABORATORIS PER A REVELAR
I POSITAR PEL·LICULES
I CONFECCIO DE RETOLS

TAULES GENERALS
DEL PRIMER VOLUM DE
CINEMA AMATEUR

(del 1 al 8)

Octubre 1932 a maig 1935

TAULES GENERALS

PAGINES ANTOLOGIQUES

Els nostres cineistes

Delmir de Caralt, pàg. 4.
Domènec Giménez, pàg. 32.
Isidre Socias, pàg. 64.
Joan Prats, pàg. 116.

Eusebi Ferré, pàg. 152.
Joan Salvans, pàg. 188.
Francesc Gibert, pàg. 228.
Agustí Fabra, pàg. 260.

GENERALITATS

EDITORIALS, pàgs. 5, 33, 65, 117, 153, 189, 229, 261.
AMAT, Manuel: L'encant i el pintoresc dels «bolos», pàg. 253.
AYMERICH, Josep: Cinema Cultural, pàg. 162.
Diàleg a la llum de la lluna, pàg. 266.
BLASI, Vallespinosa F.: L'obra cultural del Cinema, pàg. 12.
C., M. de: Excursions i Cinema, pàg. 8.
CARALT, Delmir de: Fàcil o difícil?, pàg. 9.
Moviment intern i moviment extern, pàg. 72.
Mor el Cinema?, pàg. 121.
Cinema en colors, pàg. 194.
El Quart Concurs Internacional del Millor Film d'Amateur, 1935, pàg. 264.
DIAZ PLAJA, Guillem: Funció del amateur en el Cinema educatiu, pàg. 36.
EDELWEIS: Ara més que mai, pàg. 43.
FERRE, Eusebi: Un carro pràctic, pàg. 40.
G., J. M.: Pantalles, pàg. 37.
GALCERAN, Josep M.: Rètols, pàg. 10.
Filmació d'interiors, pàg. 160.
Afgits, pàg. 74.
GIBERT, Francesc: Retorn a la simplicitat, pàg. 161.
La morbidesa de la imatge, pàg. 198.
La fotografia del Cinema, pàg. 120.
GIMENEZ, Domènec: L'emoció en la plàstica de les escenes, pàg. 7.

Els recursos del llenguatge cinematogràfic, pàg. 70.
Influència?, pàg. 158.
Com es fan els films? I, pàg. 196.
Com es fan els films? II, pàg. 234.
LAGOMA, Alfons: Cinema sonor per Amateurs, pàg. 42.
MORAGUES, Jeroni Dr.: Una diferenciació, pàg. 66.
Teoria general del Cinema. I, pàg. 156.
Teoria general del Cinema. II, pàg. 192.
OLIVERAS FOLCH, A.: Films de muntanya, pàg. 122.
PALAU, Josep: De la composició cinematogràfica, pàg. 6.
Estudis cinematogràfics, pàg. 34.
El Director Amateur, pàg. 68.
Cinema i surrealisme, pàg. 118.
El progrés en el Cinema, pàg. 154.
Del mecanisme de la visió cinematogràfica, pàg. 190.
Art fotogràfic i Art cinematogràfic, pàg. 230.
Fotogènia elemental, pàg. 262.
PRATS, Joan: Filtres (ecrans), pàg. 13.
ROIG, Joan: Muntatge i ritme, pàg. 163.
SABAT, Joan: Les noves pel·lícules pancromàtiques i llurs qualitats, pàg. 39.
Pancromatisme i filtres, pàg. 123.
SOCIAS, Isidre: El drama del Sr. Amat...eur, pàg. 11.
SUBIROS, Frederic: Petits muntatges, pàg. 38.

TAULA ONOMASTICA

Abbot Harold, B., pàg. 145.
Agustí, Ignasi, pàg. 271.
Aiguader, Dr., pàg. 12.
Ainaud, Manuel, pàg. 50.
Alvar, M. F., pàg. 55.
Alsina, Josep, pàg. 136.
Allué, Jaume, pàg. 136.
Amat, Manuel, pàgs. 171, 202, 206, 208, 209, 232, 239, 242, 243, 271, 272, 277, 281.
Apraiz, A., pàg. 14.
Argemí, Francesc, pàgs. 165, 206, 243, 272.
Armengou, Ignasi, pàg. 50.
Arrufat, Josep, pàgs. 169, 269, 279.
Arruga, pàg. 50.
Artis, A., pàg. 271.
Aumacelles, Casimir, pàgs. 270, 279.
Aymerich, J., pàgs. 50, 162, 266, 272.
Azaña, M., pàgs. 17, 50, 89.
Baixauli, Eduard, pàg. 136.
Barral, Carles, pàg. 283.
Blakeston, Oswald, pàg. 35.
Bartrina, Antoni, pàg. 239.
Basse, Wilfried, pàg. 34.
Batlles, Ramon, pàgs. 17, 49, 86, 107.
Beethoven, pàg. 193.
Berndt, Eric M., pàg. 141.
Bernhardt, Kurt, pàg. 83.
Bertrina, pàg. 101.
Biadiu, R., pàgs. 17, 49, 99, 107, 135, 169, 281.
Blanco Castilla, F., pàg. 176.

Blasi, Francesc, pàgs. 12, 16, 17, 48, 80, 83, 86, 97, 165, 202, 271.
Bodine, Margaret, pàg. 101.
Bofill, Jaume, pàg. 102.
Bonvoisin, P., pàgs. 81, 132.
Bordas, pàg. 50.
Boyer, Pierre, pàg. 213.
Bricon, Raymond, pàgs. 132, 213.
Bros, Josep, pàg. 271.
Brown, Clarence, pàg. 100.
Bruguiera, Francis, pàgs. 35, 191.
Cabot, Just, pàg. 20.
C. J. de B., pàg. 176.
Calvet, Marius, pàgs. 17, 50, 80, 165, 202, 271.
Cameron, James R., pàg. 145.
Campà, J., pàg. 206.
Campbell, pàg. 246.
Canals, Ignasi, pàgs. 17, 81, 165, 170, 202, 206, 271.
Caralt, Delmir de, pàgs. 4, 9, 11, 16, 17, 46, 48, 49, 50, 65, 69, 72, 82, 86, 88, 91, 99, 100, 101, 107, 121, 124, 125, 128, 133, 134, 137, 139, 154, 160, 164, 165, 170, 171, 172, 179, 181, 193, 194, 201, 202, 203, 206, 207, 208, 209, 211, 232, 235, 239, 242, 243, 244, 248, 264, 268, 269, 271, 272, 273, 281.
Caralt, Ferran de, pàg. 170.
Carner Ribalta, J., pàgs. 14, 50, 98, 107, 177, 237, 239, 272, 273.
Carré, A., pàg. 81.
Carreras, F. Dr., pàgs. 95, 100, 165, 170.
Carreras Roure, Ricard, pàgs. 124, 164, 179, 201.

Cas
Cas
Cas
Cas
Cera
Cera
Cire
Clai
Clév
Coet
Colo
Colo
Coll
Coll
Coop
Cort
Cort
Cres
Cum
Chap
Chan
Child
Chor

Dali
D'Ar
D. d
Davi
Debu
Denc
Diaz
Diet
Dyke
Dyke
Dolle
Dubai

Edelv
Eisen
Escol

Fabra
2
Fabra
Faige
Fank
Ferré
1
1
2

Febre
Ferra
Ferre
Ferre
Ferry
Fidias
Figue
Figur
Font
Fonta
Fosgu
16
Franc
Freixe

Galcer
14
Gali
Gall
Gallar
Gallar
Garcia
Garcia
Garcia
Gasch
Gassol
G. E.
George
Getino

- Casals, Joan, pàgs. 136, 209.
 Casas, Francesc, pàg. 135.
 Casas, Joaquim, pàg. 169.
 Castanys, Valentí, pàgs. 172, 209, 210, 239, 271, 273, 281.
 Castellort, J., pàg. 271.
 Cera, Enric, pàg. 170.
 Cerchio, Fernando, pàg. 202.
 Cirera, pàg. 272.
 Clair, René, pàgs. 49, 193, 216, 218, 233.
 Cléva, Paul, pàg. 127.
 Cocteau, Jean, pàg. 217.
 Colom Coll, F., pàg. 136.
 Colomer, Jaume, pàgs. 269, 279.
 Coll, Josep, pàg. 136.
 Collyer, Geoffrey, pàg. 81.
 Cooper, Gary, pàgs. 193, 218.
 Cortés, Santiago, pàg. 94.
 Cortés Vidal, J., pàgs. 169, 269.
 Crescente, Rino, pàg. 202.
 Cumellas, R., pàg. 206.
 Chaplin, Charles, pàgs. 143, 156, 157, 216, 217, 237.
 Charlot, pàgs. 10, 192.
 Childs, S. W. Jr., pàg. 81.
 Chomette, Henri, pàg. 54.

 Dalí, pàg. 118.
 D'Annunzio, pàg. 138.
 D. de C., pàg. 101.
 Davies, Marion, pàg. 157.
 Debussy, pàg. 128.
 Denclos, Joan, pàg. 50.
 Díaz Plaja, pàgs. 7, 15, 22, 36, 50, 55, 107, 242.
 Dietrich, Marlene, pàg. 193.
 Dyke, Van, pàg. 193.
 Dykes, Robert, pàg. 145.
 Dolley, H. H., pàg. 139.
 Dubac, Germaine de, pàgs. 118, 119.

 Edelweiss, pàg. 43.
 Eisenstein, pàg. 231.
 Escobar, Josep, pàgs. 165, 207.

 Fabra, Agustí, pàgs. 91, 165, 171, 201, 206, 207, 208, 242, 260, 270, 277.
 Fabra, Pompeu, pàg. 106.
 Faiges, Francesc, pàg. 136.
 Fank, Arnold, pàgs. 48, 243.
 Ferré, Eusebi, pàgs. 17, 40, 41, 48, 68, 78, 94, 132, 133, 135, 136, 139, 152, 162, 163, 165, 169, 170, 171, 178, 181, 195, 199, 202, 206, 208, 209, 210, 238, 239, 242, 245, 247, 269, 270, 273, 279, 280, 281.
 Febrer, pàg. 172.
 Ferran, Angel, pàgs. 17, 47, 50, 135, 169, 269.
 Ferrer, pàg. 50.
 Ferret Navarro, pàg. 172.
 Ferry, J. M., pàgs. 169, 269.
 Fídias, pàgs. 154, 196.
 Figueras, Maria, pàg. 136.
 Figura, Hans, pàg. 202.
 Font, J., pàgs. 208, 244.
 Fontanet, J., pàgs. 16, 17, 49, 89, 90, 107, 169.
 Fosques, Lluís A., pàgs. 124, 126, 127, 128, 129, 133, 134, 164, 165, 201, 170.
 Franck, Arnold, Dr., pàgs. 48, 243.
 Freixe, Carles, pàg. 272.

 Galceran, J. M.ª, pàgs. 10, 37, 46, 48, 36, 74, 91, 107, 123, 140, 160, 165, 171, 201, 206, 208, 210, 211, 232, 248.
 Galí, Marian M., pàg. 236.
 Gall, A. L., pàg. 145.
 Gallard, Alfred, pàgs. 165, 202, 206.
 Gallard, Carles, pàgs. 50, 80, 169.
 Garcia, Fermí, pàg. 208.
 Garcia, Guillem, pàg. 107.
 Garcia, Rosita, pàgs. 160, 207.
 Gasch, Sebastià, pàgs. 22, 47, 169, 211.
 Gassol, Ventura, pàg. 98.
 G. E., pàg. 99.
 George, W., pàgs. 154, 155.
 Getino, Josep F., pàg. 136.

 Gibert, Francesc, pàgs. 96, 120, 134, 161, 165, 169, 171, 177, 198, 200, 207, 208, 209, 228, 236, 242, 243, 269, 271, 272, 277, 280, 281.
 Gibert, Jaume, pàg. 243.
 Gibert, Lluís, pàgs. 91, 134.
 Gil, Ramon, pàgs. 243, 269, 272.
 Giménez, Domènec, pàgs. 7, 11, 20, 32, 38, 46, 47, 48, 70, 71, 86, 88, 93, 95, 97, 99, 100, 103, 107, 125, 134, 135, 155, 158, 164, 165, 170, 171, 174, 196, 208, 201, 206, 207, 211, 232, 234, 239, 242, 248, 271, 272, 277.
 Girau, Lluís, pàgs. 17, 99.
 Gish, Lilian, pàg. 193.
 Gleason, Marion Morris, pàg. 145.
 Godó, Ramon, pàg. 271.
 Goethe, pàg. 162.
 Gómez Conde, Joan, pàg. 212.
 Gómez i Grau, Claudi, pàgs. 135, 169, 270, 271, 279.
 Grau, Josep, pàg. 169.
 Grau, Lluís, pàg. 17.
 Gregory, C. L., pàg. 145.
 Griffiths, pàgs. 198, 216.
 Gronostayski, pàgs. 145, 213.
 Guix, Josep M.ª, pàg. 280.
 Güell, Xavier, pàgs. 17, 80, 169.
 Guinard, Suzane, pàgs. 128, 220.

 Heberhardt, Dr., pàg. 55.
 Hefferman, pàg. 230.
 Helmholtz, pàg. 190.
 Hemelrijk, Jhon A. V., pàg. 81.
 Hengl, Johann, pàg. 201.
 Henri-Robert, Jacques, pàg. 213.
 Herp, Jaume, pàg. 243.
 Hitler, pàg. 129.
 Honneger, Rodolf, pàgs. 133, 135, 136, 165, 170, 172, 206.
 Hughes, Horace R., pàg. 81.
 Hugo, Victor, pàg. 156.

 Iglesias, Miquel, pàgs. 135, 209, 273, 281.
 Isacro, O., pàg. 244.

 Jackson Arrar, pàg. 145.
 Josep, Miquel, pàg. 50.
 Jové, Joan, pàg. 136.
 Jorro, Daniel, pàgs. 165, 206, 208, 271, 277.
 Junyent, Oleguer, pàgs. 271, 277.

 Keaton, Buter, pàgs. 156, 217.
 Kiek Rob, J. H., pàg. 201.
 Korsakof, pàg. 51.

 Lagoma, Alfons, pàgs. 17, 42.
 Lang, Fritz, pàg. 163.
 Lapierre, Marcel, pàg. ??
 Laurel, Stan, pàg. 217.
 Layret, Francesc, pàg. 172.
 Lemaré, pàg. 81.
 López (mestre), pàg. 208.
 Lozada, pàg. 272.
 Lovell Burgues Marjorie, A., pàg. 145.
 Lubisteh, pàgs. 23, 218.
 Lumière, Louis, pàgs. 117, 129.

 Llatas, R., pàg. 14.
 Llobet Gràcia, pàgs. 17, 49, 50, 83, 89, 99, 125, 133, 135, 136, 144, 165, 170, 172, 207, 272, 280.
 Lluelles, Enric, pàgs. 107, 169.

 M. de C., pàg. 8.
 Macià, Francesc, pàgs. 89, 170, 172.
 Mackay, Herbert C., pàg. 145.
 Machabert, M., pàg. pàg. 81.
 Magaziner, Paul, pàgs. 165, 207, 208.
 Magnaghi, Ubaldo, pàg. 201.
 Magnan, A., pàg. 104.
 Mamoulian, pàgs. 69, 155, 218.
 Maragall, pàgs. 210, 211.
 Marco, Santiago, pàgs. 47, 135, 169, 269.
 Marín, Joan, pàgs. 170, 239, 271, 277.
 Marineho Sucarrats, Francesc, pàg. 236.
 Martí, Oriol de, pàg. 47.

- Mas Grabiell, pàg. 136.
 Masoliver, Ramon, pàgs. 83, 99, 133, 135, 136, 170, 280.
 Masriera, Lluís, pàg. 17, 197, 232, 243.
 Matheu, Roser, pàgs. 94, 139.
 Max Linder, pàg. 19.
 Melchor, Jacinte, pàg. 126.
 Meneses, Dr. Antonio de, pàg. 283.
 Mercadé, Jaume, pàg. 169.
 Mestres, Salvador, pàgs. 165, 174, 206, 207, 208, 219, 242, 243, 271, 277, 281.
 Metzner, Emo, pàg. 190.
 Mir, Joaquim, pàg. 243.
 Molière, pàg. 156.
 Moncanut, Alfons, pàgs. 243, 269.
 Monogram, pàg. 201.
 Monistrol, Milhan i Muntané, pàgs. 92, 94, 96, 120, 158, 165, 172, 207, 243, 280.
 Montesori, pàg. 126.
 Mora, Joan, pàg. 1792.
 Moragues, Jeroni, pàgs. 14, 66, 80, 98, 99, 107, 139, 156, 165, 192, 202, 206, 239, 243, 271, 272, 273, 281, 283.
 Moragas, Manuel, pàgs. 135, 169, 269.
 Morales, Maria Llum, pàgs. 14, 17, 169, 269.
 Morera, Sirvent, pàg. 270.
 Montanyà, Ll., pàg. 14.
 Movilio i Aguglia, pàg. 202.
 Muller, Albert, pàg. 202.
 Murnau, pàg. 218.
 Muset, pàg. 242.
- Nathan, M. L., pàgs. 207, 208.
 Naulin, Max, pàgs. 81, 213.
 Nemo, pàg. 271.
 Nina, pàg. 193.
 Nogués, Josep, pàg. 17.
- Oliver, Francesc, pàgs. 267, 271, 277.
 Oliveras Folc, A., pàgs. 80, 122, 165, 171, 202, 271.
 Oliveres, J. pàg. 206.
 Olwer, Nicolau d', pàg. 89.
 Onofroff, pàg. 248.
 Ortiga, Ramon, pàg. 272.
 Owen Wheler, C., pàg. 145.
- Pabst, pàgs. 48, 66, 216, 218.
 Page Ernest, W., pàg. 81.
 Palacio, Tomàs, pàg. 17.
 Palau, Josep, pàgs. 6, 14, 17, 22, 35, 49, 55, 68, 80, 83, 119, 125, 155, 165, 172, 190, 202, 206, 231, 239, 242, 262, 271, 273.
 Palmer, Wiliam, A., pàgs. 37, 81.
 Pallach, Agustí, pàg. 283.
 Pallaró Guido, pàg. 202.
 Pardinas, Vicenç, pàg. 136.
 Paspa, Max Dr., pàg. 81.
 Parsons, Charles S., pàg. 145.
 Penrod, pàg. 124.
 Perdigó, S., pàg. 17.
 Pericles, pàg. 154.
 Pinós, Angel Dr., pàgs. 83, 271, 272.
 Planes, Alfons, pàg. 209.
 Planells, Jaume, pàg. 135.
 Polyatshek, Sam, pàg. 81.
 Ponsati, Josep M.^a, pàgs. 169, 269.
 Prase, Christian, pàgs. 136, 237.
 Prats, Joan, pàgs. 9, 13, 17, 48, 87, 90, 95, 98, 116, 124, 127, 128, 134, 164, 170, 171, 202, 239, 242, 271, 272, 280, 281.
 Prats, P., pàgs. 48, 86.
 Puig, Emili, pàgs. 50, 83, 99, 133, 135, 136, 170, 280.
 Puig, Guillem, pàg. 169.
 Puig, Jordi, pàg. 91.
 Puigrós, Ramon, pàgs. 169, 269, 279, 280, 281.
- Quadras-Caralt, pàgs. 48, 66.
 Quadras Feliu, Lluís de, pàgs. 83, 206.
 Quadras Ignasi de, pàgs. 39, 86, 170, 171, 212, 213, 271.
 Quadras de Caralt, Pilar de, pàgs. 8, 15, 73, 206, 210, 237.
- Raco, pàg. 123.
 R. C. A., pàgs. 19, 214.
 Ràfols, Jaume, pàg. 236.
- Ramon, German, pàgs. 201, 206.
 Ravel, Maurici, pàg. 54.
 Real, Amadeu, pàgs. 243, 269, 279.
 Redon, A., pàg. 213.
 R. G. A., pàg. 56.
 Requesens, pàg. 50.
 Reyner, J. H., pàg. 145.
 Riba, E., pàg. 25.
 Riba, Mercè, pàg. 286.
 Riba, Vda., pàgs. 89, 169.
 Ribot, Th., pàg. 191.
 Ricart, Pere, pàg. 135.
 Ridley, Jhon i Doroty, pàg. 81.
 Rifa, Salvador, pàgs. 96, 121, 138, 172, 271, 277.
 Riera, pàg. 209.
 Rimski, Nicolàs, pàg. 51.
 Ríos, Ferran de los, pàg. 89.
 Ritzman, Mar., pàg. 212.
 Rivière, Ferran, pàgs. 165, 170, 206.
 Rivière, Mario, pàg. 170.
 Rodés i Brós, pàgs. 159, 161, 165, 196, 206, 234, 246, 277.
 Rodgers-Ruth, pàg. 101.
 Roig, Joan, pàgs. 97, 99, 135, 163, 169, 180, 243, 269, 279, 280, 281.
 Roig i Sarsanedas, pàg. 202.
 Rodríguez, Lluís M., pàg. 271.
 Rose Missy, pàg. 193.
 Rosenberg, E. C., pàg. 212.
 Ruiz de Larios, J., pàgs. 165, 202.
 Rusell, Holslag, pàg. 145.
- S. A., pàg. 213.
 Sabat, J., pàgs. 15, 16, 17, 39, 50, 81, 95, 99, 107, 165, 169, 172, 201, 202, 206.
 Sabater, A., pàg. 271.
 S. F., pàg. 12.
 Sala, Josep, pàgs. 47, 169, 269.
 Salvans, Ignasi, pàgs. 125, 165, 175, 206, 212, 243, 280.
 Salvans, Joan, pàgs. 17, 49, 89, 97, 99, 125, 165, 169, 170, 171, 188, 206, 207, 208, 209, 242, 245, 272, 280.
 Sarsanedas, Antoni, pàgs. 243, 270, 272, 279, 280.
 Sarsanedas, R. i A., pàgs. 135, 169, 269, 270.
 Sarsanedas, Ramon, pàg. 279.
 Sant, Ernest, pàgs. 160, 207.
 Sant Ricart, R., pàgs. 50, 165, 206, 270.
 Scheffer, S. M., pàg. 81.
 Schubert, pàg. 193.
 Schuman, pàg. 143.
 Schimmel, pàg. ??
 Seastrom, Víctor, pàgs. 216, 218.
 Segura, Mateu, pàg. 136.
 Senties, Robert, pàgs. 135, 243.
 Serinyà, R., pàgs. 269, 270, 279.
 Servama, Michel, pàg. 213.
 Serra, A., pàg. 237.
 Serra, Joan, pàgs. 169, 243, 269, 279.
 Serrahima, Alfons, pàgs. 47, 86, 87, 133, 165, 169, 201, 214, 238.
 Sesame, pàg. 213.
 Sewell, G. H., pàg. 145.
 Sidney, Silvia, pàgs. 157, 193, 218.
 Shakespear, pàg. 156.
 Shige Sudzuky, J., pàg. 198.
 Sirvent-Morera, pàg. 279.
 S. M. P. E., pàg. 214.
 Sòfocles, pàgs. 154, 156.
 Socias, Isidre, pàgs. 11, 17, 64, 87, 90, 94, 99, 128, 134, 165, 202, 206, 272.
 Soler i Biosca, pàg. 16.
 Solsona, Josep, pàg. 99.
 Stenberg, pàgs. 23, 68, 69.
 Stuart, Miss Ruth, pàgs. 165, 207.
 Suffill, pàg. 155.
 Subirós, Frederic, pàg. 38, 206, 264, 270.
- Taltavull, pàg. 194.
 Tarquington, Boot, pàg. 124.
 Tassis i Marca, R., pàg. 271.
 Tatsuchi, Okamoto, pàg. 81.
 Taylor, pàg. 153.
 Thubron, J. B. S. Mr. & Mrs., pàg. 207.

Torn
 Torn
 Torn
 Tren
 Tura
 Triar
 Tura
 Valb
 Van
 Vald
 Vent
 Vay
 Vice
 Vice
 Vido
 Vila
 Vent
 Véle

Abel
 Abell
 2
 Acro
 Acam
 A D
 Aere
 Aigu
 Aigu
 Aix-l
 Alcal
 Alent
 Alhel
 Alpin
 Amor
 An A
 Anch
 Aplec
 Apun
 Aque
 2
 Arqu
 Ascen
 Atleti
 A tra
 Austr
 Avent
 Avila
 A vin
 A vol

Banda
 Barce
 Barce
 Behin
 Berke
 Blat,
 Bonjo
 Borra
 Bric-a

Càcere
 Cacer
 Cadaq
 Calen
 Campi
 Camps
 Calen
 Camps
 Camps
 Camer
 Carme
 Carbó
 24
 Carrel
 Carrer
 Carrer
 Catllar
 Castell

Tormo, Lluís, pàg. 136.
 Torrella, Josep, pàgs. 49, 164, 179.
 Torres, Joaquim, pàg. 136.
 Trenker, Lluís, pàgs. 83, 99, 172, 282.
 Tura, pàg. 272.
 Trian de Prats, Francesca, pàg. 165, 206, 208, 281.
 Turull, Fèlix, pàg. 17.

Valbuena i Prats, A., pàg. 14.
 Vancells, pàg. 272.
 Valdés, J., pàg. 81.
 Ventura, Joan, pàgs. 269, 279.
 Vayreda, R., pàgs. 209, 210, 211.
 Vicens, Eduard, pàg. 243.
 Vicente, César, pàg. 169.
 Vidor, King, pàgs. 68, 73, 193, 216, 217, 218, 231.
 Vila, Pau, pàgs. 98, 272.
 Ventura i Virgili, pàg. 50.
 Vélez, Ermenter, pàgs. 269, 279.

Vilaró, Lluís, pàgs. 49, 83, 124, 135, 136, 246.
 Vilaseca, J. M., pàgs. 165, 202, 206, 271.
 Viola, Leone, pàg. 202.
 Vila, pàg. 272.
 Vives, Amadeu, pàgs. 5, 89.
 Vives, Joan, pàg. 136.
 Vliet, K. V., pàg. 81.
 Vogel, pàg. 55.

Ward, Eric, pàg. 145.
 Walt Disney, pàg. 173.
 Wilde, Oscar, pàgs. 124, 179.
 Williams, Lady, pàg. 19.
 Willoughby, pàg. 199.
 Weber, Dr., pàg. 139.

Xufre, pàg. 281.

Zeke, pàg. 193.

TAULA DE FILMS

Abel, pàg. 243.
 Abelles, pàgs. 76, 78, 79, 116 g, 134, 171, 172, 181, 202, 208, 209, 242, 248, 272, 280, 281.
 Acrobatisme aeri, pàgs. 269, 270, 279.
 Acampada a Llossàs, pàg. 170.
 A Day Excursion, pàgs. 268, 270, 276, 278.
 Aereiplans al Prat, pàg. 86.
 Aigua, pàgs. 49, 99.
 Aigueta, pàgs. 165, 203, 207.
 Aix-les-Bains et Font Romeu, pàgs. 90, 92.
 Alcalá de Henares, pàg. 203.
 Alentits pedagògics, pàgs. 79, 95.
 Alhluia, pàgs. 142, 193, 218, 230.
 Alpina, pàgs. 76, 79, 90, 91, 171, 172, 208, 209, 279.
 Amor sordid, pàgs. 169, 209, 281.
 An Austrian village, pàgs. 165, 203.
 Anche l'Estate Finisce, pàg. 202.
 Aplec Santa Valèria, pàg. 83.
 Apunts del Moviment, pàgs. 262 g, 286, 270, 276, 277.
 Aquesta nit no surto, pàgs. 165, 203, 206, 208, 243, 272, 279, 281.
 Arquimedes, pàgs. 197 g, 232 g, 243 g, 285 g, 268, 276.
 Ascensió al Grossglockner, pàgs. 126, 165, 203, 207, 208.
 Atletisme, pàg. 203.
 A través del Amazonas, pàg. 136.
 Austria, pàgs. 179 g, 243.
 Aventures d'en Ciset, pàgs. 89, 90.
 Avila, pàgs. 268, 276, 277.
 A vint anys, pàgs. 203, 207.
 A vol d'ocell, pàg. 239.

Banda gros, pàg. 134.
 Barcelona, pàgs. 15 g, 24 g, 90, 91, 268, 276, 277.
 Barcelona Ciutat, pàg. 203.
 Behind the scenes, pàg. 51.
 Berkerley Square, pàg. 173.
 Blat, pàgs. 76, 95, 121 g, 134, 138 g, 172 g, 181.
 Bonjour, París, pàgs. 81, 203, 207.
 Borratxera de Neu, pàg. 122.
 Bric-a-Brac, pàgs. 243, 268, 270, 276, 277.

Càceres, pàg. 203.
 Càceres d'isards a Benasc, pàg. 170.
 Cadaqués, pàgs. 269, 270, 279, 281.
 Calendari barceloní, pàgs. 17, 99.
 Campionats d'Europa de Natació, pàg. 269.
 Campament, pàg. 170.
 Calendario Tradicional, pàg. 270.
 Campament a Sant Maurici, pàgs. 76, 90, 91, 171, 260 g.
 Campament de tardor, pàg. 99.
 Camera Aventura, pàg. 132.
 Carmen, pàgs. 127, 128.
 Carbó, pàgs. 159 g, 161 g, 165, 196 g, 203, 206, 207, 234 g, 247.
 Carrel, pàgs. 268, 276, 277.
 Carreres de Dirt-Trak, pàg. 49.
 Carrers de la Ciutat, pàg. 218.
 Catllaràs, pàgs. 269 g, 269, 270, 279.
 Castelló d'Empúries, pàg. 135.

Ceràmica Serra, pàgs. 266 g, 269, 270, 279.
 Cip et Puck au pays des merveilles, pàgs. 127, 129, 132.
 Cinemal, pàg. 268.
 Cocktail Amateur, pàgs. 165, 201 g, 203, 207, 208.
 Cocktail de viatges, pàgs. 268, 276, 278.
 Costa Brava, pàgs. 90, 92, 203, 207, 280.
 Costa Catalana, pàgs. 269, 270.
 Castigadors castigats, pàgs. 65 g, 76, 78 g, 93, 94, 134, 135, 171, 209, 281.
 Com es fa la xocolata, pàgs. 76, 79, 95, 171, 181.
 Com es fa un pilot, pàgs. 203, 205, 207.
 Concert Costa, pàgs. 270, 280.
 Creuer Sudatlàntic, pàgs. 239, 268, 270, 276, 277.
 Crònica Cerverina, pàg. 135.
 Curses a la Molina, pàg. 86.
 Ciudades Castellanas, pàg. 270.

De Barcelona a Port de la Selva, pàgs. 268, 270, 272, 276, 278.
 De l'hiver au printemps a Pragur, pàg. 132.
 D'ací d'allà, pàgs. 268, 276, 277.
 De Straat, pàg. 81.
 Danses i Festes, pàgs. 268, 270, 276, 277.
 Del ferro en lingot a l'acer, pàg. 135.
 De sol a sol, pàgs. 269, 270, 279.
 Del llibre de la meua vida, 89, 90.
 Del Noguera Pallaresa a l'Essera, pàgs. 203, 207.
 Despertar de la Càmera, pàgs. 203, 243.
 Destí, pàgs. 93, 94, 124 g, 135, 136, 246 g.
 Dia Nit, pàgs. 203, 207, 268, 269, 270, 276, 277.
 Dia de mercat a Berlin, pàg. 54 g.
 Diades històriques de Catalunya, pàgs. 49, 88, 89, 107.
 Diaris, pàgs. 165, 188 g, 207, 242, 243, 280.
 Diumenge d'hivern al port, pàg. 269.
 Dibuixos animats (assaig), pàg. 174 g.
 Dintre el bosc, pàg. 270.
 Dies d'estiu, pàgs. 90, 93.
 Dieci Sintesi, sinfonie é alluminio, pàg. 201.
 Dotze dies per Europa, pàgs. 269, 270, 279.
 Drama sense paraules, pàgs. 99, 135.

Early Sming, pàg. 132.
 El cavaller de la rosa, pàgs. 268, 270, 276.
 El Camí de la Vida, pàg. 172.
 Egara, pàg. 270.
 El càntic dels càntics, pàg. 155.
 El Carrer, pàgs. 73, 218.
 El Cataclisme, pàg. 128.
 El Circ, pàg. 10.
 El corazón del Pirineo aragonés, pàg. 270.
 El crim del laboratori del Dr. Ruvinsky, pàgs. 87, 88, 93.
 El Conde de Monteverde o El Ave de Rapiña, pàg. 48.
 El fill perdut, pàg. 282 g.
 El món marxa, pàg. 231.
 El mosso o nit de crims, pàg. 48.
 El Mercat d'Olot, pàgs. 76, 90, 92.
 El millor obsequi, pàg. 96.
 El Muro de la Muerte, pàgs. 268, 270, 276, 278.
 El Parlament de Catalunya, pàgs. 99, 169.
 El pintor Cagarelli, pàgs. 86, 272.

El Port de Barcelona, pàg. 170.
 El Repórter Mecánico, pàgs. 69 g, 76, 78, 79 g, 86, 88 g, 101 g, 106 g, 125 g, 134, 137, 171, 172, 174, 208, 209, 242, 248, 273.
 El Secret, pàgs. 76, 96.
 El Siglo es crema, pàgs. 76, 78, 88, 89, 96.
 El Testament del Dr. Mabuse, pàg. 163.
 El vi, pàgs. 162 g, 169, 178 g, 273.
 El vailet del Mas Gran, pàgs. 269, 279.
 Els Diables del Cim, pàg. 172.
 Els Esports a Catalunya, pàgs. 49, 86, 107.
 Els grans «raids» aeris, pàg. 99.
 Els pescadors de la vila de Roses, pàgs. 76, 90, 91.
 Enterrament de F. Macià, pàgs. 170, 172.
 Enterrament de Na Angela Armengol, pàg. 173.
 Ep! jo també vull ésser un fugitiu! pàgs. 267 g, 268, 270, 276, 277, 280.
 Escaladores de las cumbres, pàg. 172.
 Esclat, pàgs. 203, 207, 242, 165, 208, 279.
 Esports de muntanya, pàg. 203.
 Esports de neu a Suïssa, pàg. 170.
 Esports en Davos, pàg. 170.
 Escenes d'hivern, pàgs. 269, 279.
 Escenes de la costa, pàgs. 165, 203, 206, 243, 280.
 Esquí, pàgs. 76, 86, 88, 89, 171, 203, 206.
 Estampes del blat, pàgs. 268 g, 268, 269, 270, 276, 277.
 Eivissa, pàg. 243.
 Excursió a Calella de Palafrugell, pàg. 48.
 Excursió al Carlit, pàg. 170.
 Excursió a Girona, pàg. 99.
 Excursió a la Costa Brava, pàg. 145.
 Excursió a les Maleïdes, pàg. 90, 92, 136, 170.
 Excursió a Sitges i Lloredes de Castellet, pàg. 136.
 Excursions curtes, pàg. 86.
 Excursionisme, pàg. 281.
 Excursión a la Sierra de Gredos, pàg. 203.
 Exposició de Barcelona, pàg. 49.
 Enchantement d'Automne, pàg. 129.
 En Montagne, pàg. 132.
 Etude, pàg. 129.
 Exposició monogràfica de la Taula Parada, pàgs. 169, 181 g, 209.
 Egypt And Back Nith Imperial Airways, pàgs. 165, 203, 207.
 Evocació, pàg. 270.
 Fabricació del paper de fumar, pàg. 170.
 Fabricación del carburo de calcio, pàgs. 280 g, 268, 269, 276, 277.
 Fantasié Révolution, pàgs. 126, 129, 132.
 Falsedad, pàg. 135.
 Fatalitat, pàg. 193.
 Fèlix detectiu, pàg. 128.
 Festa de la Falles a Tarragona, pàg. 136.
 Festa infantil aristocràtica, pàgs. 76, 89, 90.
 Festa Major (E. F.), pàgs. 132, 133 g, 135, 165, 171, 199 g, 202, 203, 206, 208, 280, 281.
 Festa Major (Ll. G.), pàgs. 133, 135, 170, 203, 207.
 Festa Major a Muntanya, pàg. 133.
 Festa Major de Sabadell (51.933), pàgs. 133, 135, 170.
 Festival d'aviació a l'Hipòdrom, pàgs. 170, 203, 207.
 Fiera di Tipi, pàg. 202.
 Fira del Llibre, pàg. 270.
 Fleurs meurtries, pàg. 118.
 Flors, pàg. 12 g.
 Folklore, pàgs. 165, 201 g, 203, 206, 208, 209, 242, 260 g.
 Foolish Follies, pàg. 48.
 Fugitiu?, pàgs. 203, 209.
 Fulles d'album, pàg. 135.
 Fums de Glòria, pàgs. 16, 17, 32 g, 99, 107, 134, 242.
 Fundició d'acer, pàg. 126.
 Fusta de pi, pàgs. 17, 99.
 Garden Slope-Ups, pàg. 126.
 Gestation d'un poème, pàgs. 169, 209, 281.
 Girasol de la Pradera, pàg. 48.
 Her second birthday, pàgs. 203, 207.
 Histerectomia, pàgs. 203, 207.
 Hivern, pàgs. 38 g, 71 g.
 Hod for Hollywood, pàg. 48.
 Humos de Volcan, pàg. 203.

I'd be delighted to, pàgs. 81, 129, 132.
 Illa d'or, pàgs. 203, 165, 206.
 Illusie, pàgs. 127, 128.
 I... més enllà?, pàg. 155 g.
 Impressions dels Concurs de París, pàg. 170.
 Impressions d'un viatge a l'est del Canadà i als Estats Units, pàg. 83.
 Infants, pàg. 170.
 Inspiració, pàgs. 76, 97, 99.
 Joan Barles, pàg. 18.
 Jornada al Port, pàgs. 169, 202, 209, 280, 281.
 Juventud moderna, pàg. 209.
 Kluterschool, pàg. 126.
 L'Age d'or, pàg. ??
 L'anell de la mòmia, pàgs. 169, 281.
 L'àngel blau, pàg. 18.
 L'any 1932 a la pantalla, pàgs. 76, 79, 83, 88, 89, 99, 172.
 L'aprenent de bruixot, pàgs. 283 g, 268, 269, 276.
 L'après-midi d'un faune, pàg. 128.
 L'aquarium de Barcelona, pàgs. 36 g, 49, 107.
 L'arribada d'Azaña, pàgs. 17, 50.
 L'artilleria suïssa a la muntanya, pàgs. 136, 170, 203, 207.
 L'auca del Sr. Canons, pàgs. 165, 203, 207, 208, 209, 242, 243, 279, 280.
 L'enfer blanc du Piz Palü, pàgs. 48, 99.
 L'home que jo he mort, pàgs. 269, 270, 279.
 L'exemple, pàg. 76.
 L'home important, pàgs. 263 g, 286 g, 268, 270, 272, 276, 277.
 L'illa de la calma vista per un objectiu que no té pressa, pàgs. 203, 207.
 L'illa deserta, pàgs. 49, 66 g, 91 g, 134.
 L'òpera de quat'sous, pàg. 218.
 L'oracle, pàg. 99.
 La bicicleta, pàgs. 268, 276.
 La caza del conejo con hurón, pàgs. 284 g, 268, 270, 276, 277.
 La città sogna, pàg. 202.
 La Ciudad muerta, pàgs. 88, 137, 128.
 Laie Barcino, pàgs. 152 g, 163 g, 169, 195 g, 202, 247 g, 273, 280, 281.
 La coquille et le clergiman, pàgs. 118 g, 119 g.
 La Costa Brava de Catalunya, pàgs. 90, 92.
 La dansa a l'ermita de Falgàs, pàgs. 169, 202, 280.
 La dansa més bella, pàgs. 4 g, 49, 208, 209.
 La dona i els esports, pàgs. 269, 270, 279.
 La dona que estimem, pàg. 218.
 La flama en la boira, pàg. 198 g.
 La imprudència de Maria Rosa, pàgs. 17, 18, 50, 83.
 La muntanya del destí, pàg. 99.
 La Muntanya Sagrada, pàg. 122.
 La pesca del nero, pàgs. 269, 270, 272, 279.
 La Rambla, pàg. 99.
 La Rivière, pàg. 132.
 La rateta que escombrava l'escala, pàgs. 165, 203, 207.
 La roca del Diable, pàg. 128.
 La ruta de Don Quijote, pàg. 281.
 La segla, pàgs. 92 g, 95 g, 96 g, 97 g, 120 g, 158 g, 165, 172, 203, 207, 243, 280.
 La tempestat, pàg. 209.
 La tragèdia de Cordelles, pàg. 209, 210, 268, 270, 276, 280.
 La Terra, pàg. 18.
 La Vall d'Aran, pàg. 209.
 La vida del camaleó, pàg. 209.
 La vida privada del Duc de Tona, pàg. 281.
 La volta al món, pàgs. 169, 270, 272.
 La vie d'un poète, pàg. 119.
 Las dos huérfanas, pàg. 155.
 Le chaperon rouge, pàgs. 127, 128.
 Le chien Andalou, pàg. 118.
 Leit-Motiv, pàgs. 169, 202, 209, 228 g, 243, 280, 281.
 León, pàgs. 165, 203, 206, 208, 243.
 Les bèsties del Parc, pàgs. 268, 270, 276, 278.
 Los dramas del lejano Oeste, pàg. 48.
 Les affaires du Consul Dongen, pàgs. 128, 129, 132.
 Les semi-colònies, pàg. 270.
 Les quatre saisons au Japon, pàgs. 129, 132.
 Lettre d'un inconnue, pàgs. 129, 132.
 Le vagabond, pàgs. 128, 132, 220.
 Lullaby, pàg. 81.

Luz
 Lig
 Lli
 Lli
 Llo
 Llu
 Ma
 Ma
 Ma
 Ma
 Ma
 Ma
 Ma
 Ma
 Más
 Men
 Mir
 Mon
 Mon
 Mon
 Mon
 Mos
 Mor
 Mou
 Myr
 Nata
 Nav
 Nel
 Neu
 Nigh
 Nigh
 Nigh
 Nigh
 Noie
 No c
 Nord
 Notic
 Nove
 Núri
 Nous
 Naug
 Nur
 Octul
 Obbe
 Omb
 Omb
 Olot
 Opera
 Or et
 Orient
 Paiso
 Pallan
 Panon
 Pare
 Passa
 Pirine
 Pirine
 Pirine
 Plitvi
 Pluja
 Pobles
 Poema
 Por la
 Pot o
 Pot-po
 Preson
 Pro c
 Proma
 Quatre
 Què f
 Que v
 Qui és
 Quixot

- Luxor i Assuan, pàgs. 165, 170, 203, 206.
Light Rhythms, pàg. 191 g.
- Llibres i soldats, pàgs. 269, 270, 279.
Lliscant, pàg. 99.
Llosàs, pàgs. 203, 207.
Llums de la Ciutat, pàg. 192 g.
- Magyar, pàgs. 203, 206.
Mallorca, pàgs. 268, 276, 277.
Mallorca (La illa de la calma), pàgs. 90, 93, 242 g, 245 g.
Ma mère morte, pàgs. 127, 132.
Manlleu, pàg. 93.
Mare Nostrum, pàgs. 268, 276, 277.
Mariposas, pàg. 86.
Maria Cinta, pàgs. 268, 276, 277.
Memmortigo?, pàgs. 154 g, 160 g, 165, 181 g, 193 g, 202, 203 g, 207, 208, 209, 235 g, 242, 243, 269, 272, 279, 281.
Más vale maña que fuerza, pàgs. 273, 281.
Menorca, pàgs. 90, 92, 99.
Mirabet, pàgs. 268, 276, 278.
Moments històrics, pàgs. 88, 89.
Monasterio de Piedra, pàg. 280.
Montserrat, pàgs. 4 g, 46, 49, 64, 82, 107, 117, 127, 129, 134, 168, 171, 172, 208, 209, 242, 248, 269.
Montseny, pàgs. 277 g, 269, 270, 279.
Mosaic Català núm. 2, pàgs. 132, 135, 203.
Morriña, pàg. 270.
Mountain Trip on Early Summer, pàg. 132.
Myriam, pàgs. 96, 97.
- Natació, pàgs. 272 g, 269, 270, 279.
Navarra pintoresca, pàgs. 49, 99, 169.
Nel regno dell'effimero, pàg. 202.
Neu, pàg. 39 g.
Night-Scene, pàg. 81.
Nightmark, pàg. 81.
Nit i Dia, pàg. 285 g.
Noies d'uniforme, pàg. 83.
No diguis mai..., pàg. 270.
Nord d'Itàlia, pàgs. 165, 203, 206, 208, 243 g.
Noticiari breu (1933-1934), pàgs. 165, 203, 243, 280.
Noves operacions, pàg. 203.
Núria, pàg. 134.
Nous avons fait un bon voyage, pàgs. 97, 98.
Nauges, pàg. 81.
Nur ein traum, pàg. 81.
- Octubre, pàgs. 269, 270, 279.
Obbedire, pàg. 202.
Ombres, pàgs. 268, 276, 278.
Ombres blanques, pàg. 142.
Olot, pàgs. 269, 279.
Operació cesària, pàgs. 76, 79, 95, 160, 181, 209.
Or en la muntanya, pàgs. 233 g, 243.
Orient, pàgs. 76, 88, 90, 171, 280.
- Països nòrdics, pàg. 170.
Pallars i Ribagorça, pàgs. 165, 203, 206, 208, 242, 243, 272, 280.
Panorames africans, pàg. 82 g.
Parc Monceau, pàg. 134.
Passa un circ, pàgs. 269, 270, 279.
Pirinenques, pàg. 170.
Pirineu català a l'estiu, pàgs. 90, 92.
Pirineu català a l'hivern, pàgs. 90, 92.
Plitvice Seen, pàg. 81.
Pluja, pàgs. 268, 270, 276, 278.
Pobles de Catalunya, pàgs. 95, 96.
Poema homeopàtic, pàgs. 276 g, 268, 270, 276, 278.
Por la libertad, pàgs. 74 g, 75 g, 83, 122.
Pot o pit, pàgs. 270, 280.
Pot-pourri francès, pàg. 203.
Presoners de la muntanya, pàg. 136.
Pro cultura operatòria, pàgs. 165, 203, 206.
Prometatge ideal, pàgs. 169, 281.
- Quatre d'infanteria, pàg. 218.
Què fan els infants? pàgs. 76, 78, 89, 90, 171, 209.
Que viva México, pàg. 231 g.
Qui és Marlin? pàgs. 209 g, 239 g, 268, 269, 276, 277, 282, 283.
Quixot, pàg. 66.
- Rapsòdia cívica, pàgs. 76, 97, 134, 139, 171, 174, 200 g, 208, 209, 279.
Rastres d'esquí, pàg. 203.
Recordança, pàg. 169.
Records de Mallorca, pàgs. 90, 91.
Records de viatge, pàgs. 203, 206.
Respetad las flores, pàg. 48.
Reportatge barceloní, pàg. 209.
Recurrent les altes Valls d'Andorra, pàgs. pàgs. 76, 90, 92.
Reflexos, pàg. 165, 202, 203, 206, 208, 242, 272, 279.
Reportatge de la ciutat en dies de festa, pàgs. 268, 276, 278.
Reportatge científic i turístic, pàg. 203.
Reportatge de Vall d'Aran, pàgs. 269, 279.
Reportatges documentals, pàgs. 208 g.
Reportatges Ferm, pàgs. 76, 88, 89.
Reportatge del Port, pàgs. 203, 207.
Reculls, pàgs. 99, 133, 237 g, 280.
Retalls barcelonins, pàgs. 270, 281.
Rêve exotique, pàg. 81.
Riberes del Ebre, pàg. 243.
Ritme de vida, pàg. 135.
Ritmes d'un dia, pàgs. 70 g, 76, 78, 79, 87, 88, 100 g, 134, 135 g, 171, 174, 208, 209, 242, 248.
Ritmes de llum, pàg. 35 g.
Ritmica, pàg. 203.
Ritorno a sese Stesso, pàg. 202.
Riu avall, pàgs. 64 g, 76, 78, 79, 87, 93, 128, 134, 171, 208, 209, 248, 279.
Roda el món i torna al Born, pàg. 203.
Romança sentimental, pàg. 142.
Romeria del Rocío, pàgs. 268, 276, 278.
Roselló, pàgs. 180 g, 270 g.
Ruralia Ungarica, pàg. 202.
- Sabadell, pàgs. 133, 135.
Sainte Croix et Berne, pàgs. 268, 276, 277.
Sallent de Gallego, pàgs. 90, 91, 172.
Sangre en la Pampa, pàgs. 269, 270, 279.
Sang Chaud, pàg. 132.
Sant Medir, pàgs. 268, 276, 278.
Sant Llorenç de Munt, pàgs. 76, 97, 171.
Santa Creu d'Olorde, pàgs. 268, 276, 278.
Se necesita un ladrón, pàg. 51.
Signe de la Creu, pàg. 67 g.
Síntesi, pàg. 47.
Sitges. Platja d'Or, pàgs. 49, 76, 90, 91.
Sisif, pàgs. 264 g, 273 g, 268, 269, 270, 272, 276, 277.
Solni, pàg. 202.
Sol i neu pols, pàgs. 136, 170, 173, 203, 207.
Sorra, pàgs. 76, 78, 86, 90, 91.
Sota el cel mallorquí, pàgs. 279 g, 269, 270, 279.
Sous les pont de Paris, pàg. 132.
Suïcida, pàgs. 144 g, 165, 172, 203, 207, 280.
Suïssa a l'hivern, pàgs. 76, 87, 90.
- T. S. H., pàgs. 136, 168, 243, 281.
Tamariu, pàgs. 46, 76, 90, 91, 123 g, 171, 174, 209.
Tàrraga, pàgs. 268, 276, 277.
Tarzan Jr., pàg. 81.
Tempestat al Montblanc, pàg. 18, 122, 243.
Tercer Concurs d'esquiadors sabadellents, pàg. 99.
Toledo, pàg. 268, 276, 277.
Turisme, pàgs. 49, 99, 188 g, 242 g.
Turistes a Mallorca, pàgs. 269, 270, 279.
- Un assaig de dibuixos animats, pàg. 280.
Uberfall, pàg. 190 g.
Un as por amor, pàgs. 270, 281.
Un casament a l'estil de l'alta muntanya, pàg. 49.
Un destí de segona ma, pàgs. 268, 270, 276.
Un drama en la neu, pàg. 122.
Un exemple, pàg. 96.
Un film del III Concurs Internacional, pàg. 132.
Un film sensacional, pàg. 169, 209.
Un film senzill, pàg. 99.
Un pantalón para dos, pàg. 209.
Un vol sorprenent, pàg. 269.
Una ascensió al cavall Bernat de Sant Llorenç de Munt, pàg. 48.
Una excursió a Núria, pàg. 49.
Una excursió a Tremp i Andorra, pàgs. 90, 93, 137.

Una excursió per la Comarca del Bergadà, pàgs. 83, 99, 107.
Una visita a Aranjuez, pàg. 268, 276, 277.

Vacances, pàg. 169.
Vacances d'estiu, pàg. 203.
Vacances (Síntesi), pàgs. 15, 76, 86, 93, 99.
Vale más maña que fuerza, pàg. 48.
València, pàgs. 83, 99.
Vallgorguina, pàg. 134.
Vara de freixa, pàgs. 76, 93, 94, 136 g, 139, 170, 171, 209, 281.
Vendetta, pàg. 81.
Venezia (Concurs de París), pàg. 129.
Venezia (Biennale), pàg. 202.
Via Magna, pàg. 203.
Viatge a Itàlia, pàg. 243.
Viatge a Lausanne, pàg. 86.
Viatge per Suïssa i Itàlia, pàg. 170.
Vilanova, pàgs. 243, 268, 276, 277, 280.
Visions de l'Exposició de Barcelona 1929, pàgs. 90, 93.

Visions i Pirineus Orientals, pàgs. 88, 89, 137.
Visió Urgellenca, pàgs. 265 g, 268, 270, 273, 278.
Visita al Monasterio de Piedra, pàg. 203.
Vol de gavina, pàgs. 268, 273, 277, 280.
Vorejant el Cardoner, pàgs. 90, 92, 136, 280.

Week-End, pàg. 81.
Werkdae, pàg. 81.
Westminster in Winter, pàgs. 165, 203, 207, 208.

Xiquets de Valls, pàg. 169.
X. 4, pàgs. 269, 270.

Zamora, pàg. 203.

1910, pàgs. 76, 94.
1.400 H. P., pàg. 202.
III Concurs Internacional de París, pàg. 203.

BIBLIOGRAFIA

ALVAR, M. F.: Técnica Cinematográfica moderna, p. 45, 145.
Actualidades Pedagógica, pàg. 176.
AMERICAN SOCIETY OF CINEMATOGRAPHERS: Cinematográfico Annual 1930, pàg. 145.
American Cinematographers, pàgs. 81, 100, 173.
Annuaire Française du Cinema d'Amateurs 1934, pàg. 213.
ALBOT, Harold B.: Motion Pictures with the Baby Cine. 3.ª edició, 1928-29, pàg. 145.

BLANCO CASTILLA, F.: El Cinema Educativo. Madrid 1933, pàg. 176.
BARCINO: (Collecció Popular), pàg. 177.

CAMERON, James R.: Amateur Movie Craft, pàg. 145.
CARNER RIBALTA, J.: Com es fa un film. (Collecció Popular Barcino), pàg. 177.
Cinegramas, pàg. 268.
COMISSIÓ DE FILMS EDUCATIUS I CULTURALS ANGLÉSOS: The Film in National Life, pàg. 145.
Close-Up, pàg. 213.

DIAZ PLAJÁ, Guillem: Una cultura del Cinema, pàg. 22.
L'avanguardisme a Catalunya, pàg. 22.
DUDLEY STUART PAGE: The Law of the amateur stage, pàg. 145.
DYKES, Robert: The Amateur Cinematographer Handbook, pàg. 145.
Documents. (Bèlgica), pàg. 213.

Experimental Cinema (Estats Units), pàg. 213.
EDITIONS DUCYNE, pàg. 145.

Film Art (Anglaterra), pàg. 213.

GATE i RUSSELL, A.: L. c. Hlsag «Making better Movies», pàg. 145.

GREGORY, C. L.: Motion Picture Photographic, pàg. 145.
GRONOSTAYSKI: 9 1/2 & 16, pàg. 145.

Het Veerwerk, pàg. 176.

JANNER, A.: Wie Man Flot Skolaufen Lernt, pàg. 108.
JACKSON, Arrar: Writing for the Screen, pàg. 145.

LAPIEERE, Marcel: Le cinema et la paix, pàg. 145.
L'ESTRANGE FAWCETT: Writing for the films, pàg. 145.
L'imatge vivante (París), pàg. 176.
LOVELL BURGUES, Marjorie A.: The Amateur Movement, pàg. 145.

MACKAY, Herbert C.: Amateur Movie Making, pàg. 145.
The Cine Camera, pàg. 145.
MORRIS GLEASON, Marion: Scenario Writing, pàg. 145.
Movie Makers, pàgs. 20, 36, 50, 176, 212, 230.

Nuestro Cinema (París), pàg. 213.

OWEN WHEELER, C.: Amateur Cinematography, pàg. 145.

PALAU, Josep: El cinema soviètic, pàg. 22.
PARSONS CHARLES, F.: Amateur Stage Management and Production, pàg. 145.

REYNER, J. H.: Cinematography for Amateurs, pàg. 145.

SEWELL, G. H.: Film Olay Productions for Amateur (1930-1931), pàg. 145.
SOCIETAT DE LES NACIONS: Revista Internacional del Cinema Educativo. Roma, pàg. 176.

WARD, Eric: A book of Make-Up, pàg. 145.

CONCURSOS

El Cinema a la Universitat, pàg. 14.
Allò que podríem filmar, pàg. 75.
Notes al marge del II Concurs Català de Cinema Amateur, pàg. 78.
II Concurs Català de Cinema Amateur, pàgs. 15, 46, 76, 80, 164.
Associació de Cinema Amateur. (Vacances), pàg. 15, 47.
Un Concurs americà internacional, pàg. 15.
II Concurs Internacional del Millor Film d'Amateur, 1932, pàgs. 15, 81.
Concursos anteriors a l'aparició de Cinema Amateur, pàg. 15.
Els nostres films viatgen..., pàg. 15.
Copa de l'argenter Alfons Serrahima, pàg. 47.
Regalem 100 pessetes per un retrat, pàg. 47.
Primer Concurs d'escenaris organitzat per la revista Cinema Amateur, pàgs. 47, 80, 124.
Un film català premiat a Hollywood, pàg. 81.
Crida a les entitats cineïstes, pàg. 82.
III Concurs Català de Cinema Amateur, organitzat per la Sec-

ció de Cinema del C. E. de C., pàgs. 81, 124, 133, 164, 165.
Fall del Concurs d'originalitat entre els guanyadors del II Concurs Català de Cinema Amateur, pàg. 125.
Concurs de la Secció de Cinema del Centre Excursionista del Vallès. Sessió de veredicta, pàg. 132.
Quatre premis més..., pàg. 133.
Concurs de films de 9'5 i 16 m/m., pàgs. 133, 169.
IV Concurs Internacional del Millor Film d'Amateur, 1935, pàgs. 164, 200, 268, 272.
II Concurs d'escenaris organitzat per la revista Cinema Amateur, pàgs. 164, 201, 236, 237.
Un Concurs social, pàg. 168.
Concurs americà, pàg. 168.
IV Concurs Català de Cinema Amateur, pàgs. 200, 238, 268, 271.
Nous premis de cooperació al IV Concurs de Cinema Amateur, pàg. 200.

Catalunya en primer pla a la 1.ª Exposició de films experimentals de Venècia, pàg. 201.
El Concurs interclubs de la F. C. de C. A., pàg. 202.
Del Jurat del III Concurs Català de Cinema Amateur, pàg. 202.
El Premi Cinema Amateur per a fotografies d'escenes dels films presentats, pàg. 238.

NOVES DE TOT ARREU

AGRUPACIO PRO-CINEMA DE TARRAGONA, pàg. 136.
AMICS DE LES PROJECCIONS, pàg. 172.
ASSOCIACIO BONANOVA, pàg. 243.
ASSOCIACIO DE CINEMA AMATEUR, pàgs. 17, 49, 99, 135, 209, 243, 279.
ASSOCIACIO DE CINEMA AMATEUR DE MATARO, pàgina 136.
CINEMATIC CLUB (Barcelona), pàgs. 135, 209, 281.
CASAL DEMOCRATIC CATALANISTA, pàg. 281.
FEDERACIO CATALANA DE CINEMA AMATEUR, pàgines 243, 280.
SECCIO DE CINEMA de l'Associació d'Alumnes i ex Alumnes de l'Escola de Belles Arts de Barcelona, pàg. 135.
SECCIO DE CINEMA de l'Ateneu Polytecnicum i Ateneu Enciclopèdic Popular (Barcelona), pàg. 136.
SECCIO DE CINEMA dels Amics de les Arts (Terrassa), pàgines 244, 280.
SECCIO DE CINEMA DEL CENTRE EXCURSIONISTA DE CATALUNYA:
Primeres actuacions, pàg. 16.
I Congrés Hispano-Americà de Cinematografia, pàg. 16.
I Concurs de Cinema Amateur, pàg. 16.
Apat en honor del Jurat, pàg. 17.
Sessions públiques al Lido Cine, pàg. 17.
Les nostres sessions, pàg. 48.
Sessions fora de casa, pàg. 49.
El segon Concurs, pàg. 49.
Canvi de President, pàg. 83.
Les Sessions del gener i febrer, pàg. 83.
Nous Premis del Concurs Català de Cinema Amateur, pàgina 86.
Sessions de Veredictes del II Concurs Català de Cinema Amateur, pàg. 86.
Acte de repartiment de premis, pàg. 98.
Apat en honor del Jurat del II Concurs Català de Cinema Amateur, pàg. 98.
Sessió de selecció de Films per a participar al III Concurs Internacional del Millor Film Amateur, 1933, pàgina 134.
Les Sessions del novembre i desembre, pàg. 134.

Congrés Internacional de Cinema Amateur. Barcelona, 1935, pàg. 238.
De la nostra Crida a les Entitats Cineistes, pàg. 238.
II Concurs de l'Associació de Cinema Amateur, pàg. 269.
Un Concurs de Cinema Rural a Brusselles, pàg. 270.
I Concurs Interclubs de la F. C. de C. A., pàg. 270.

Les Sessions de gener i febrer, pàg. 170.
Nostres sessions a fora, pàg. 170.
Sabadell, pàg. 171.
Tarrasa, pàg. 171.
Igualada, pàg. 171.
Vilanova i Geltrú, pàg. 171.
Barcelona, pàg. 171, 172.
Presentació del film «Escaladores de las cumbres», pàg. 172.
Sessions de Veredictes del III Concurs Català de Cinema Amateur, pàg. 203.
Repartiment de premis, pàg. 207.
Apat en honor del Jurat del III Concurs Català de Cinema Amateur, pàg. 208.
Tres films del Concurs adquirits per l'«Institute of Amateur Cinematographer» de Londres, pàg. 208.
Les nostres sessions a fora, pàg. 208.
Terrassa, pàg. 208.
Secció d'Arts i Lletres del Casal dels Lluïsos, pàg. 208.
Casal Barcelonista, pàg. 208.
Cerdanyola, pàg. 209.
Olot, pàg. 209.
Sabadell, pàg. 209.
Sessió inaugural del Curs 1934-1935, pàg. 239.
Cicle de Conferències i Projeccions monogràfiques, pàg. 239.
Curs 1934-35. (Programa), pàg. 239.
Sessió del 29 de novembre de 1934, pàg. 239.
Les nostres sessions a fora, pàg. 242.
Badalona, pàg. 242.
Manresa, pàg. 242.
Presentació del film «Or en la muntanya», pàg. 243.
Cicle de Conferències i Projeccions monogràfiques, pàg. 272.
Quart Concurs Català de Cinema Amateur. Sessions de Fall, pàg. 273.
Les nostres sessions a fora: Casal Barcelonista, pàg. 279.
SECCIO DE CINEMA del Centre Excursionista del Vallès (Sabadell), pàgs. 17, 49, 99, 136, 172.
SECCIO DE CINEMA del Foment del Treball (Vilanova), pàg. 243.
SECCIO DE CINEMA del Ateneu Popular de Gràcia, pàg. 281.
SECCIO DE CINEMA de la U. S. M. C., pàg. 281.

DIVERSOS

Conferència de Domènec Giménez, pàg. 17.
Un Comitè de Cinema, pàg. 50.
Ciència i Amateurisme cinematogràfic, pàg. 50.
Conferència de Joan Sàbat, pàg. 50.
Primera Pedra, pàg. 50.
Conferència de Joan Sàbat (27 de febrer de 1934), pàg. 172.

Sessió humorista a Intim Cinema (21 de febrer de 1934), pàg. 172.
Conversa sobre Cinema per Delmir de Caralt, pàg. 172.
Curset sobre la Psicologia del Cinema, pàg. 244.
La ruta de Don Quijote, pàg. 281.

CONSULTORI TECNIC

pàgs. 21, 53, 108, 145, 177, 215, 247, 284.

TROBALLE

«Carro» per donar moviment a la càmera (muntada al tripode), pàg. 21.
Dispositiu per a la visió dels diafragmes, pàg. 140.
Per fer estendre una escena damunt una altra, pàg. 102.
Per filmar escenes submarines, pàg. 175.
Per filmar sota l'aigua, pàgs. 212-213.

Per impressionar rètols, pàg. 103.
Setze dies en vuitanta segons, pàg. 212.
Sobreimpressions i diluïts, pàg. 20.
Un aparell per a impressionar rètols, pàg. 53.
Un estoig metàl·lic, pàg. 283.

QUE HI HA DE NOU?

Cambres, projectors i accessoris, pàgs. 141-142.
Cinema sonor per a l'amateur, pàg. 19.
El primer film radiat per televisió, pàg. 246.
Films de color «Morgana», pàg. 19.
Filtres de llum «Lifa», pàg. 18.
Més Koscacolor, pàg. 19.

Millor projecció en 9 $\frac{1}{4}$ m/m., pàg. 104.
Nova grandària de film: 8 m/m., pàg. 18.
Nova motocàmera, pàg. 246.
Pel·lícula verge, 9 $\frac{1}{4}$ m/m. «Gevaert», pàg. 18.
Pel·lícula verge, 9 $\frac{1}{4}$ m/m. «Perutz», pàg. 19.
Per als nostres metges cineistes, pàg. 104.

Una motocambra de butxaca, pàg. 51.
Una motocambra de 9 $\frac{1}{2}$ per a 30 metres, pàg. 51.
Una simplificació, pàg. 51.
12.000 imatges per segon, pàg. 104.

Del film «El repórter mecánico» de Delmir de Caralt, pàg. 101.
Dibuix de S. Q., pàg. 105.
Per estendre una escena damunt d'una altra (gràfics), pàg. 102.
Del film «El repórter mecánico», de Delmir de Caralt, pàg. 106.
Del film «Abelles», de Joan Prats, pàg. 116.
Per impressionar rètols (dibuix), pàg. 103.
Del film surrealista «La Coquille et le Clergiman», de Germaine de Dubuse, pàgs. 118, 119.
Del film «La segla», de Monistrol, Millan i Montané, pàg. 120.
Del film «Blat», de Salvador Rifa, pàg. 121.
De com veuen la realització de coses irreal, pàg. 122.
Del film «Tamariu», de J. M.ª Galceran, pàg. 123.
Rodant unes escenes del film «Destí», de Lluís Vilaró, pàg. 124.
Delmir de Caralt «reposando» entre escenes de «El repórter mecánico» (clixé Napoleó), pàg. 125.
Domènec Giménez, pàg. 125.
Joan Prats, pàg. 125.
Joan Salvans, pàg. 125.
Llobet-Gràcia, pàg. 125.
Ignasi Salvans, pàg. 125.
Una selva verge (Foto de Lluís A. Forgues), pàg. 126.
Medalla concedida a la Secció de Cinema del C. E. de C. en el III Concurs Internacional del Millor Film d'Amateur, París, 1934, pàg. 127.
Els nostres delegats al III Concurs Internacional del Millor Film d'Amateur, en ple París, pàg. 128.
Lluís A. Forgues, durant el seu discurs a l'apat en honor dels Delegats de les Nacions participants al III Concurs Internacional del Millor Film d'Amateur, París, 1934 (Foto de Pierre Boyer), pàg.
Els protagonistes d'un film inèdit d'Eusebi Ferré, pàg. 132.
Del film «Festa Major» d'Eusebi Ferré, pàg. 133.
Del film «Ritmes d'un dia», de Domènec Giménez, pàg. 135.
Del film «Vara de freixa», d'Eusebi Ferré, pàg. 136.
Del film «Blat», de Salvador Rifa, pàg. 138.
D'un film inèdit, de Delmir de Caralt, pàg. 139.
Dibuix d'A. Delestan, pàg. 140.
Un senzill dispositiu (Dibuix), pàg. 140.
Del film «Suïcida?», de Llobet-Gràcia, pàg. 144.
Del film «Laie Barcino», d'Eusebi Ferré, pàg. 152.
Del film «Fugitiu», d'Eusebi Ferré, pàg. 152.
Del film «Memmortigo?», de Delmir de Caralt, pàg. 154.
Del film inèdit «I... més enllà», de Domènec Giménez, pàg. 155.
Charlot, pàg. 157.
Del film «La segla», de Millan, Monistrol i Montané, pàg. 158.
Del film «Carbó», de Rodés i Brós, pàg. 159.
Ernest Sant, Rosàlia García i el pessimisme que vola en una escena del film «Memmortigo?», de Delmir de Caralt, pàg. 160.
Del film «Carbó», de Rodés i Brós, pàg. 161.
Del film «El vi», d'Eusebi Ferré, pàg. 162.
Del film «Laie Barcino», d'Eusebi Ferré, pàg. 163.
Conjunt de Premis de Cooperació del III Concurs Català de Cinema Amateur, pàg. 164.
Premi de l'argenter Serrahima, pàg. 168.
Premi a atorgar al film que no li sobri ni un pam (Foto Arxiu Mas), pàg. 171.
Del film «Blat», de Salvador Rifa, pàg. 172.
Del film de dibuixos animats, de Salvador Mestres, pàg. 174.
Per filmar escenes submarines (Dibuix), pàg. 175.
Foto, de Francesc Gibert, pàg. 177.
Filmació d'interiors, pàg. 179.
Del film «El vi», d'Eusebi Ferré, pàg. 178.
Del film «Austria», de Delmir de Caralt, pàg. 179.
Del film «Rosselló», de Joan Roig, pàg. 180.
Del film «Memmortigo?», de Delmir de Caralt, pàg. 181.
Del film «La taula parada» (Clixé Arxiu Mas), pàg. 181.
El mal c'neista i el bon c'neista, de V. Castanys, pàg. 182.
Del film «Diaris», de Joan Salvans, pàg. 188.
Del film «Turisme», de Joan Salvans, pàg. 188.
Del film alemany «Überfall», d'Erno Metzner, pàg. 190.
Del film que projectà Brugière, pàg. 191.

Charlot en «Llums de la Ciutat», pàg. 192.
 Del film «Mommortigo?», de Delmir de Caralt, pàg. 193.
 Mallorca (Foto Taltabull), pàg. 194.
 Del film «Laie Barcino», d'Eusebi Ferré, pàg. 195.
 Del film «Carbó», de Rodes i Bros, pàg. 196.
 Del film «Arquimedes», de Lluís Masriera, pàg. 197.
 Del film japonès «La flama en la boira», de J. Shige Sudzuki, pàg. 198.
 Del film «Festa Major», d'Eusebi Ferré, pàg. 199.
 Del film «Rapsòdia cívica», de Francesc Gibert, pàg. 200.
 Del film «Folklore», d'Agustí Fabra, pàg. 201.
 Del film «Cocktail Amateur», de Josep Maria Galceran, pàg. 201.
 Del film «Nord d'Itàlia», de Delmir de Caralt, pàg. 202.
 Del film «Mommortigo?», de Delmir de Caralt, pàg. 203.
 Apat-Menú, de Domènec Giménez, pàg. 206.
 Del film «Folklore», d'Agustí Fabra, pàg. 207.
 Del film «Reportatges documentals», de J. Font, pàg. 208.
 Del film «Qui és Marlin», pàg. 209.
 El «trio dels bolos», acompanyats per R. Vayreda, a Olot, pàg. 211.
 Foto de «Movie Makers», pàg. 212.
 Per a filmar sota l'aigua (Dibuix), pàg. 212.
 Un rellotge de 8 dies de corda, pàg. 212.
 Una vista submarina d'un film, d'Ignasi de Quadras, pàg. 213.
 Premi extraordinari al film «Mommortigo?», pàg. 214.
 Contratipus obtingut amb «portrait film», de R. Comelles, pàg. 215.
 Ampliació amb paper, de R. Comelles, pàg. 215.
 D'un film inèdit, d'Eusebi Ferré, pàg. 217.
 Dibuix, de J. M.ª Giménez, pàg. 218.
 D'un film inèdit, de Salvador Mestres, pàg. 219.
 Dues escenes de «Leit Motiv», de Francesc Gibert, pàg. 228.
 D'un film de Leo J. Hofferman A. C. L. (de Movie Makers), pàg. 230.
 Del film «Que viva México», d'Einstein, pàg. 231.
 Del film inèdit «Arquimedes», de Lluís Masriera, pàg. 232.
 Del film «Or en la muntanya», pàg. 233.
 Del film «C. 2 C. A.», de Rodés i Bros, pàg. 234.
 Del film «Mommortigo?», de Delmir de Caralt, pàg. 235.
 Foto, de Jaume Ràfols, pàg. 236.
 Del film «Reculls», d'A. Serra de Manresa, pàg. 237.
 Foto, de Pilar de Quadras de Caralt, pàg. 237.

D'un film inèdit, d'Eusebi Ferré, pàg. 238.
 Premi al millor film humorístic, de Serrahima, pàg. 238.
 Rodant una escena del film «Qui és Marlin», pàg. 239.
 Del film «Mallorca», d'Eusebi Ferré, pàg. 242.
 Del film «Turisme», de Joan Salvans, pàg. 242.
 Del film inèdit «Arquimedes», de Lluís Masriera, pàg. 243.
 Del film «Nord d'Itàlia», de Delmir de Caralt, pàg. 243.
 Igual que els precursors professionals americans, pàg. 244.
 El Sr. X volgué fer cinema, de S. Q., pàgs. 248-249.
 Del film «Folklore», d'Agustí Fabra, pàg. 260.
 Del film «Apunts del Moviment», de Ramon Godó, pàg. 262.
 Del film «L'home important», de Domènec Giménez, pàg. 263.
 Del film «Sisif», de Francesc Gibert, pàg. 264.
 Del film «Visions urgellenques», de Claudi Gómez, pàg. 265.
 Del film «Ceràmica Serra», d'Eusebi Ferré, pàg. 266.
 Del film «Ep! jo també vull ésser un fugitiu», de Salvador Mestres, pàg. 267.
 Del film «Estampes del blat», de Salvador Rifa, pàg. 268.
 Del film «Catllaras», de Ramon Puiggrós, pàg. 269.
 Del film «Rosselló», de Joan Roig, pàg. 270.
 Frederic Subirós, pàg. 270.
 Del film «Natació», de Claudi Gómez, pàg. 272.
 Del film «Sisif», de Francesc Gibert, pàg. 273.
 Del film «Poema homeopàtic», pàg. 276.
 Del film «Montseny», d'A. Sirvent, pàg. 277.
 Premi extraordinari del IV Concurs Català de Cinema Amateur, pàg. 278.
 Del film «Sota el cel mallorquí», d'Eusebi Ferré, pàg. 279.
 Del film «Fabricación del carburo de calcio», de Rodés i Bros, pàg. 280.
 Medalla d'or concedida al film «Festa Major», pàg. 280.
 Apat-Menú, de Domènec Giménez, pàg. 281.
 Lluís Trenker en el seu film «El fill perdut», pàg. 282.
 Del film «L'aprenent de bruixot», de Salvador Rifa, pàg. 283.
 Un estoig metàl·lic, de Carles Barral, pàgs. 283-284.
 Del film «La caza del conejo con hurón», de Daniel Jorro, pàg. 284.
 Agustí Pallach en el film «Nit i Dia», de Rodés i Bros, pàg. 285.
 Del film «Arquimedes», de Lluís Masriera, pàg. 285.
 Mercè Riba en el film «L'home important», de Domènec Giménez, pàg. 286.

ANUNCIS

AGFA-FOTO, S. A., pàgs. 27, 59, 110, 187, 221, 227, 242, 258, 287.
 APARELLS ALEF, César Vicente, pàgs. 146, 184, 222, 244, 290.
 ATLANTA EXTRA, pàg. 60.

BALTA, LLUÍS. FILMO, pàgs. 60-61.
 Suc. de Baltà i Riba (Bell & Howell), pàgs. 0-1, 27-28, 60-61, 256.
 BOLLEX-PAILLARD Suc. de V. Valls Cortés, pàgs. 27-28, 31, 44-45, 111-112.
 B. K. D., pàg. 58.

CINEMATOGRAFIA AMATEUR, pàgs. 27, 57, 111-112, 112, 183, 224-225, 226, 293.
 CASA ALEXANDRE, pàg. 288.
 CASA CUYAS, pàgs. 31, 109, 147, 184, 222, 243, 288.
 CASA VILA, pàg. 284.
 CENTRE EXCURSIONISTA DE CATALUNYA, pàgs. 45, 109.
 CINE NIC, pàg. 243.
 CINE AMATEUR, pàg. 286.

EUMIG, Peter i Wehrli, pàgs. 115, 151, 186, 245, 289.

FILMO. Lluís Baltà, pàgs. 130-131, 149-150, 168, 183-184, 224-225.
 FILMOTECNIA ENGYNS, pàgs. 3, 59, 110.
 FOTO-OPTICA, S. A., pàgs. 220, 243, 288.

GEVAERT, Indústria Fotoquímica Nacional, S. A., pàgs. 2, 30, 62, 114, 150, 223, 247, 292.

ISUAR CINEMA. Manufacturas Bebés Isuar, S. A., pàgs. 157-158.

KODAK, S. A., pàgs. 63, 147, 166, 167, 224, 246, 291.

LIFA, pàg. 28.

LLIBRERIA CATALONIA, pàg. 146.

NIZO. J. Gasca Peris, pàgs. 28, 59, 84, 85.

PAILLARD-BOLLEX. G. Ramon Cortés, pàgs. 140, 143, 183-184, 204-205, 240-241, 274-275.

PERUTZ. J. Gasca Peris, pàgs. 26, 58, 111, 244, 290.

PANTALLA de perles FULGENS, pàg. 259.

PUBLICITER FILMS, pàg. 146.

R. C. A. Photophone (S. I. C. E.), pàgs. 60-61.

RELLEU. J. Codina Torres, pàg. 241.

SABAT, J., pàgs. 27-28, 60-61, 111-112, 149-150, 157-158, 294-295.

SCHILLING SPORT, S. A., pàg. 176.

VICTOR. J. Sabat, pàgs. 183-184, 224-225.